



List

LETO X
ŠT. 3
25. MAREC 2004
300 SIT

ISSN 1581-8373



Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Strani: 24 - 28

Tema meseca: **Ženska, ženski, ženske**



Stran 42

NAGRADNA KRIŽANKA

Ženske menda bolj zaupajo moškim..

Zdenka Mazej

V 4. ŠTEVIK
KULTURNE
KATASTROFNE
BOSNE
LAHKO
PREBRALI

Šaleška dolina
koraka v Evropo.



Kam z mladimi?
Na bazen!



100. obletnica
PD Šoštanj



CENIK NAJEMA DVORAN KULTURNEGA DOMA ŠOŠTANJ

dnevni najem	najem: 4 do 8 ur	najem do 4 ure	najem do 2 uri	
Velika dvorana	SIT	SIT	SIT	SIT
A	60.000,00	40.000,00	20.000,00	10.000,00
B	30.000,00	20.000,00	10.000,00	5.000,00
Mala dvorana	SIT	SIT	SIT	SIT
A	16.000,00	12.000,00	8.000,00	5.000,00
B	8.000,00	6.000,00	4.000,00	3.000,00

A: Osnovna cena (velja za vse uporabnike oz. prireditve, ki niso v kategoriji B in nimajo posebnega dogovora z Zavodom za kulturo o uporabi dvorane.)
 B: Cena s popustom (predvsem za proračunske porabnike, kot so: občina, KS, javni zavodi in društva. Cena s popustom ne velja za politične stranke.)
 C: Posebni dogovori (Za domicilna društva velja, da imajo vaje za nastope brezplačno. Prav tako je možno za posamezne uporabnike dvorane oziroma za določene prireditve skleni poseben dogovor z Zavodom za kulturo.)

 List

Revija za kulturna in druga
vprašanja občine Šoštanj in
širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

**Fotografija na naslovnici:**

Andrej Veternik

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Tisk

Grafika Gracer Celje

Natiskano

900 izvodov.

*Vse sodelavce prosimo, da prispevke za
LIST št. 4 (april 2004), pošljejo ali dostavi-
vijo najkasneje do 15. aprila 2004.*

kavarna & šoštanj

TAPRAVI NASLOV
ZA TAPRAVO KAVO



Foto: Dejan Tonki

Ženska, ženski, ženske

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
	Nezaposleni nočejo delati..., zato so nezaposleni!
8	Politika
9	Podelitev priznanj Športne zveze Šoštanj za leto 2003
10	Stoletnica PD Šoštanj
	Kako ohraniti Smrekovec
12	Intervju
	Jolanda Sevcnikar, predsednica DPM Lokovica
14	Dogodki in ljudje
	Prostovoljni profesionalci
17	Munti 2004
18	Čez Uršljo goro
	Kulturni natroski s Koroške
19	Utrinki iz življenja cerkve
20	Prometni kotiček
21	Varnost
22	Sredina
	Iz sredine vas vabijo v svojo sredino
24	Tema Meseca
	Ženska, ženski, ženske
29	Šolski utrip
30	Kultura
32	Prostorske informacije
33	Knjige
	Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj
34	Hotenja
46	Naša naravna dediščina
	Živalski svet smrekovških gozdov
38	Potopis
	Kitajska - dežela nasprotij
40	Astrologija
41	Svetloba
42	Nagradna križanka

CENTER ZA SOCIALNO DELO VELENJE

Vodnikova cesta 1, Velenje,
tel. št. 03 898 45 42

1. 3. 2004 je v prostorih šoštanjske občine začel delovati »DNEVNI CENTER ZA OTROKE IN MLADOSTNIKE«, ki deluje pod okriljem Centra za socialno delo Velenje. Prostore zanj je Občina Šoštanj uredila v zgornjem nadstropju občinske stavbe.

Dnevni center je oblika druženja mladih na prijeten, pa tudi poučen način. Udeleženci skupaj sooblikujemo nove in boljše možnosti za preživljanje prostega časa in se pogovarjamo tudi o stvareh, ki jih navadno pometamo pod preprogo:

- kdo sem,
- kaj bom, ko bom velik-a,
- zakaj me starši in učitelji ne razumejo,
- česa se bojim,
- kaj mi veliko pomeni,
- kdo so moji prijatelji,
- koga imam rad-a,
- zakaj nekateri kadijo,
- zakaj nekateri jemljejo drogo
- ipd.

Srečujemo se dvakrat tedensko:
PONEDELJEK IN SREDA
otroci od 5. do 8. razreda,
TOREK IN ČETRTEK
otroci od 1. do 4. razreda.

Program traja od 14. do 17. ure in je razdeljen na učni ter sprostitveni del v smislu:

- pomoč pri domačih nalogah,
- razlaganja in utrjevanja snovi,
- socialnih in športnih iger,
- ustvarjalnih delavnic in
- zelenih pogovorov.

Udeležencem je vsak dan od ponedeljka do četrтка na voljo individualna učna ura, ki traja od 17. do 18. ure.

V primeru, da se želiš vključiti v Dnevni center za otroke in mladostnike, se oglasi pri svetovalni delavki na šoli, svoji razredničarki ali pa pridi s starši na Center za socialno delo Velenje k Juditi Podjaveršek ali Aljani Golčman in dobil-a boš vsa potrebna navodila za vključitev.

Foto: Dejan Tonki



Položaj ženske v sodobni slovenski družbi

Zdenka Mazej

Mesec marec je nekako zaznamovan s prazniki nežnejšega spola. Najprej 8. marca slavimo vse ženske, nato pa konec meseca, točneje 25. marca, slavijo še tiste, ki so matere.

V Sloveniji je bil 8. marec v času socializma slavljen kot dan žena s šopki rož in slavljenjem mater. Danes pa smo spričo dveh praznikov malo zmedeni. Ni lepo, da bi praznovalle le matere, saj je mnogo žensk, ki bi bile rade matere, pa zaradi različnih vzrokov to ne morejo postati. Sploh v današnjem času, ko otrok velikokrat pomeni oviro pri graditvi službene kariere ženske ali pa zaradi socialne stiske predstavlja velik finančni zalogaj. Potem se pa čudimo negativnemu naravnemu prirastku slovenskega prebivalstva (leta 1997 je znašal - 0,4 %). Ženske se tudi vse kasneje odločajo za otroke. Medtem ko je bila leta 1994 povprečna starost mater ob porodu 26 let, se je leta 2002 zvišala na 29 let. Pa si postavimo vprašanje, ali so ženske danes bolj srečne, kot so bile nekoč. Težko vprašanje. Na eni strani poslušamo, kako so danes ženske lahko srečne, saj so enakopravne z moškimi, a kaj, ko se morajo z njimi boriti za enakopraven položaj v službi, po drugi strani pa morajo doma opravljati še vedno ista dela, kot so jih ženske takrat, ko so le moški služili kruh. Danes so to za večino le sanje, saj je skoraj nemogoče preživeti družino s samo eno povprečno plačo. Zanimiv je tudi podatek, da menda ženske opravijo povprečno okoli 26 ur gospodinj-skega dela na teden, moški pa le 7. Moški ostali čas porabijo za rekreacijo in druženje s prijatelji, medtem ko se ženska doma ubada z gospodinjstvom in otroki. No, nekatere ženske se nad tem niti ne pritožujejo, saj ravno v tem vidijo svojo srečo in jih niti malo ne vleče na razgibavanje in potenje v telovadnico. Doma imajo red v kuhinji in vzgojo otrok pod kontrolo in so naravnost jezne, če jim kdo poruši ves red. Res pa je, da povsod v družini ni takega sožitja, saj nenehno slišimo, da je nasilje nad ženskami v slovenskih družinah dokaj razširjeno. Po podatkih Inštituta za zdravje so zaradi različnih pritiskov med odraslimi prebivalci

kar štirje odstotki žensk, ki so verjetno že odvisne od alkohola. Od ženske se zahteva, da poleg tega, da podpira tri vogale v hiši, nenehno pazi na svoj videz, saj če se moški zredi, je to za družbo čisto normalno, je celo odraz dobre ženske kuhe, medtem ko je ženska takoj označena, da se je zapustila. Zanimiv je podatek, da so ženske v Sloveniji višje izobražene kot moški, na najbolj vplivnih in zahtevnih delovnih mestih pa jih je malo. Predvsem zaskrbljujoče je dejstvo, da v zadnjih letih narašča registrirana brezposelnost žensk in že presega polovico vseh brezposelnih. Še zlasti pa je zaskrbljujoče, da je med brezposelnimi mladimi, ki imajo fakultetno izobrazbo, 67,5 odstotka žensk. Mlade ženske težko dobijo službo ali pa se v službi soočajo z diskriminacijo in drugačno obravnavo, saj so rizična skupina zaradi morebitnega porodniškega dopusta in bolniške na račun nege otrok. O politični zastopanosti žensk pa raje ne bom govorila. Problem je v tem, da tudi ženske na volitvah nočejo voliti žensk. Menda zaupajo bolj moškim.

Po teh podatkih bi človek lahko zaključil, da je danes grozno biti ženska. Proti temu govori dejstvo, da na cesti in v družbi še vedno srečujemo urejene, nasmejane in srečne ženske, ki se znajo zabavati in očarati. Nekatere najdejo srečo v uspešni karieri, druge pa uživajo v materinstvu in družinski idili. Nekaj jih pa sreče le ne najde in so podvržene nasilju, padajo v depresijo, se ubadajo s težavami hranjenja ali se celo vdajo alkoholizmu. Na srečo je večina žensk zadosti vzdržljivih, močnih, inteligentnih in iznajdljivih, da si znajo v življenju postlati tako, da jim je čim bolj udobno. Naučijo se koristno razporejati čas, uživati tudi v opravilih, ki so sicer označena kot zoprna, najti skrivnostno formulo za ravnanje s svojimi partnerji in si znajo utrgati čas tudi za stvari, ki jih osrečujejo.



Nezaposleni nočejo delati... zato so nezaposleni!

Uredniško redigiran zapisnik 10. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 2. februarja 2004 veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 14 svetnikov ter predstavniki občinske uprave: direktorica Mirjam Povh, pomočnica župana za GOP Sonja Novak ter Saša Piano iz Ateljeja Piano, predstavniki Zavoda za zaposlovanje Območne enote Velenje ter predstavniki medijev. Sejo je vodil župan Milan Kopusar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Pogoji za posege v prostor

Zapisnik 9. seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bil povzet v prejšnji številki Lista, so svetniki »odkljukali«, nato pa so se na predlog župana lotili obravnave sprememb štirih odlokov prostorskih ureditvenih pogojev (PUP) v paketu. Tako so obravnavali PUP 02 – Gaberke in Ravne, v kategoriji se na novo vnesejo tri večje nove morfološke enote, in sicer dve kmetijski in ena gozdna, PUP 08 – Skorno in Florjan, ki se razteza severno od Pohrastnika do polja ob Toplici, ki se dopolnjuje z nekaterimi potrjenimi planskimi spremembami, PUP 09 – Topolšica, v katerem so določena tri nova stanovanjska območja, in sicer S 9/6, 9/7 in 9/8, ter PUP za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom. V slednjem je zaradi znanih razlogov – »sproščanje« prostorskih prepovedi, ki so veljala dolga desetletja zaradi predvidenega odkopavanja premoga, največ sprememb pri oblikovanju pogojev za urejanje prostora.

Kratko obrazložitev odlokov je podala **Saša Piano** iz Ateljeja Piano iz Velenja, ki je povedala, da gre za spremembe in dopolnitve štirih obstoječih aktov. Ti dokumenti se širijo in se vsebinsko urejajo. Ti dokumenti so veljavni, spremembe pa so tolikšne, da bi lahko govorili v celoti o novih dokumentih.

V razpravi sta Branko Valič in Branko Debelak predlagala nekaj formalnih popravkov. Kar se tiče same vsebine, pa sta se k razpravi priglasila samo Viki Drev in **Peter Turinek**. Dreva zanima vprašanje čistilne naprave Topolšica ter vprašanje, ki se navezuje na to območje, kjer želi avtoprevoznik legalizirati to zemljišče, Turineka pa zanima, ali je bilo v odloku za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom že v sedanjih dokumentih opredeljeno območje za ekstenzivno kmetijsko rabo oziroma zakaj je sedaj in kaj sploh je ekstenzivna kmetijska raba.

Brez plana ni uspešnega dela

Obrazložitev okvirnega programa dela Sveta Občine Šoštanj v letu 2004 je pripravila direktorica občinske uprave Mirjam Povh. Nato je v razpravi svoje mnenje prispeval samo **Branko Debeljak**,

ki ga je zanimal postopek ustanovitve volilne komisije. Glede načrta dela za julij in september pa je o ustanovitvi mladinskega centra menil, da bi bilo verjetno potrebno bolj konkretno navesti, ali se bo sprejemal odlok ali program mladinskega centra.

Svetniki so nato svoj načrt dela soglasno potrdili.

Informacija o zaposlovanju in brezposelnosti

Župan je pred obravnavo informacij o zaposlovanju in brezposelnosti predal besedo direktorju Organizacijske enote Zavoda za zaposlovanje v Velenju g. **Srdanu Arzenšku**. Ta je navedel podatke o brezposelnosti v Občini Šoštanj in tudi v celotni Šaleški dolini.

V zadnjem letu je opaziti majhen porast števila brezposelnih oseb na območju Občine Šoštanj. Glede na strukturo zaposlenih, ta še vedno narašča v nekmetijskem sektorju in še vedno ne dovolj v storitvenem sektorju. Še vedno imamo največ brezposelnih oseb z najnižjo strokovno izobrazbo, to je I. in II. stopnjo. Največ je brezposelnih oseb v starosti med 18.–25. letom, velik porast je v starosti od 40–50 let. Brezposelni so razdeljeni tudi v značilne skupine, tukaj velja omeniti predvsem ženske, ki so še vedno težje zaposljuje kot moški. Na Zavodu za zaposlovanje Velenje so pripravili strategijo aktivnega zaposlovanja.

Po uvodu direktorja zavoda je svetnika **Vladimirja Malenkoviča** zanimal problem velikih sistemov, kakor sta Premogovnik Velenje in Termoelektrarna Šoštanj. Predvsem ga zanima prestrukturiranje gospodarstva in s tem neposredno tudi srednješolskega izobraževanja, saj vemo, da je Center srednjih šol Velenje prilagojen za izobraževanje kadra, ki je zanimiv na našem področju.

Razpravo je nadaljevala svetnica **Erna Obšter**, ki jo je presenetil podatek za drobno gospodarstvo, kjer je tako slaba zaposlitev.

Svetnik **Drago Kotnik** meni, da je največji problem v Sloveniji predvsem plačilni sistem, ki onemogoča privatnemu sektorju delovanje.

Matjaž Cesar izpostavi problem samostojnih podjetnikov, ki zaposlujejo mlade delavce, ki jih sploh ne prijavijo na zavodu.

Svetnik **Vojko Krneža** pove s svojega stališča podjetnika kot delodajalca, kako se obnašajo iskalci zaposlitve, poslani z Zavoda za zaposlovanje, ki ponavadi nimajo interesa za zaposlitev.

Pobude in vprašanja svetnikov

Romana Kavšaka zanima oziroma moti, da večina svetnikov odhaja predčasno z zasedanja seje, kar se mu zdi popolnoma neresno in nekorektno do tistih, ki ostajajo prisotni na seji. Apelira na gospoda župana, naj o tej problematiki spregovori na prihodnji seji.

Nadaljuje s problematiko naziva Merilne naprave za merjenje onesnaženosti zraka "Veliki Vrh", o kateri je govoril tudi na prejšnji seji. Meni, da ta naziv ni pravilen, saj postaja v vsej svoji površini leži v Lokovici, k temu prilaga tudi delovni izrez ter mapno kopijo, ki dokazujeta pravilnost podatkov. Župan je na podlagi pridobljene dokumentacije obljubil, da bo Občina Šoštanj posredovala zahtevek na Mestno občino Velenje, na Urad za okolje in prostor, da ime spremeni.

Kavšak nato omeni še avtobusni prevoz iz Lokovice v osnovno šolo Šoštanj. Avtobus vozi ravno v nasprotni smeri, kot so postavljena postajališča. Zanima ga, zakaj je temu tako, in pričakuje odgovor na to vprašanje.

Zanima ga tudi odgovor na zastavljeno vprašanje, ki ga je posredoval že na prejšnji seji, v zvezi z gasilskim domom Lokovica, ki naj bi se gradil. Sprememba zemljišča je že bila potrjena na seji Sveta Občine Šoštanj. Želi pisno obrazložitev, zakaj do menjave še ni prišlo in kdo je odgovoren za to zakasnitev.

Svetnika **Draga Kotnika** zanima, kaj počne imenovana komisija za nasilje, ki je bila ustanovljena lansko leto. V zvezi s tem omeni pretep z "bejzbol" palicami pri gostinskem lokalu Ippon v Šoštanju.

Odgovor na vprašanje bo pripravila komisija.

Ker pobud in vprašanj svetnikov ni bilo več, se je župan svetnikom zahvalil za udeležbo in sodelovanje ter sejo zaključil.

Položaj ženske v sodobni slovenski družbi

Zdenka Mazej

Mesec marec je nekako zaznamovan s prazniki nežnejšega spola. Najprej 8. marca slavimo vse ženske, nato pa konec meseca, točneje 25. marca, slavijo še tiste, ki so matere.

V Sloveniji je bil 8. marec v času socializma slavljen kot dan žena s šopki rož in slavljenjem mater. Danes pa smo spričo dveh praznikov malo zmedeni. Ni lepo, da bi praznovale le matere, saj je mnogo žensk, ki bi bile rade matere, pa zaradi različnih vzrokov to ne morejo postati. Sploh v današnjem času, ko otrok velikokrat pomeni oviro pri graditvi službene kariere ženske ali pa zaradi socialne stiske predstavlja velik finančni zalogaj. Potem se pa čudimo negativnemu naravnemu prirastku slovenskega prebivalstva (leta 1997 je znašal - 0,4 %). Ženske se tudi vse kasneje odločajo za otroke. Medtem ko je bila leta 1994 povprečna starost mater ob porodu 26 let, se je leta 2002 zvišala na 29 let. Pa si postavimo vprašanje, ali so ženske danes bolj srečne, kot so bile nekoč. Težko vprašanje. Na eni strani poslušamo, kako so danes ženske lahko srečne, saj so enakopravne z moškimi, a kaj, ko se morajo z njimi boriti za enakopraven položaj v službi, po drugi strani pa morajo doma opravljati še vedno ista dela, kot so jih ženske takrat, ko so le moški služili kruh. Danes so to za večino le sanje, saj je skoraj nemogoče preživeti družino s samo eno povprečno plačo. Zanimiv je tudi podatek, da menda ženske opravijo povprečno okoli 26 ur gospodinjskega dela na teden, moški pa le 7. Moški ostali čas porabijo za rekreacijo in druženje s prijatelji, medtem ko se ženska doma ubada z gospodinjstvom in otroki. No, nekatere ženske se nad tem niti ne pritožujejo, saj ravno v tem vidijo svojo srečo in jih niti malo ne vleče na razgibanje in potenje v telovadnico. Doma imajo red v kuhinji in vzgojo otrok pod kontrolo in so naravnost jezne, če jim kdo poruši ves red. Res pa je, da povsod v družini ni takega sožitja, saj nenehno slišimo, da je nasilje nad ženskami v slovenskih družinah dokaj razširjeno. Po podatkih Inštituta za zdravje so zaradi različnih pritiskov med odraslimi prebivalci

kar štirje odstotki žensk, ki so verjetno že odvisne od alkohola. Od ženske se zahteva, da poleg tega, da podpira tri vogale v hiši, nenehno pazi na svoj videz, saj če se moški zredi, je to za družbo čisto normalno, je celo odraz dobre ženske kuhe, medtem ko je ženska takoj označena, da se je zapustila. Zanimiv je podatek, da so ženske v Sloveniji višje izobražene kot moški, na najbolj vplivnih in zahtevnih delovnih mestih pa jih je malo. Predvsem zaskrbljujoče je dejstvo, da v zadnjih letih narašča registrirana brezposelnost žensk in že presega polovico vseh brezposelnih. Še zlasti pa je zaskrbljujoče, da je med brezposelnimi mladimi, ki imajo fakultetno izobrazbo, 67,5 odstotka žensk. Mlade ženske težko dobijo službo ali pa se v službi soočajo z diskriminacijo in drugačno obravnavo, saj so rizična skupina zaradi morebitnega porodniškega dopusta in bolniške na račun nege otrok. O politični zastopanosti žensk pa raje ne bom govorila. Problem je v tem, da tudi ženske na volitvah nočejo voliti žensk. Menda zaupajo bolj moškimi.

Po teh podatkih bi človek lahko zaključil, da je danes grozno biti ženska. Proti temu govori dejstvo, da na cesti in v družbi še vedno srečujemo urejene, nasmejane in srečne ženske, ki se znajo zabavati in očarati. Nekatere najdejo srečo v uspešni karieri, druge pa uživajo v materinstvu in družinski idili. Nekaj jih pa sreče le ne najde in so podvržene nasilju, padajo v depresijo, se ubadajo s težavami hranjenja ali se celo vdajo alkoholizmu. Na srečo je večina žensk zadosti vzdržljivih, močnih, inteligentnih in iznajdljivih, da si znajo v življenju postlati tako, da jim je čim bolj udobno. Naučijo se koristno razporejati čas, uživati tudi v opravljenih, ki so sicer označena kot zoprna, najti skrivnostno formulo za ravnanje s svojimi partnerji in si znajo utrgati čas tudi za stvari, ki jih osrečujejo.



Nezaposleni nočejo delati..., zato so nezaposleni!

Uredniško redigiran zapisnik 10. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 2. februarja 2004 veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 14 svetnikov ter predstavniki občinske uprave: direktorica Mirjam Povh, pomočnica župana za GOP Sonja Novak ter Saša Piano iz Ateljeja Piano, predstavniki Zavoda za zaposlovanje Območne enote Velenje ter predstavniki medijev. Sejo je vodil župan Milan Kopusar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Pogoji za posege v prostor

Zapisnik 9. seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bil povzet v prejšnji številki Lista, so svetniki »odkljukali«, nato pa so se na predlog župana lotili obravnave sprememb štirih odlokov prostorskih ureditvenih pogojev (PUP) v paketu. Tako so obravnavali PUP 02 – Gaberke in Ravne, v kateri se na novo vnesejo tri večje nove morfološke enote, in sicer dve kmetijski in ena gozdna, PUP 08 – Skorno in Florjan, ki se razteza severno od Pohrastnika do polja ob Toplici, ki se dopolnjuje z nekaterimi potrjenimi planskimi spremembami, PUP 09 – Topolšica, v katerem so določena tri nova stanovanjska območja, in sicer S 9/6, 9/7 in 9/8, ter PUP za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom. V slednjem je zaradi znanih razlogov – »sproščanje« prostorskih prepovedi, ki so veljala dolga desetletja zaradi predvidenega odkopavanja premoga, največ sprememb pri oblikovanju pogojev za urejanje prostora.

Kratko obrazložitev odlokov je podala **Saša Piano** iz Ateljeja Piano iz Velenja, ki je povedala, da gre za spremembe in dopolnitve štirih obstoječih aktov. Ti dokumenti se širijo in se vsebinsko urejajo. Ti dokumenti so veljavni, spremembe pa so tolikšne, da bi lahko govorili v celoti o novih dokumentih.

V razpravi sta Branko Valič in Branko Debelak predlagala nekaj formalnih popravkov. Kar se tiče same vsebine, pa sta se k razpravi priglasila samo Viki Drev in **Peter Turinek**. Dreva zanima vprašanje čistilne naprave Topolšica ter vprašanje, ki se navezuje na to območje, kjer želi avtoprevoznik legalizirati to zemljišče, Turineka pa zanima, ali je bilo v odloku za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom že v sedanjih dokumentih opredeljeno območje za ekstenzivno kmetijsko rabo oziroma zakaj je sedaj in kaj sploh je ekstenzivna kmetijska raba.

Brez plana ni uspešnega dela

Obrazložitev okvirnega programa dela Sveta Občine Šoštanj v letu 2004 je pripravila direktorica občinske uprave Mirjam Povh. Nato je v razpravi svoje mnenje prispeval samo **Branko Debeljak**,

ki ga je zanimal postopek ustanovitve volilne komisije. Glede načrta dela za julij in september pa je o ustanovitvi mladinskega centra menil, da bi bilo verjetno potrebno bolj konkretno navesti, ali se bo sprejemal odlok ali program mladinskega centra.

Svetniki so nato svoj načrt dela soglasno potrdili.

Informacija o zaposlovanju in brezposelnosti

Župan je pred obravnavo informacij o zaposlovanju in brezposelnosti predal besedo direktorju Organizacijske enote Zavoda za zaposlovanje v Velenju g. **Srdanu Arzenšku**. Ta je navedel podatke o brezposelnosti v Občini Šoštanj in tudi v celotni Šaleški dolini.

V zadnjem letu je opaziti majhen porast števila brezposelnih oseb na območju Občine Šoštanj. Glede na strukturo zaposlenih, ta še vedno narašča v nekmetijskem sektorju in še vedno ne dovolj v storitvenem sektorju. Še vedno imamo največ brezposelnih oseb z najnižjo strokovno izobrazbo, to je I. in II. stopnjo. Največ je brezposelnih oseb v starosti med 18.–25. letom, velik porast je v starosti od 40–50 let. Brezposelni so razdeljeni tudi v značilne skupine, tukaj velja omeniti predvsem ženske, ki so še vedno težje zaposljive kot moški. Na Zavodu za zaposlovanje Velenje so pripravili strategijo aktivnega zaposlovanja.

Po uvodu direktorja zavoda je svetnika **Vladimirja Malenkoviča** zanimal problem velikih sistemov, kakor sta Premogovnik Velenje in Termoelektrarna Šoštanj. Predvsem ga zanima prestrukturiranje gospodarstva in s tem neposredno tudi srednješolskega izobraževanja, saj vemo, da je Center srednjih šol Velenje prilagojen za izobraževanje kadra, ki je zanimiv na našem področju.

Razpravo je nadaljevala svetnica **Erna Obšter**, ki jo je presenetil podatek za drobno gospodarstvo, kjer je tako slaba zaposlitev.

Svetnik **Drago Kotnik** meni, da je največji problem v Sloveniji predvsem plačilni sistem, ki onemogoča privatnemu sektorju delovanje.

Matjaž Cesar izpostavi problem samostojnih podjetnikov, ki zaposlujejo mlade delavce, ki jih sploh ne prijavijo na zavodu.

Svetnik **Vojko Krneža** pove s svojega stališča podjetnika kot delodajalca, kako se obnašajo iskalci zaposlitve, poslani z Zavoda za zaposlovanje, ki ponavadi nimajo interesa za zaposlitev.

Pobude in vprašanja svetnikov

Romana Kavšaka zanima oziroma moti, da večina svetnikov odhaja predčasno z zasedanja seje, kar se mu zdi popolnoma neresno in nekorektno do tistih, ki ostajajo prisotni na seji. Apelira na gospoda župana, naj o tej problematiki spregovori na prihodnji seji.

Nadaljuje s problematiko naziva Merilne naprave za merjenje onesnaženosti zraka "Veliki Vrh", o kateri je govoril tudi na prejšnji seji. Meni, da ta naziv ni pravilen, saj postaja v vsej svoji površini leži v Lokovici, k temu prilaga tudi delovni izrez ter mapno kopijo, ki dokazujeta pravilnost podatkov. Župan je na podlagi pridobljene dokumentacije obljubil, da bo Občina Šoštanj posredovala zahtevek na Mestno občino Velenje, na Urad za okolje in prostor, da ime spremeni.

Kavšak nato omeni še avtobusni prevoz iz Lokovice v osnovno šolo Šoštanj. Avtobus vozi ravno v nasprotni smeri, kot so postavljena postajališča. Zanima ga, zakaj je temu tako, in pričakuje odgovor na to vprašanje.

Zanima ga tudi odgovor na zastavljeno vprašanje, ki ga je posredoval že na prejšnji seji, v zvezi z gasilskim domom Lokovica, ki naj bi se gradil. Sprememba zemljišča je že bila potrjena na seji Sveta Občine Šoštanj. Želi pisno obrazložitev, zakaj do menjave še ni prišlo in kdo je odgovoren za to zakasnitev.

Svetnika **Draga Kotnika** zanima, kaj počne imenovana komisija za nasilje, ki je bila ustanovljena lansko leto. V zvezi s tem omeni pretep z "bejzbol" palicami pri gostinskem lokalu Ippon v Šoštanj.

Odgovor na vprašanje bo pripravila komisija.

Ker pobud in vprašanj svetnikov ni bilo več, se je župan svetnikom zahvalil za udeležbo in sodelovanje ter sejo zaključil.

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA



Obnova ulične razsvetljave – obvestilo medijem

V Občini Šoštanj so se v preteklosti pojavljale težave na področju ulične razsvetljave: svetilke so bile dotrajane, slabo so tesnile, javna razsvetljava ni funkcionirala, kot bi morala, zaradi dotrajanosti svetilk so imele žarnice krajši rok trajanja gorenja, kar je posledično pomenilo tudi višje stroške vzdrževanja in slabo voljo občanov.

Na Občini Šoštanj smo se zato odločili za celotno obnovo javne razsvetljave na področju mesta Šoštanj s Pohrastnikom in v zaselkih Ravne ter Gaberke.

Primerjalna študija je pokazala, da se občini splača stare svetilke zamenjati z novimi, v katere so vgrajene varčne žarnice. Celotna investicija bo zaradi odloženega plačila znašala 20.000.000 tolarjev in se bo sfinancirala izključno na račun prihranka električne energije (tokovine) v petih letih; kasneje pa bo na račun prihranka energije strošek porabe električne energije za javno razsvetljava precej manjši.

Na podlagi razpisa smo izbrali najugodnejšega ponudnika, s katerim je bila tudi sklenjena pogodba, to je mariborsko podjetje Telux s podizvajalcem šoštanjским podjetjem Elteh, d. o. o. Z deli so pričeli že v začetku februarja, celotna javna razsvetljava pa bo obnovljena v roku dveh mesecev, predvidoma konec marca.

S podjetjem Elektro Celje pa smo se dogovorili, da se problem javne razsvetljave reši v celoti. Do konca leta se bodo tako obnovili tudi električni drogov, kar pa je investicija Elektra.

»Mesto svetlobe« bo torej v prihodnje res svetlo – tudi ponoči!

Tjaša Rehar

Referent za odnose z javnostmi

OBČINA ŠOŠTANJ



Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97)

objavlja

PONOVI JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V NAJEM

Predmet oddaje sta 2 (dva) poslovna prostora v III. nadstropju občinske stavbe na Trgu svobode 12, v Šoštanju, z možnostjo souporabe sanitarij in skupnih prostorov in sicer:

1. poslovni prostor I (dva povezana prostora) skupne površine 49,56 m², izklicna najemnina znaša 54.804,40 SIT; (brez DDV),
2. poslovni prostor II (dva povezana prostora) skupne površine 49,11 m², izklicna najemnina znaša 55.139,40 SIT; (brez DDV),

Osnova za izračun najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš, oz. skladno z določbami Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem, ter o določanju najemnin za poslovne prostore.

Poslovni prostori so primerni za poslovne storitve oz. mirno dejavnost in se oddajajo za nedoločen čas.

Interesenti naj pisne ponudbe dostavijo osebno v tajništvo občine ali pa priporočeno po pošti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Ne odpiraj – ponudba, Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem«.

Upoštewane bodo vse ponudbe, ki bodo v tajništvo občine Šoštanj dostavljene najkasneje do vključno petka, 9. aprila 2004 in sicer do 10:00 ure. Za dodatne informacije in ogled poslovnih prostorov se lahko interesenti oglasijo v tajništvo občine Šoštanj.

V ponudbi je potrebno navesti dejavnost ponudnika, ter višino ponujene najemnine, ki ne sme biti nižja od izklicne najemnine. Ponudbi je potrebno priložiti:

- dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti in
- dokazilo o resnosti ponudbe – potrdilo o plačani varščini treh mesečnih najemnin na transakcijski račun občine Šoštanj št: IZR 01326-0100018560, odprt pri Banki Slovenije.

Uspelemu ponudniku bo varščina obračunana pri najemini, neuspelemu pa vrnjena v roku 3-dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb bo opravila komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispеле in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločil Župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

OBČINA ŠOŠTANJ



Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97)

objavlja

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA V NAJEM

Predmet oddaje je poslovni prostor na Cesti Lole Ribarja 2 v Šoštanju (avtobusna postaja), z možnostjo souporabe skupnih sanitarij in sicer:

1. poslovni prostor skupne površine 10,57 m², (pisarna v velikosti 9,15 m² in skupne sanitarije v izmeri 1,42 m²), izklicna najemnina znaša 7.942,00 SIT; (brez DDV),

Osnova za izračun najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš, oz. skladno z določbami Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem, ter o določanju najemnin za poslovne prostore.

Poslovni prostori so primerni za poslovne storitve oz. mirno dejavnost in se oddajajo za nedoločen čas.

Interesenti naj pisne ponudbe dostavijo osebno v tajništvo občine ali pa priporočeno po pošti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Ne odpiraj – ponudba, Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem«.

Upoštewane bodo vse ponudbe, ki bodo v tajništvo občine Šoštanj dostavljene najkasneje do vključno petka, 9. aprila 2004 in sicer do 10:00 ure. Za dodatne informacije in ogled poslovnih prostorov se lahko interesenti oglasijo v tajništvo občine Šoštanj.

V ponudbi je potrebno navesti dejavnost ponudnika, ter višino ponujene najemnine, ki ne sme biti nižja od izklicne najemnine. Ponudbi je potrebno priložiti:

- dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti in
- dokazilo o resnosti ponudbe – potrdilo o plačani varščini treh mesečnih najemnin na transakcijski račun občine Šoštanj št: IZR 01326-0100018560, odprt pri Banki Slovenije.

Uspelemu ponudniku bo varščina obračunana pri najemini, neuspelemu pa vrnjena v roku 3-dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb bo opravila komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispеле in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločil Župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

60. obletnica Kajuhove smrti

Letos mineva šestdeset let od smrti enega izmed najpomembnejših rojakov Karla Destovnika - Kajuha. Nanj smo lahko in moramo biti ponosni vsi, ki nam slovenski jezik in domovina nekaj pomenita.

Po dolgem času smo v Šoštanju to pomembno obletnico obeležili, tako kot se za takega moža tudi spodobi. Njemu v spomin smo ves teden v Šoštanju obeležili s kulturnimi dogodki.

Pričelo se je z otvoritvijo razstave Naš Kajuh v Mestni galeriji Šoštanj, ki jo je s kulturnim programom popestril Aleš Črnko.

Nadaljevalo se je s koncertom učencev Glasbene šole Frana Koruna Koželskega Velenje, oddelek Šoštanj in z recitacijami s Kajuhovimi prijatelji z društvom Hotenja in Kajuhovimi sovrstniki, prav tako v galeriji.



Foto: Janja Anželiak

Svečano smo položili venca pri Kajuhovem spomeniku v Podkraju in v parku v Šoštanju.



Foto: M. K.

V Kulturnem domu Šoštanj je v prijetnem vzdušju potekal tudi Večer s prijatelji, ki so ga ustvarili Dušanka Simonovič, Olga Ulokina, Pihalni orkester Zarja in Mešani pevski zbor Škale.

»Kajuhov teden« pa je dosegel vrhunec v soboto, 21. februarja 2004, ob 17. uri, ko je bila osrednja slovesnost ob obletnici Kajuhove smrti v Kulturnem domu Šoštanj. Proslava je bila v celoti posvečena našemu velikemu rojaku, tako v pesmi, besedi in sliki. Za glasbeni del sta poskrbela Jerca Mrzel in Aleš Črnko. Oba sta Kajuhove pesmi uglasbila in nam jih predstavila. Osrednji govornik je bil poslanec v Državnem zboru RS in podžupan Mestne

občine Velenje gospod Bojan Kontič. Gledalci smo bili navdušeni nad nastopom otrok osnovnih šol Karla Destovnika Kajuha in Bibe Roecka, saj so se zelo samozavestno predstavili z recitacijo venčka Kajuhovih pesmi.

Slovesnost nas ni pustila hladnih, saj smo domov odšli polni novih doživetij in vtisov.

In samo upam lahko, da bo Zavod za kulturo Šoštanj pripravil še veliko takšnih večerov.

Cvetka Dražnik Ladinek

Trenutek je resen

Nekaj o delovanju stranke Nove Slovenije - krščanske ljudske stranke OO Šoštanj: Nova Slovenija - krščanska ljudska stranka deluje že četrto leto in je v porastu. V naši občini Šoštanj jo zastopa predsednik g. Drago Koren. Drago je zelo marljiv in pošten človek, z njimi delati je lepo. Sestanke upravnega odbora sklicuje redno in na njih redno obravnavamo problematiko Občine Šoštanj. Nova Slovenija - krščanska ljudska stranka OO Šoštanj si ne želi biti le okrasek, ampak hoče imeti tudi svoj jaz. Članstvo in simpatizerje si pridobivamo s poštenim in marljivim delom. Udeležujemo se redno sestankov regijskih odborov, družabnih in prijateljskih srečanj, v glavnem delujemo tehtno in premišljeno. V Novi Sloveniji - krščanski ljudski stranki bomo poskušali organizirati po krajevnih skupnosti okrogle mize na različne teme, ki bodo trenutno aktualne v Občini Šoštanj.

Sedaj pa k naslovu »Trenutek je resen«, ki zahteva budnost vseh krajanov Občine Šoštanj, predvsem pa resen razmislek in skupno delovanje. Kar se komunale tiče, smo v našem občinskem svetu tata mata. V enem letu in treh mesecih, kar sediva s strankarskim kolegom v občinskem svetu v tem mandatu, si upam trditi, da največ govorimo o komunali, in to o smeteh, vodovodu, vodarini, smetarini, deponiji, komunalnih odplakah, čistilni napravi - ni je stvari s področja »kakoligije«, da je v občinskem svetu ne bi poznali. Če ne verjamete, se lahko sami prepričate in pogledate na položnice. Cene pa gredo gor kot namazane, kvaliteta odvoza smeti pa stagnira. S čistilno napravo smo približno tam, kot smo bili že pred nekaj leti. Večkrat se zgodi, da nekaj fekalij spustimo direktno v reko Pako in zato nihče ne odgovarja. Glede čistilne naprave bi se dotaknil tudi Krajevne skupnosti Lokovica. To so nam obljubljali pred leti, celo označevali so, kje bo potekala trasa kanalizacije. Verjemite mi, da zaenkrat slabo kaže, čeprav se s strankarskim kolegom boriva, da bi prišlo do te realizacije. Nova Slovenija - krščanska ljudska stranka se je v preteklem letu 2003 borila tudi za vroečovod spodnja Lokovica faza B. Odgovorni niso

imeli posluha, ostali so nemi. Določiti krivca nima smisla, kajti že ptički na veji čivkajo, kdo so ti. Zaključil bi morda tako, da jim je kaj malo za krajane Občine Šoštanj.

Na koncu bi še v svojem in v imenu Nove Slovenije - krščanske ljudske stranke vsem krajanom Občine Šoštanj zaželel vesele, blagoslovljene velikončne praznike in polno pirhov.

Tajnik OO NSi Šoštanj Roman Kavčak

»Izbrisani« na referendumu

O SDS Šoštanj izraža ogorčenje zaradi sprenevedanja LDS in ZLSD, ki sta izrazili »veliko zadovoljstvo« glede odločbe ustavnega sodišča, iz katere prvič nedvoumno izhaja, da bodo tako imenovani »izbrisani« lahko zahtevali izplačilo velikih odškodnin, razen, če se ta problem ne uredi na ustavno-pravni ravni. Prav LDS in ZLSD sta namreč pred tem ves čas grobo zavajali javnost s trditvami, da »nihče ne bo mogel v praksi uveljavljati odškodninskih zahtevkov iz tega naslova«. OO SDS Šoštanj zato obžaluje, da vladajoča koalicija ni pristala na izhodišča ustavnega zakona, ki sta ga ponudila SDS ter NSi in ki edini prinaša pravično rešitev tega problema.

OO SDS Šoštanj opozarja, da bi uveljavitev tako imenovanega »tehničnega zakona o izbrisanih« zaradi (namerno) slabo zapisanih določil lahko pripeljala do tega, da bi bil legaliziran bolj ugoden položaj tistih, ki niso spoštovali zakonov države Slovenije in se niso odzvali pozivom, da uredijo svoj status. Končna posledica uveljavitve tako pomanjkljivega zakona pa bi lahko bila, da bi dejansko legalizirali visoke odškodninske zahteve tistih, ki so samostojno Slovenijo napadli oziroma bili drugače neljalni do nove države; odškodnine pa bi jim plačevale tudi njihove žrtve, kar je tudi z vidika naravnega prava in človeške etike popolnoma nesprejemljivo.

OO SDS Šoštanj ugotavlja, da bo učinek referenduma, ki bo izveden 4. aprila 2004, izjemen tako na pravni, kot še posebej na politični ravni. To nikakor ne bo referendum o človekovih pravicah, saj status stalnega prebivališča ni nikakršna temeljna človekova pravica. Negativni izid referenduma bo med drugim pomenil tudi, da so nelegitimne vse izdane odločbe in vse morebitne na tej osnovi izplačane odškodnine. To bo zelo pomembno za čas, ko bo potrebno izpeljati pravno revizijo teh odločb - za čas po volitvah.

OO SDS Šoštanj
Vojko Krneža, predsednik

Fotoreportaža

Podelitev priznanj Športne zveze Šoštanj za leto 2003

Foto: Andrej Veternik



Ob odsotnosti predsednika je navzoče pozdravil Bojan Rotovnik, podpredsednik SZ Šoštanj.



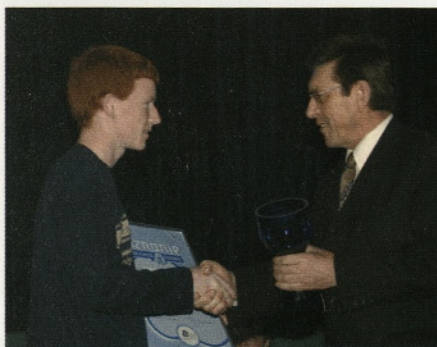
Najperspektivnejši športni ekipi na področju Občine Šoštanj v letu 2003, pionirski ekipi Košarkarskega kluba Elektra, je spominski pokal predal Boris Plamberger.



Najperspektivnejšega športniku na področju Občine Šoštanj v letu 2003, Gorazda Krivaneka iz Lokovice, je na kratko »zaslišal« suvereni voditelj prireditve Toni Rehar.



Priznanje za nadpovprečno uspešnega člana športnega društva, ki ima stalno bivališče izven Občine Šoštanj, je za leto 2003 prejel Alen Djordjevič Kamenik iz Velenja, ki je član Odbojkarškega kluba Šoštanj – Topolšica.



Priznanje za športno-tekmovalne uspehe v neolimpijskih športih v letu 2003, je vozniku kartinga Mitji Strožiču predal Janko Zacirkovnik.



Najboljša športna ekipa na območju Občine Šoštanj v letu 2003 je članska ekipa Košarkarskega kluba Elektra Šoštanj.

Nagrajenci, gostje in gostitelji so se po prireditvi zadržali na prijetnem srečanju v avli Doma kulture Šoštanj.



Najboljšemu športniku na območju Občine Šoštanj v letu 2003 Davidu Sevčnikarju je čestital tudi podžupan Občine Šoštanj Štefan Szabo.



Delegacija športnih funkcionarjev (Janko Zacirkovnik, Nino Ošlovnik in Bojan Rotovnik), je odnesla cvetje na grob Matjaža Natka, ki je posmrtno prejel Priznanje za posebne zasluge na področju športa v Občini Šoštanj.



Rdeča nit prireditve je bilo »GIBANJE«.



Kako ohraniti Smrekovec

Smrekovec poznamo vsi, ki živimo pod njegovim vznožjem, za marsikoga je njegov obris že tako vsakdanji, da se ga niti ne zaveda več. Za večino pa je ta najvišji vrh Šaleške doline večni izziv in vir lepih doživetij. Med njimi so brez dvoma planinci, lovci, gozdarji in ostali ljubitelji narave.



Foto: arhiv

Ko rečemo Smrekovec, ne mislimo zgolj na goli vrh in kočo pod njim, temveč na celotno Smrekovško pogorje, katerega vulkanska prazgodovina buri našo domišljijo. To pogorje je tako obsežno, da obsega več občin na štajerski in koroški strani. Vendar pa se vsi uporabniki tega prostora, kot se temu sedaj reče, ne zavedajo ali bolje nočejo zavedati vrednot Smrekovca in tako se čedalje pogosteje srečujemo z vandalizmom moderne dobe, ki v naravnem prostoru pušča nepopravljive posledice. Nekatere so bolj vidne, nekatere manj, vse pa so na daljši rok moteče ali celo pogubne za naravo in njene prebivalce.

Da bi temu naredili konec, so se v Planinskem društvu Šoštanj odločili organizirati okroglo mizo na temo Kako ohraniti Smrekovec. Nanjo so povabili vse, katerih interesi se pri tem srečujejo. Okroglo mizo je društvo vključilo v okvir prireditev ob praznovanju stoletnice svoje ustanovitve, ki jo praznujejo letos. Udeleženci so se 29. 1. 2004 zvečer zbrali v mali dvorani Kulturnega doma Šoštanj in jo dodobra napolnili, saj smo jih naštelih kar 44. Tukaj

so bili najprej predstavniki organizatorja, planinci pa tudi gostje drugih planinskih društev, predstavniki lovske družine, ki nosi ime po Smrekovcu, predstavniki gozdarjev, družbe Golte d. o. o., ERICO, Zavoda za varstvo naravne dediščine Celje, občino je zastopal podžupan g. Szabo, precej pa je bilo tudi »navadnih, civilnih« ljubiteljev tega pogorja. Žal se je povabilu odzval le en lastnik zemljišč. Oziroma dva, če štejemo še predstavnika Zavoda za gozdove Slovenije. Povabili so tudi člane obeh šoštanjskih moto klubov, ki pa sta sodelovanje odklonila s pripombo, da motoristi, ki uničujejo naravo, niso njihovi člani. Prisoten je bil tudi predstavnik policijske postaje, zadolžen za naše območje, in seveda sedma sila oz. predstavniki medijev, ki so bili zadolženi, da o temi obvestijo širšo javnost.

Koordinator in voditelj razprave je bil predsednik PD Šoštanj Bojan Rotovnik, ki je povedal, da so si zamislili potek večera v treh sklopih, in sicer:

- pomen Smrekovca za vsakogar,
- problem ohranitve,
- zavarovanje in ukrepi.

Za uvod je direktor Muzeja Velenje, znani ljubitelj

narave in fotolovec Damijan Kljajič predstavil svoj film o divjem petelinu v Smrekovškem pogorju. Po predvajanju je vsak udeleženec okrogle mize povedal, kakšen je njegov odnos do problema in kje vidi rešitev. Naj navedemo nekaj izvajanj.

Predstavniki družbe Golte d. o. o. Peter Sevnik je povedal, da njihovo podjetje želi razširiti svoj program tudi na poletno sezono, saj zimska ni dovolj dolga in pričakujejo tako skozi vse leto okrog 100.000 obiskovalcev. Oživili bodo alpinetum in ponudili druge zanimive produkte tudi v poletni sezoni.

Milan Pogorelnik, vodja krajevne enote Zavoda za gozdove Slovenije, je povedal, da je etat, to je načrt sečnje v območju Smrekovca, že sedaj omejen in da posvečajo pozornost tudi času sečnje in spravila lesa, da ne bi motili naravnega poteka dogajanj v naravi.

Predsednik Krajevne skupnosti Bele Vode je poudaril, da Smrekovec dobro pozna, saj je vse življenje delal kot gozdni delavec. Da pa to, kar se po naših gozdovih dogaja sedaj, presega vse meje. Ko se prične sezona nabiranja gozdnih sadežev, prihrume cele trume brezobzirnežev, ki z različnimi grabljami in grebljicami nabirajo borovnice in druge darove narave in vse neusmiljeno uničujejo, da ne omenjamo številnih avtomobilov po vseh mogočih in nemogočih krajih.

Marsikaj grenkega je na račun obiskovalcev povedal tudi upravnik koč na Smrekovcu, vsem dobro znani Fika. Zlasti njemu in njegovim gostom kalijo zaslužen nočni počitek obiskovalci prostora za piknike, ki pozno v noč razgrajajo brez vsake mere, puščajo za sabo opustošenje in kupe smeti, nihče pa jim nič ne more.

Oglasil se je predstavnik policije in povedal, da le-ta lahko ukrepa le, če storilca dobi pri dejanju samem. Največjo škodo povzročajo motoristi in vozniki motornih sani, ki jih je skoraj nemogoče zasacti, saj od prijave do prihoda na kraj mine toliko časa, da so vandali že kdove kje. Občasne kontrole pa tudi ne prinesejo uspeha, saj je policistov premalo za tako obsežno območje.

Edini individualni lastnik zemljišča, ki se je večera udeležil, je bil g. Jurij Volar. Povedal je, da so na koroški strani že pred leti podali pobudo za zavarovanje Smrekovca, vendar se zaradi izpada dohodka nekateri lastniki niso strinjali in je tako vse skupaj zastalo.

Mojca Tomažič iz Zavoda za naravno dediščino Celje je poudarila, da je del Smrekovškega pogorja že sedaj pod posebnim varstvom, poleg tega je Občina Ljubno na svojem delu razglasila naravni spomenik, kar omogoča več prepovedi in tudi sankcij. Povedala je, da zavod lahko nudi le strokovno podporo, pobude pa morajo priti iz lokalnih skupnosti. Skupaj s kolegico sta predstavili tudi nekaj avtohtonih in zavarovanih rastlin na tem območju.

Starešina lovske družine Smrekovec Marko Kompan je povedal, da se tudi lovci srečujejo s problemi vandalizma v loviščih, saj neznosen hrup, ki ga povzročajo motorizirani divjaki, plaši divjad in ji tako jemlje prepotrebno energijo zlasti v zimskem času in v času gnezdenja in kotenja. Prav iz tega razloga v preteklem letu na Smrekovcu niso organizirali skupnih lovov.

Tone Časl, revirni čuvaj je dejal, da so z ustreznim dolgoletnim ravnanjem in zavarovanjem uspeli ustaviti upadanje številčnosti divjega petelina. Smrekovski areal je najbrž največje evropsko območje te skrivnostne in ogrožene ptice, ki potrebuje kar 50 ha površine za eno gnezdo. Živali se hrupu odmikajo in tako jim prične primanjkovati prostora. Prav tako so lovci z vzdrževanjem goličave na samem vrhu Smrekovca uspeli ohraniti rastišča za malega divjega petelina ruševca. Vsi ti ukrepi zahtevajo veliko prostovoljnega dela, poznavanje naravnega sobivanja in dolgoročno načrtovanje. Prepričan je, da bo 100.000 obiskovalcev, kolikor jih načrtujejo na Golteh, kvarno vplivalo na ekosistem na Smrekovcu, in boji se, da bomo petelina izrinili tudi s Smrekovca.

Tudi Franc Avbršek se je pridružil temu in predlagal, da je s predstavniki Golt potrebno najprej



Iniciativa domačinov – kažipot v Belih Vodah. Z upoštevanjem napisanega smo vsakomur dobrodošel gost.

določiti, do kod segajo njihovi načrti, saj je gotovo, da bo veliko število obiskovalcev vplivalo tudi na Smrekovec.

Tudi iz besed ostalih razpravljalcev je bilo opaziti resnično zavzetost in trden namen, storiti nekaj za ohranitev Smrekovca. Tako je bil soglasno podprt sklep, da se ustanovi iniciativni odbor, ki bo nadalje vodil vse dejavnosti, ki so potrebne, da bo prostor Smrekovškega pogorja ostal lep in nedotaknjen še zanamcem.

Za zaključek večera pa je Martina Pečnik podala

krajše predavanje o depopulaciji alpskega sveta in kako se ji zoperstaviti z različnimi ukrepi, kot so zavarovanje tega prostora, vključevanje lokalnega prebivalstva v gospodarjenje in razpolaganje s produkti, ki jih kot primerjalno prednost nudi tako področje.

Zelo zanimiv in odlično voden večer je tako prinesel nekaj sklepov in upamo lahko, da ne bo ostalo le pri tem. Da bo vandalom, ki uničujejo naše skupne vrednote, odzvonilo, da ne bodo planinci ali mirni izletniki, kar večina so, ogroženi od peščice adrenalinskih odvisnežev in divjakov, ki gredo samo tja, kamor jih ponesejo hlapi bencinskih motorjev in ki zaradi hrupa in hitrosti ne vidijo nobene lepote okoli sebe.

Marija Lebar

Zaključki okrogle mize:

1. Iz zainteresiranih predstavnikov lokalne civilne družbe in lastnikov zemljišč se ustanovi projektna skupina, ki bo vodila in usklajevala nadaljnje aktivnosti na področju ohranjanja in zaščite Smrekovca. Pri delu projektne skupine bodo s strokovno pomočjo sodelovale ustrezne institucije. Postopke za ustanovitev projektne skupine bo izvedlo Planinsko društvo Šoštanj.

2. Organizator okrogle mize seznanji z vsebino in sklepi okrogle mize ustrezne organizacije in medije iz Šaleške doline, Zgornje Savinjske doline in Občine Črna na Koroškem.

3. Pozivamo ustrezne organizacije in posameznike, da preko medijev redno seznanjajo javnost o škodljivosti voženj z motornimi vozili v naravnem okolju in



Foto: Martina Pečnik

Sledovi motornih sani na vrhu Smrekovca vodijo tudi v Naravni rezervat Smrekovec (na ozemlju občine Ljubno), kjer so tovrstne dejavnosti zaradi varovanja redkih in ogroženih vrst strogo prepovedane.

pretiranem nabiralništvu v gozdovih.

4. Vsem lokalnim skupnostim, katerih ozemlja pokrivajo Smrekovško pogorje, predlagamo, da v ustrezne občinske odloke vnesejo prepoved izvajanja za naravo škodljivih dejavnosti na področju Smrekovca.

5. Pozivamo vse obiskovalce Smrekovca, da s prijavo kršiteljev predpisov pomagajo policiji in inšpekcijam pri kaznovanju kršiteljev.

6. Organom lokalnih skupnosti predlagamo, da na

Obširno poročilo o osrednji prireditvi v počastitev 100-letnice Planinskega društva Šoštanj bomo objavili v prihodnji številki Lista.

ustreznih mestih na gozdnih vlakih in planinskih poteh postavijo fizične ovire za motorna vozila.

7. Pozivamo odgovorne na pristojnih ministrstvih, da aktivno pristopijo k nadzoru izvajanja določil pravnih aktov, ki prepovedujejo ali omejujejo vožnje z motornimi vozili v naravnem okolju.

8. V prihodnje aktivnosti je potrebno vključiti tudi smučarski center Golte v smislu usklajenega delovanja na področju ohranjanja narave.

Planinsko društvo Šoštanj

Pohod po Trški poti okoli Šoštanja

Planinsko društvo Šoštanj je v nedeljo, 7. marca 2004, izvedlo že 11. pohod po Trški poti okoli Šoštanja, ki je bil hkrati četrta prireditve v sklopu petnajstih prireditev ob 100. obletnici društva.

Vremenslovci so za dan pohoda napovedovali obilnejše snežne padavine in njihove napovedi so se uresničile. Kljub ne najboljsemu vremenu se je pohoda udeležilo kar 67 pohodnikov med katerimi je bil najstarejši star dvainsedemdeset let, dve najmlajši udeleženci pa sta šteli le deset let. Povprečna starost pohodnikov pa je bila osemštirideset let.

Trško pot okoli Šoštanja je leta 1994 uredilo in



Foto: Bojan Rotovnik

Vreme za prave pohodnike ni ovira.

markiralo Planinsko društvo Šoštanj in poteka po obronkih mesta Šoštanj oz. po približnem poteku bivših meja trga Šoštanj. Pot ima pet kontrolnih točk in boste zanj potrebovali štiri ure zmerne hoje. Pot spada v kategorijo lahkih označenih poti in je zato primerna za skoraj vsakogar. V letošnjem letu so domači markacisti uredili varianto poti od kmetije Pušnik do Puharskega mosta, kjer je pot bolj položna in zato primernejša, kadar je pot mokra, poredenela ali zasnežena.

Bojan Rotovnik

Intervju z Jolando Sevčnikar, predsednico Društva prijateljev mladine Lokovica

Pikapolonica v travi

Milojka Komprej



Društvo prijateljev mladine v Lokovici poznam že dolgo. Koliko časa že delujete.

Delujemo že 25 let, prva predsednica je bila Silva Dermol, ki je bila tudi iniciatorica ustanovitve skupaj s prijateljicami.

Kaj je po vašem drugače zdaj kot prej?

Težko rečem, da je kaj bistveno drugače. Mogoče to, da je več programa, kar pa je pravzaprav logično. Ideja in cilj ostajata vseskozi enaka. Druženje otrok, usmerjanje njihove dejavnosti in narediti nekaj za otroka v kraju, kjer odrasča. To, da članstvo narašča in da se menjajo vodje, je pač stvar procesa.

Koliko vodij se je že zamenjalo?

Niti ne veliko. Prva je bila Silva Dermol, za njo je bila predsednica Fanika Jurjovec, vmes je bil predsednik Andrej Jurič in zdaj že dva mandata sem jaz.

Kako ste organizirani?

Poleg mene je blaganjničarka Martina Pokleka, tajnik društva je Marija Koren, članice pa Štefka Strožič, Silva Dermol, Fanika Jurjovec, v bistvu cel ženski pevski zbor.

Članov pa je?

Trenutno 150, kar je zelo veliko. Pravzaprav smo veseli, da nas je toliko, kajti članarina je skoraj edini vir financ, s katerimi razpolagamo. Članarina in pa lastna iznajdljivost.

V Lokovici ste znani po družabnosti in mislim, da imate tudi odlične pevce v svojih vrstah.

V prenatrpanem urniku sva nekako uskladili čas po sestanku, na katerem sva skupaj prebili kakšno urico ali dve. »Delo imam terensko in je takole pogosto, da se vračam domov šele zvečer,« sva potožili druga drugi in se hkrati potolažili, da je vsaj zanimivo in razgibano. Jolanda je vodja gradbenega laboratorija pri Vegradu, v Lokovico pa se je preselila pred 19 leti, ko si je tukaj z možem Jurijem ustvarila družino. Tudi sin Nejc je najbrž »kriv«, da se je včlanila v Društvo prijateljev mladine, ki deluje v Lokovici že 25 let. Sin je odrasčal in prerasel aktivnosti, ki jih vodi društvo, Jolanda pa je ostala zvesta načrtom društva in je tu predsednica že drugi mandat. »Delo te pritegne in zadovoljstvo otrok je tisto, poplača trud in ti da volje za naprej,« sva zaključili pogovor, vmes pa rekli to in ono.

Foto: arhiv



Foto: Milojka Komprej

Gasilci pa so bili ta večer tudi kulturni, zato je poskrbel Šaleški trobilni kvintet. Še program dela so predstavili (v njem je veliko izobraževanja, tekmovanj), nato so podelili nekaj priznanj gasilske zveze in društva, ki so jih dobili gasilci za te in one zasluge. Kar enajst novih članov so sprejeli, da ne bo strahu pred požarom, in uradni del občnega zbora zaključili s povabilom na neuradnega.

Topolšica

Občni zbor PGD Topolšica, ki je bil letos že 73. po vrsti, je bil 7. februarja. Vse navzoče je najprej pozdravil predsednik društva Herman Pergovnik, nato je besedo predal delovnemu predsedniku Darku Delopstu, ki je vodil občni zbor.

Iz poročila predsednika je bilo razvidno, da smo tudi to leto uspešno zaključili. Predvsem je poudaril obnovo voznega parka, in sicer zamenjavo pogonskega motorja na avtocisterni TAM 190 z motorjem 260. Poveljstvo društva je to odločitev sprejelo zaradi preobremenjenega vozila, glede na moč motorja. Na koncu poročila je povedal, da gasilci nismo zadovoljni z doseženim, ampak stremimo za že začrtanim ciljem, to je gradnja novega gasilskega doma.

Poročilo je podal tudi poveljnik Franc Hriberšek. Poleg intervencij in vaj članstva ter izobraževanja za gasilce smo tudi letos izvedli tekmovanje za pokal KS Topolšica. Udeležili smo se še vrste drugih tekmovanj in raznih kvizov ter dosegli lepe rezultate. Zelo ponosni pa smo na desetino pionirk, ki bodo na državnem tekmovanju zastopale tako naše društvo kot tudi GZ Velenje oz. regijo. Skozi vse leto smo opravili vrsto del, ki so bila potrebna v društvu in kraju.

Veliko uspehov, dobrega dela in čim manj požarov so nam zaželeli župan Občine Šoštanj g. Milan Kopusar, predsednik KS Topolšica g. Viki Drev, predstavnik GZ Velenje, poveljstva Občine Šoštanj in predstavniki ostalih društev.

Podeljena so bila tudi priznanja s strani GZ

in društvena priznanja.

V naše društvo smo sprejeli nove člane, med njimi 3 iz Prostovoljnega industrijskega gasilskega društva Tovarne usnja Šoštanj.

Po uradnem delu občnega zbora smo nadaljevali z zabavnim delom. Za dobro razpoloženje je poskrbel ansambel Potepuhi.

Lokovica

V februarju so prišli na vrsto tudi lokoviški gasilci in na god Valentina priredili občni zbor. Če si v Lokovici, moraš znati peti, vsaj tako bi sodili po številnih pevcih, ki jih je za kulturni vložek na zboru vodil Zdravko Zupančič.

Predsednik lokoviških gasilcev Boris Lambizer je pozdravil udeležence in odprl 96. redni občni zbor ter za nadaljnje delo predlagal delovnega predsednika Sandija Dreva ter ostale organe, ki bodo zadostili formalnostim izpeljave zbora. Zapisnik je pisala Natalija Fajdiga.



Foto: Milojka Komprej

Da se ne bi zamujali, so takoj po zasedbi delovnega predsedstva prešli k poročilom. Najprej je bila beseda spet Lambizerjeva, navezal pa jo je na pridobitev v lanskem letu, to je avtomobil, ki ima eno hibo – nima garaže. Na pomoč je priskočil gasilec Ferk, ki je do rešitve, ki je v polnem teku, odstopil svojo garažo. Če iščete torej nov gasilni avto, ki ga imajo v Lokovici, ga boste našli pri Ferkovih. Izpostavil je tudi letnico – 30 let gasilstva v Lokovici in trud 14 Lokovičanov, ki so gradili gasilski dom. Dan gasilcev bo tudi v Lokovici in istočasno 30-letnica. Našel je še vrsto aktivnosti v preteklem letu in nato predal besedo poveljniku Andreju Juriču.

Njegovo poročilo je bilo bolj operativnega značaja. Požar v Skornem, požar na Krasu, vaje, tekmovanja, pohvala članicam za prvo mesto, pohvale tudi drugim za tekmovanja, izkazano znanje ipd., na koncu še koledarji in želja po uspešnem sodelovanju s sosednjimi PGD in pobratenim Ribnim.

V Lokovici so tudi gasilci – mladinci, za

njihovo delo je poročilo podal Urban Kavšak. Podana so bila še poročila blagajničarke Jožice Perovec, NO Hudalesa in Pliberška, predsednika verifikacijske komisije, ki je povedal, da je na občnem zboru od 226 članov prisotnih 148.

Lokoviški gasilci pa tudi gledajo naprej. Za leto 2004 so si zadali strokovno usposabljanje in izobraževanje, uradni prevzem vozila GVC 16/25, na vrsto bodo prišli še pregledi gasilnih aparatov, nabavljali bodo opremo ter gradili garažo za vozilo.

Poročila so bila seveda primerno nagrajena z aplavzom in besedami pohvale, ki so jih izrekli gostje. Med njimi je bil tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ Milan Kopusar, ki je poudaril, da so gasilska društva motor kraja in vzpodbuda za prostovoljno delo. Povedal je tudi, da je vesel mladih in njihovega dela ter da je prepričan, da bodo uspešno rešili tudi zadrego okrog garaže.

Podelili so tudi priznanja gasilske zveze ter poslušali obrazložitev predsednika društva zaradi nepodeljenih značk za dolgoletno delo. Simbolično so pohvalili tiste, ki so praznovali 30 let vstopa v PGD in bili ustanovni člani. Prav je, da jih imenujemo. To so: Ivan Beričnik, Ivan Cevsar, Branko Dreu, Viktor Drev, Rudi Drev, Tone Hudales, Ivan Komprej, Ljubo Melanšek, Vili Perovec, Štefan Plaskan, Jure Sevcnikar, Rudi Sevcnikar in Stane Zager ter že pokojni Franc Hudales. K temu sovpada tudi razglasitev častnega predsednika in poveljnika, to sta Štefan Plaskan in Tone Hudales.

Tudi v Lokovici se jim ni bati za gasilce, nekaj je novih, nekaj jih je »napredovalo«, skupaj jih je 225.

Občni zbor se je zaključil z gasilskim »na pomoč« in ker je bila pomoč kar tam, ni bilo zadrege za nadaljnje druženje.

Gaberke

V Gaberkah je bila na občnem zboru, ki ga vsako leto zadnji teden v januarju sklenejo gasilci, dokaj močna



Foto: Milojka Komprej

udeležba. Kar 71 % zavednih gasilcev je prišlo poslušat poročila za preteklo leto in načrte za vnaprej. Kljub rokometni tekmi med Hrvaško in Slovenijo, ki je bila nesrečno postavljena v termin zбора. Ali pa zbor v termin tekme, kdo bi vedel vnaprej. Kot pa se je izkazalo, je bila tekma, ki smo jo zmagali, še dodatna motivacija, da so domači gasilci temeljito obdelali vseh enajst točk dnevnega reda in na koncu naredili še gasilsko sliko tistih, ki so jih posebej odlikovali. Gotovo si posebno pohvalo zaslužita Igor Rezman in Dejan Ramšak, ki sta svoje gasilske in človeške vrline dokazala v požaru na stanovanjski hiši Križnikovih in Melanškovih. Pa poglejmo po vrsti, kako je tekla beseda, ki jo je dosti spretno usmerjal delovni predsednik zбора Pavel Župevc po tem, ko jih je s harmoniko vzpodbudil Vili Mravljak s prijatelji.

Predsednik društva Karel Judež je poročilo pričel s počastitvijo spomina na štiri člane, ki jih ni več med njimi. Nadaljeval je s poročilom po mesecih ter se dotaknil posledic požara Križnik Melanšek, ki jih uspešno odpravljajo.

Poveljnik društva Bogdan Lampret je v poročilo vpletel podatke o vajah, tekmovanjih, napredovanjih in nabavi opreme ter povedal, da so gaberški gasilci opravili kar 1393 prostovoljnih ur. Veliko tudi na račun prej omenjenega požara, pri katerem so domači gasilci pokazali in dokazali svojo dobro pripravljenost pri sami nesreči in pri odpravljanju le-te.

Dolg in glasen aplavz je nagradil oba govornika, tako Judeža kot Lampreta, kar pa ni bilo namenjeno samo poročilom, ampak se je nanašalo na celotno delo in vrh društva, ki ga zares odlično vodita prej omenjena gasilca.

Tudi s poročilom mladincev, ki ga je podala Urška Videmšek, so se zbrani strinjali in kimali. Tudi financam, ki jih je pred zbranimi razgrnila Karmen Koželjnik, ni bilo oporekati. Jože Borovšek, predsednik nadzornega odbora, pa je potrdil dobro delovanje društva.

Izredno prisrčno in prijazno voščilo zбора so prinesli pobrateni Zibičani, zanje Anton Gaberšek, sledili pa so še drugi pozdravi zboru, ki so jih prenesli predstavniki drugih gasilskih društev ter društev v Krajevni skupnosti Gaberke. Župan Občine Šoštanj Milan Kopušar pa je tako ali tako njihov krajan, zato se ga delo gasilcev, ki jih je zelo pohvalil, dotika tudi osebno.

Seveda pa gasilci mislijo tudi ali pa predvsem vnaprej, zato so si za leto 2004 zadali kar obsežen plan, med drugim v letu 2005 pridobitev novega vozila. Na občni zbor GZ Velenje bodo »poslali« kar predsednika in poveljnika, tako so se zmenili ter nato podelili številna priznanja zveze in društev. Med drugim že prej omenjenima Rezmanu in Ramšaku priznanje

častni član. Za njegovo dolgo in aktivno delo pri tej organizaciji je bučen aplavz pozdravil tudi Bernarda Skarlovnika.

Tudi novi člani so se pridružili gasilskim vrstam, za kandidata pa se je prijavil tudi Andrej Križnik. Malce črnega humorja je bilo izrečenega na ta račun, »češ, da mu je ogenj tako zadišal, da bo še sam gasilec«.

Pa so tako zaključili še 74. občni zbor Gasilskega društva Gaberke.

Pogovor

V zadnjem času je pogostost požarov v našem okolju nenavadno velika. Zakaj takšna frekvenca v tem obdo-

štvo spada v 1. kategorijo, kar pomeni, da bi za delovanje zadostovala osnovna oprema (vozilo, motorna oprema, obleka ...), vendar je bila praksa v Gaberkah, da smo vsa finančna sredstva vlagali v dokup in posodobitev opreme,« je povedal Lampret. Tudi zdaj pod predsedstvom Karla Judeža in poveljstvom Bogdana Lampreta so finance usmerjene k pripravljenosti gasilcev, predvsem na ravni usposabljanja. K temu spadajo tečaji, usposabljanja na Igu ipd. Rezultat: 25 operativcev je v pripravljenosti po specialnostih.

»Ne vem, kako bi izgledalo, če bi prišli h Križnikovim in jim povedali, da nimamo obleke. Tam smo reševali dvoje mladih življenj in brez ustrezne usposobljenosti in opreme bi bilo zagotovo prepozno,« se spominja dramatičnih dogodkov Lampret. »Tako pa smo lahko



Bogdan Lampret (na levi) in Karel Judež.

bju, nismo iskali odgovora. Smo pa povabili na razgovor Bogdana Lampreta, poveljnika prostovoljnega gasilskega društva Gaberke, kjer so v zadnjem času reševali kar dva požara.

Gasilci Gaberk, kar okoli 300 jih je v teh vrstah, v svoji 74-letni tradiciji (letos bo 75 let, kar so se v Hliševi gostilni zmenili za ustanovitev društva) k sreči niso beležili večjih katastrof. Pravzaprav jim več kot požari, dela preglavice reka Velunja, ki je eden izmed največjih hudournikov v Sloveniji. Ob poplavalah se pripravljenost gasilcev izkaže v drugačnih pogojih, kot pa takrat, kadar ogrozijo življenje in imovino ognjeni zublji. Vendar se je ob teh žalostnih dogodkih k sreči izkazalo, da so gasilci Gaberk dobro pripravljeni na vsa poslanstva, ki jih zahtevajo gasilske vrste.

Kar dva požara na tem področju sta pokazala, da so naložbe v opremo in usposobljenost gasilcev še kako pravilne in odločilne. »Dru-

ustrezno ukrepali in preprečili katastrofo.«

Štirideset operativcev se v Gaberkah sestaja redno. Da pregledajo opremo, da imajo vaje, da se pomenijo o tem in onem. Dva podpoveljnika pomagata Lampretu. To sta Zvonko Koželjnik in Aleksander Judež. V letošnjem letu bodo s pomočjo lokalne skupnosti kupili kombinirano vozilo, ki je dodatno usposobljeno za gašenje v zaprtih prostorih. Tudi letos bodo vsa finančna sredstva, ki jih dobijo (primerjava: dobra veselica je vredna pet ognjevarnih oblek), namenili opremljenosti in izobraževanju. »Veseli smo sodelovanja in razumevanja na ravni poveljstva Šoštanj in tamkajšnjega društva,« je o stikih spregovoril Lampret in še povedal, da je gasilstvo posebno poslanstvo, ki ga človek nosi v sebi kot način življenja.

Pripravili Milojka Komprij in
Tatjana Lihtineker (Topolšica)

MUNTI 2004

Ambiciozni načrti SSK
Šoštanj



Zima, kakršna koli je že bila, je vendar postorila, kar je imela storiti. Otroci so se nasankali, starši smo se nakidali in v Šoštanju so bili že drugo leto zapored smučarski skoki.

Munti 2004 - so zasijali plakati in tisti, ki smo lani »ahali in ohali« pod doskočiščem, smo se razveselili, da so fantje, ki so lani pogumno obnovili tradicijo smučarskih skokov izpred petdesetih let, tiščali zadevo dalje. Kot smo izvedeli iz pogovora s predsednikom organizacijskega odbora Borisom Goličnikom, še bolj odločno, še bolj zares. Munti 2004 je uspel v celoti, najdaljši skok dneva na skakalnici K-15 je bil 20 m, dosegel ga je Bojan Andrejc. Uradni rekord skakalnice, ki je 19 m, pa je dosegel Srečko Ledinek. Gledalcev je bilo kolikor češ; prišli so veterani smučarskih skokov v Šoštanju, ki jih je nagovoril Bogdan Železnik pa državna reprezentantka in rekorderka Monika Pogladič, novinarji in člani smučarskih in skakalnih klubov, direktor TEŠ Uroš Rotnik pa še župan Občine Šoštanj Milan Kopusar, ki je tudi skočil. Celo zelo uspešno, kar 14 metrov je potegnil. Če je bil njegov skok priložnost za koga, ki mu je želel, da bi »padel«, je le-ta moral ostati pri pobožnih željah.

Za lačne in žejne je bilo poskrbljeno, za še dodaten zabavno-razvedrilni del (pa ne tudi za ples) je skrbel Slovenski Exspres, tekmo pa je izvrstno komentiral legendarni Toni Rehar. Poglejmo še rezultate. **Uradna meddruštvena tekma za registrirane tekmovalce v kategorijah do 9 let:** 1. mesto Nejc Cajner, SSK Ljubno, 2. mesto Urh Kranjčan, SSK Velenje in 3. mesto Grega Javornik, SSK Mislinja. **Dečki do 11 let:** 1. mesto Niko Hižar, SSK Velenje, 2. mesto Patrik Jelen, SSK Velenje in 3. mesto Borut Mavc, SSK Mislinja. **Deklice do 11 let so se izkazale:** 1. mesto Gabi Robnik, SSK Ljubno, 2. mesto Manca Dremelj, SSK Velenje in 3. mesto Mateja Vivot, SSK Mislinja. **Pa še veterani so se pomerili v prvi uradni tekmi, ki je bila v Šoštanju po 54 letih, skakali pa so takole:** 1. Janko Tovornik, ŠD Vrh nad Laškim, 2. mesto Sandi Rezec, ŠD Vrh nad Laškim in 3. mesto Sašo Kurent, POP TV klub.

Otvoritev nočne tekme je bila, kot se šika, s fanfarami Savinjskega trobilnega kvarteta, z vožnjo z zastavami, pozdravnimi govori in že prej omenjenim skokom župana.

Na nočni tekmi so tekmovali z alpskimi smučmi. V kategoriji mladinci je 1. mesto osvojil Dejan Paklec, 2. mesto Luka Tesovnik in 3. mesto Boris

Lesjak. Med člani je bil 1. Srečko Ledinek, 2. Božo Glinšek in 3. Bojan Andrejc. Pa še veterani so preizkusili trdnost skakalnice. 1. mesto si je priskočil Jože Kovač, 2. Jože Virbnik in 3. Peter Robida. Še tiste povejmo, ki so »delili« točke in metre. V komisiji je bilo zaslediti sodnike in trenerje smučarskih klubov Šaleške doline. Vodja sodnikov je bil Luka Ograjensek, vodja merilcev Marko Vršnak in vodja tekmovanja Milan Čepelnik.

Vzporedno z uspešno izpeljavo skokov in vsega, kar terja takšna prireditve, pa se nujno pojavlja vprašanje: kdo stoji za tako velikim projektom, ki je z neskromnimi potezami zaživel že lani in se letos pojavil v našem okolju kot eden izmed največjih, če ne celo največji. Lani so združili moči gasilci Šoštanja in Turistično olepševalno društvo Šoštanj, letos pa je organizacijo prevzel Smučarsko skakalni klub Šoštanj, ki je bil ustanovljen v lanskem oktobru in se je v teh dneh izkazal kot izredno uspešen in prodoren. Tu spet srečamo Borisa Goličnika in okrog njega trenutno še 26 članov, ki so uspešno združili moči in k pripravam pritegnili tiste, ki so začutili, da je to tisto »ta pravo«. Skakalnica K-15 je v celoti obnovljena. Idejni projekt zanjo je izdelal Miran Lukaček, zaletišče pa je obnovilo Tesarstvo Grudnik. Po besedah skakalcev, ki so bili nad skakalnico izredno navdušeni, je le-ta odlično izpeljana - prava Planica. Številne ure prostovoljnega dela so bile potrebne in Boris se je zelo pohvalno izrazil o vseh, ki so pomagali in s svojo iznajdljivostjo prispevali k rezultatu. »Ne smemo se pozabiti zahvaliti gospodu Zvonetu Čebulu in gospodu Janku Bukoviču, ki sta lastnika zemljišča, na katerem se je obnovila skakalnica,« je dejal.

Uspeh jih je vzpodbudil k načrtom naprej, ki pa so dokaj ambiciozni. Izgradnja še dveh skakalnic K-9 in K-3 jim roji po glavi. Pravzaprav so že na poti k uresničitvi, saj je zanjo že izdelan idejni projekt. Če bo to uspelo, bo v Šoštanju pravi smučarski center za mlade, kar pa dolgoročno pomeni osnovno in kontinuirano delo z mladimi skakalci. »To bi bila velika pridobitev za naš kraj,« pravi Boris, »in velika pridobitev za mlade v času, ko se jim odpira nešteto možnosti, da zaidejo na neprave poti.«

Ob vsem tem bi se nam prav lahko zapisal stavek, da se pustimo presenetiti, a ko smo se pogovarjali z Goličnikom, se je zdelo vse uresničljivo in izvedljivo, kljub temu da se zaveda, da brez številnih sponzorjev ne bi šlo. Tudi v bodoče bo treba denarcev in jasno je, da tu ni dovolj samo izredna energija, ki jo je čutiti v njem in njemu podobnih, ampak bo izvedbo celotnega projekta pogojevalo več dejavnikov. Med njimi bo gotovo naša lokalna skupnost, kjer se bo pokazalo, ali ima posluš za to, v kar pa člani SSK Šoštanj po besedah predsednika trdno verjamejo.

Milojka Komprej



ČEZ URŠLJO GORO

Zmeraj, ko želim začeti tole svoje pisanje, bi vas najraje pozdravila z naslovom »Čez goro k očetu« enega od literarnih del Korošca, Slovenca, svetovljana Lovra Kuharja - Prežihovega Voranca. A tokrat vas pozdravljam tako! Koroška kultura ne čuti državne meje med Slovenijo in Avstrijo, saj je sodelovanje med Slovenci tod in onstran že dolga leta uspešno. Korošci iz nekdaneje Karantanije, prve slovenske države s središčem na Krnskem gradu pri današnjem Celovcu, tudi letos (že sedemtridesetič) sodelujejo v reviji pevskih zborov OD PLIBERKA DO TRABERKA. Prva letošnja revija zborov se je zgodila 28. februarja pri Kovaču na Obirskem, nato so se zvrstile še štiri. Strokovno jih spremlja mag. Ivan Vrbančič. Osrednji koncert bo 27. marca v Kulturnem domu Pliberk. Žitje na obeh straneh meja obiskuje tudi gledališke predstave abonmaja "Pogled dlje". Prvo predstavo Kovinski pogled z absurdnim in grotesknim besedilom je odigral Teatr Brez Slovenske prosvetne zveze. Abonma letos vsebuje 6 kakovostnih predstav profesionalnih gledališč. Naslednja bo 22. aprila 2004 tudi v Kulturnem domu Pliberk, ko bo Mestno gledališče Ljubljansko odigralo Vedno se kdo izgubi.

Slovenjgradčan REINHARD BREČKO je potoval sam s svojo jadrnico čez Atlantik, toda poudariti je treba, da z zahoda na vzhod, iz Marine de Salinas in Puerto Rico do Pirana. V tem času je pisal mornariški dnevnik in se hkrati retrospektivno vračal v čas svoje mladosti v Slovenj Gradcu. Tako je nastala knjiga 71 DNI PLAVE SAMOTE.



Reinhard Brečko.

Brečko je bil 37 let zdoma. Migriral je kot jugoslovanski državljan in se vrnil v državo Slovenijo kot kanadski. S savdrijske obale sta z Zvonkom odveslala čez tržaški zaliv v gumijastem čolniku, vrnil se je na 14-metrski jadrnici Remedy. Nazadnje je živel v Karibih na svoji jadrnici. V začetku marca je pri slovenjgraški založbi Cerdonis izšla njegova knjiga o pustolovščini, dokumentirani z zemljevidi, skicami in fotografijami, ki ga lahko beremo kot potopis ali kot besedilo o navtiki. Knjiga je zanimiva tudi zaradi spominov na

otroštvo, dogodivščine in prijatelje, med katerimi sta tudi Slovenjgradčana: pokojni slikar Jože Tisnikar in varuh človekovih pravic Matjaž Hanžek. Zgodba se začne 11. septembra, ko se je zgodil teroristični napad v Združenih državah Amerike. Takrat se je Brečkovo življenje v Karibih začelo spreminjati in začel je razmišljati o vrnitvi v Evropo. Opisuje tudi potovanje, probleme med potovanjem, na primer v severnem Atlantiku, ko je bilo slabo vreme, ko se je boril proti viharjem, o svojem sanjarjenju o starih časih, o domovini...

V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec so odprli razstavo WALTRAUT GSCHIEL z naslovom FEMINA 2004 - BREZ MEJA. Razstava avstrijske umetnice iz Kapfenberga iz okolice Gradca spada k mednarodnemu prazniku dnevu žena. Inštalacije iz keramike v treh sobah galerije na temo Združujemo se v evropski skupnosti in Ljudje sveta so narejene posebej za to priložnost v slovenjgraški galeriji in dopolnjujejo razstavo Tisnikarjevih del. Na otvoritvi je spregovoril tudi kulturni svetnik veleposlaništva Republike Avstrije v Sloveniji Maximilian Eichinger. Razstavo Femina 2004 organizira klub Alfa - Ženske za prihodnost z Dunaja. Kustos mag. Jernej Kožar je povedal, da je razstava na ogled v več galerijah na Dunaju, v avstrijskem parlamentu, v galerijah v Budimpešti, na Češkem in v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec. V galeriji kluba Alfa na Dunaju razstavljata Slovenki Tanja Vujinović in Zvonka Simčič projekt Hardbody, ki smo ga lani decembra videli tudi v Slovenj Gradcu.



Femina 2004.

Dva domača likovnika sta se odločila razstaviti svoja dela »na robu mesta«. Zato so v Koktejl baru Pohorje v Slovenj Gradcu odprli razstavo slik z ogljem, suhih pastelov in akrilov na platnu z naslovom SEX NA ROBU MESTA NATALIJE REPNIK in MOJMIRA PLEVNIKA iz Slovenj Gradca. Izobesili so tudi izbor poezije mladega pesnika MIHE PLEVNIKA. Razstava naj bi približala likovno umetnost širšemu krogu ljudi z namenom, da se umetnost ne bi dogajala samo v stro-



Sex na robu mesta.

gem centru. Prostor Koktajl bara Pohorje so namreč v nekdanjem hotelu Pohorje, ki je bil do leta 1945 hotel Šuler, eno od redkih takratnih družabnih središč. Spomin na to in ker je hotel stal na takratnem robu mesta, je navdahnilo idejnega vodjo tega kulturnega projekta Mojmir Plevnika, da je dogodku dal vsebino in ime Seks na robu mesta. Otvoritev razstave so zelo prijetno popestrili domači jazz glasbeniki: Beno Pirnat z bas kitaro, Marko Merčnik in Jure Praper, oba s kitarama, Matjaž Mlakar - Piši s sopran saksofonom in Janko Viher na tolkalih.

Še na dve moderni prireditvi naj vas opozorim. V Mariboru je nastopil kanadski techno, tech house in house producent TYLER T-BONE iz Van Couverja. Prireditve je organiziral INTOSOMETHING iz Slovenj Gradca. V Jesenicah na Dolenjskem sta nastopila dva britanska house producenta in DJ-ja: RICHARD GREY in L. E. BASS, oba iz Londona. Organizator je bilo društvo Metulji iz Slovenj Gradca. Richard Grey o svojem stilu



Richard Grey.

pove, da lahko enako sproščeno vrti 'dirty old skool garage' kot techno. Njegova posebnost in prepoznavna znamka je njegov deep, melodičen stil. Zanesljivo je eden od inovatorjev britanskega house gibanja, ki ruši zidove med housom in technom. Tudi tokrat je v Sloveniji zadovoljil predvsem ljubitelje seksibilne, predvsem pa lepe elektronske glasbe, ki zna iz nežne mehkebe v istem trenutku preiti v strast in moč vzbujajočo trdoto.

pripravila Ajda Prislan

Utrinek ob veliki noči

Cvetni teden nas popelje v april. Cvetna nedelja velja za začetek velikonočnega praznovanja. Spominja nas zadnjega Jezusovega prihoda v Jeruzalem. Z apostoli je prišel v Jeruzalem praznovat veliko noč. Tako so mislili apostoli. Za to svoje prepričanje so dobili potrditev na Oljski gori, kjer so prebivalci Jeruzalema slovesno sprejeli Jezusa in mu mahali v pozdrav z oljčnimi vejicami. V spomin na ta dogodek še danes na cvetno nedeljo prinesemo zelenje v cerkev.

V velikem tednu se je veselje apostolov stopnjevalo. Posebej so se veselili na veliki četrtek, ko so se v nekem gostišču zbrali k velikonočni večerji in so jedli velikonočno jagnje. Ob praznovanju so bili apostoli tako prevzeti, da so preslišali vse Jezusove besede, s katerimi jim je naznanjal bližnje dogodke.

S prvim presenečenjem so se apostoli srečali takoj po zadnji večerji na Oljski gori, kjer so vojaki ugrabili Jezusa. To jih je tako šokiralo, da so se razbežali - zapustili Jezusa.

Vsem bralkam in bralcem LIST-a želimo blagoslovljeno veliko noč!

šoštanski duhovniki

Jože Pribožič, Janko Babič in Vinko Rančigaj

Veliki petek je pomenil višek razočaranja. Njihov učitelj, na katerem so vse gradili, je bil obsojen na smrt in usmrčen. Pri vsej tej agoniji nastopajo le trije apostoli: Juda, ki Jezusa izda, Peter, ki Jezusa trikrat zataji, in Janez, ki zbere toliko moči, da pride pod Kristusov križ na Kalvariji in mu umirajoči Jezus izroči svojo mater Marijo. Janez tudi pomaga Jezusa položiti v grob.

Velikemu petku je sledila velika noč, dan praznovanja in počitka. Lahko si mislimo, kako so tisto veliko noč doživljali apostoli. V popolni zmedbi so se zaprli pred svetom. Porušilo se jim je vse, kar so gradili na Jezusu.

Prišel je prvi dan v tednu (po naše nedelja) in apostoli so doživeli novo presenečenje. Marija

Magdalena pride k njim s Kalvarije in jim oznani Jezusovo vstajenje. Kdo ji naj verjame? Apostoli že ne. Toda Magdalena je nastopila tako, da je apostole premaknila iz njihovega mrtvila. Peter in Janez odideta h grobu in se prepričata, da je vsaj nekaj tega, kar je »blebetala« Magdalena, res - grob je prazen.

Sledilo je prikazovanje Jezusa apostolom. Večkratno prikazovanje Vstalega je apostole prepričalo, da je Marija Magdalena imela prav. V 40 dneh prikazovanj so se apostoli začeli pripravljati na prihod Svetega Duha in s tem na svoje novo poslanstvo, ko bodo nastopili v javnosti kot priče Jezusovega vstajenja, po katerih se bo Jezusovo delo nadaljevalo.

Da, vse to je bilo potrebno, da lahko danes praznujemo veliko noč, praznik vseh praznikov. Pustimo se v teh velikih dneh nagovoriti sporočilu, ki prihaja k nam po mnogih prazničnih običajih. Mimo bogoslužja v cerkvi pa gotovo ne bo krščanske velike noči.

Jože Pribožič, dekan

Zakrament svete birme

Birma je dan, na katerega se pripravljamo dolgo in skrbno. Je dan, ko hočemo izgledati najlepše. Je dan, ko prejmemo ogromno daril in so z nami naši najbližji. Na ta dan smo v središču dogajanja. Fotoaparati noče in noče nehati bliskati in vse tete pravijo, da izgledaš čudovito. Ampak to ni najpomembnejše.

Sveta birma je dan, ko v svoja srca sprejememo Svetega Duha in postanemo Kristusovi pričevalci. Zame je bil prejem Svetega Duha čudovita izkušnja. Spominjam se, kako je bilo, ko sem stopila pred škofa - birmovalca prepričana, da mi bo srce počilo od strahu. Imela sem tremo, čeprav birma ni nič strašnega. Me je strah odgovornosti, ki jo prinaša prejem Svetega Duha. Vedela sem, da bom po birmi tako kot vsi drugi kristjani morala pričevati o Jezusovem nauku, kar pomeni, svetu prinašati ljubezen in mir,

upanje in veselje in z dobrimi deli pomagati drugim. Zdaj se smejem svojemu strahu, ker vem, da z vero, upanjem in voljo lahko narediš in dosežeš čisto vse.

Postala sem animatorka in sem vesela, da lahko svoje birmance pripravljam na ta veliki dogodek. Vem, da komaj čakajo ta dan, in vem, da se še ne zavedajo pravega pomena birme, ker to spoznaš šele kasneje, seveda če v tej smeri gradiš svoje življenje. Marsikdo ostane osiromašen in prazen oziroma neizpolnjen.

Našim birmancem bi rada pokazala, da birma ni konec, ampak šele začetek odgovornega krščanskega življenja.

Polona Napotnik, animator

ZUPNIJSKA OBVESTILA

Cvetna nedelja, 4. aprila 2004,

nam bo odprla vrata velikega tedna. Ta dan začenjamo mašo z blagoslovom zelenja, ki pomeni naše veselje v pripravi na praznovanje, saj nas spominja Jezusovega prihoda v Jeruzalem preko Oljske gore, kjer so mu mahali v pozdrav z oljčnimi vejicami. Na cvetno nedeljo bodo maše:

- v Belih Vodah ob pol 9. uri s procesijo,
- v Zavodnjah ob pol 11. uri s procesijo,
- v šoštanjski župnijski cerkvi (ŽC) ob 7. in pol 9. uri s procesijo,
- v šoštanjski mestni cerkvi (MC) ob 11. in 19. uri,
- v Gaberkah ob pol 11. uri,
- v Topolšici ob pol 10. uri.

Veliki četrtek

je prvi praznični dan svetega velikonočnega tridnevja. To je ustanovni dan dveh zakramentov: evharistije in mašniškega posvečenja. Duhovniki vse škofije se v dopoldanskih urah zberemo v stolnici ob škofu in pri krizmeni maši obnovljamo duhovniške obljube. Pri tej maši škof tudi posveti sveta olja, katera uporabljamo skozi vse leto pri podeljevanju zakramentov, ki so povezani z maziljenjem. Z večerno mašo v ŽC pa se spominjamo zadnje večerje in se Bogu zahvaljujemo za njene sadove. Tega večera bodo maše:

- Bele Vode ob 17. uri,
- Zavodnje ob 17. uri,
- Šoštanj (ŽC) ob 19. uri.

Veliki petek

je dan, ki ga kristjani ob spominu na Jezusovo trpljenje in smrt preživljamo v postu in molitvi. Križev pot in bogoslužje v čast Jezusovemu trpljenju sta sveti opravili tega dne. Večerni obred v cerkvi zaključimo z blagoslovom Božjega groba in molitveno uro pred Najsvetejšim.

Ob 15. uri bo v šoštanjski mestni cerkvi križev pot.

Obredi velikega petka pa bodo:

- Bele Vode ob 17. uri,
- Zavodnje ob 17. uri,
- Šoštanj (ŽC) ob 19. uri.

Velika sobota

mineva v znamenju priprav na praznovanje in ob molitvi pred Božjim grobom. Zjutraj bomo blagoslovlili ogenj:

- Bele Vode ob 8. uri,
 - Zavodnje ob 8. uri,
 - Šoštanj (ŽC) ob 7. uri.
- Blagoslov velikonočnih jedil bo:
- Bele Vode ob 14. in 18.30,
 - Zavodnje ob 14. in 18.30,
 - Šoštanj (ŽC) od 10. do 16. vsako polno uro,
 - Šoštanj (MC) ob 10. in 16. uri,
 - Gaberke ob 16. uri,
 - Topolšica ob 17. uri.

Velikonočna vigilijska

je zaključek velike sobote in slovesen začetek velike noči. Njeno bogoslužje začenjamo z blagoslovom velikonočne sveče pri blagoslovljenem ognju in ga nadaljujemo v cerkvi s hvalnico luči, bogatim branjem božje besede in s slovesno evharistijo:

- Bele Vode ob 19. uri,
- Zavodnje ob 19. uri,
- Šoštanj (ŽC) ob 19.30.

Velika nedelja

je nadaljevanje velikonočne vigilijske - slavlja ob Jezusovem vstajenju od mrtvih. Pri ŽC pokažemo to tudi navzven z vstajenjsko procesijo. Pa tudi pri podružničnih cerkvah je bogoslužje kar se da slovesno.

- V Belih Vodah bo vstajenjska procesija z mašo ob 8. uri.
- V Zavodnjah bo vstajenjska procesija z mašo ob 8. uri.
- V Šoštanju (ŽC) bo maša ob 5.30,
- ob 6.15 pa bo vstajenjska procesija in po procesiji zopet sveta maša. Naslednja maša bo v ŽC ob 8.30.
- V Šoštanju (MC) bo maša ob 11. in 19. uri.
- V Gaberkah bo maša ob 10.30.
- V Topolšici bo maša ob 10.30.

Velikonočni ponedeljek, 12. april 2004

- Bele Vode - maša ob pol 9. uri,
- Zavodnje - maša ob 10. uri,
- Šoštanj (ŽC) - maša ob pol 9. uri,
- Šoštanj (MC) - maša ob 11. in 19. uri,
- sv. Anton v Skornem - maša ob 11. uri.

Bela nedelja, 18. april 2004

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
- Bele Vode ob 8.30,
- Zavodnje ob 10. uri,
- Topolšica ob 9.45,
- šoštanska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.

3. velikonočna nedelja, 25. april 2004

- V Šoštanju bo praznik svete birme.
- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 10. uri (s sv. birmo),
- Bele Vode ob 8.30,
- Zavodnje ob 8.30,
- šoštanska mestna cerkev ob 19. uri.

Matjaž Cesar

Prometni kotiček

Prijetno je, kadar lahko človek napiše nekaj vrstic, ki mu ležijo na srcu. Nekaj razmišljanj, pohval, graj, morda nasvetov in nekaj...

Sedaj je v mestu Šoštanj in po vsej občini mnogo aktivnosti. Ena najpomembnejših je prav gotovo gradnja nove skupne osnovne šole, okoli katere so se in se še krešejo mnenja mnogih ljudi. Seveda je to povsem razumljivo. Ta hram učenosti nas spremlja skoraj vse naše življenje. Najprej jo obiskujemo sami kot šolarji. Čez približno 20 let kot starši šolarjev in čez 40 let kot stari starši svojih vnukov, ki ravno tako postanejo šolarji.

Zgodovina ideje o eni osnovni šoli sega še v obdobje okoli leta 1997. Takrat so se mnenja delila o tem:

»Kaj je boljše?«

a) zgraditi eno manjšo nadomestno šolo namesto šole Bibe Roecka in popravljati staro šolo Karla Destovnika Kajuha;

b) zgraditi eno veliko nadomestno šolo namesto obeh dosedanjih.

Ko je padla odločitev o eni veliki osnovni šoli, pa se je pojavilo vprašanje:

»Kje izbrati lokacijo zanjo?«

V igri so bile tri lokacije:

- na travniku pod Vilo Široko v Metlečah,

- na travniku domačije Novak, po domače Virnek,

- na mestu sedanje trgovine Merkur in Mercator ter skladišča Vegrad.

Izbrana je bila četrta lokacija, za katero sem, delno, krivec tudi jaz.

Ali je sedanja lokacija nove osnovne šole dobra? Osebnostno menim, da je. Zakaj?

Zato, ker:

- šola ostaja v ožjem središču mesta in se ne seli na njegovo obrobje,

- bo objekt zgrajen na sončni strani mesta,

- se mora obenem z gradnjo šole urediti nova prometna infrastruktura, ki je ravno na tem mestu in v njegovi bližini pravo vozlišče cest, pešpoti in železnice,

- bo ostala glede na širitev stanovanjske gradnje na sedanje območje Metleč nekje v geometrijski sredini mesta,

- bo otrokom iz mesta za prihod v šolo ponujala približno enako dolgo pot,

- bo skupaj z veliko športno dvorano dovolj dober objekt za popestritev kulturnih in športnih dogodkov v mestu, itd...

Projekt, ki je bil izbran kot dokončen za izvedbo samega objekta, je nazadnje prinesel to, kar sedaj že nastaja. Upam, da bo res dober, lepih barv in uporaben, saj so naša pričakovanja velika.

»Šoštanj – mesto svetlobe« si to po vseh letih propada in stagnacije res zasluži.

Veste, kaj pravijo meščani?

»Gradbišče je res veliko in tudi ropota je mnogo. Vendar, če bo našim otrokom ali vnukom v novi šoli dobro, bomo vse prenesli.«

Drugi del današnjega pisanja je prometna varnost v bližini gradbišča in njegov vpliv na potek pouka, saj vemo, da je zaradi potreb gradnje šole že bila zrušena telovadnica pri šoli Karla Destovnika Kajuha.

Usmeritev Občine Šoštanj in vodstva šole je bila, da gradbišče in njegova okolica nikakor ne smeta kvarno vplivati na prometno varnost osnovnošolskih otrok in ostalih udeležencev v prometu. Tudi Komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je pravočasno opozorila na vse možne dodatne težave, predvsem zaradi odhajanja učencev k pouku športne vzgoje v telovadnico Partizan in športno dvorano pri šoli Bibe Roecka.

Obstajata dve alternativni poti od Kajuheve šole do omenjenih objektov:

- prva je tik ob šoli po nadomestnem koridorju in po pločniku proti Vrtcu Šoštanj, nato na križišču čez prehod za pešce (Koroška cesta), malce nazaj po pločniku in nato po Tekavčevi cesti ravno tako po pločniku do telovadnic;

- druga pa je čez prehod za pešce (Koroška cesta), nato po ozkem pločniku do gostilne Teran in za gostilno levo ter nato po obnovljeni krajevni pešpoti do malo prometne javne poti Heroja Šerčerja do telovadnic.

Iz tega naslova sva dva člana te komisije 12. 3. 2004 opravila dodaten ogled in naletela na eno samo pomanjkljivost.

Zaradi prestavitve trase vodovoda in toplovoda na del zemljišča med osnovno šolo in vozišče na Koroški cesti je moral izvajalec del postaviti nadomestni koridor za pešce tik ob Kajuhevi šoli. Zelo so se po-



trudili. Vendar so pozabili na informiranje pešcev z dovolj vidnimi znaki, da je pešpot prestavljena. Ravno zaradi slabe informacije (majhen napis na kartonskem papirju iz smeri vrtca proti centru in nobenega napisu iz smeri centra mesta proti šoli), so ljudje pešačili in vodili tudi otroke kar po vozišču Koroške ceste.

Na to pomanjkljivost sva reagirala tako, da sta bili v imenu komisije (imenovana je od župana Občine Šoštanj) postavljeni dve informativni tabli za usmeritev pešcev.

Vsem voznikom pa velja še dodatno opozorilo:

»Na predelu Koroške ceste, kjer je sedaj gradbišče, Tekavčeve in Kajuheve ceste vozimo skrajno previdno!« Otroška razposajenost, kljub prisotnosti pedagogov, ne mine nikjer in škoda bi bila, če jo prekinemo.

Ob vsem tem pa je zelo moteče za vse šoloobvezne otroke in ostale pešce še vsakodnevno parkiranje osebnih, dostavnih in tovornih vozil na pločnikih. Posneto je že kar nekaj dokaznega gradiva. Predvsem pa izstopajo točke:

- pri frizerskem salonu na Koroški cesti 11 (premajhno parkirišče),

- pri stanovanjskih hišah na Tekavčevi cesti 4 in 6,

- pri gostišču na Kajuhevi cesti 4 (kljub možnemu parkiranju na parkirišču).

To je zaznati ravno na najbolj obremenjenih šolskih poteh, ki jih v sedanjem času tudi zaradi gradnje nove osnovne šole otroci najbolj koristijo. Policija je ta problem zaznala in pripravlja se intenzivnejši ogled teh in ostalih pločnikov v mestu.

Naslednjič: Cesta skozi Lokovico. Prosim vas za vašo razmišljanja, mnenja, nasvete...

E-naslov: list@sostanj.si
s pripisom: Za prometni kotiček

Pregled modrih dogodkov za območje občine Šoštanj v minulem mesecu



9. 2. 2004 smo bili s strani občana Velenja obveščeni, da mu je znanec ukradel osebni avtomobil znamke Citroen AX, zelene barve reg. št. CE C9-261. V razgovorih s krajanj Lokovice in Šoštanja smo kmalu ugotovili, da se osumljenec z ukradenim vozilom nahaja na širšem območju Lokovice, Šoštanja, Velikega Vrha, Podgore in Gore Oljke. Kljub iskalnim akcijam se nam je osumljenec spretno izmikal, nakar nam je v skupni akciji, kjer so nam pomagali krajanj vseh omenjenih naselij, uspelo voznika ukradenega vozila dne 29. 2. 2004 izslediti v Lokovici. V razgovoru z osumljenim smo ugotovili, da je ob svojem podvigu storil še več kaznivih dejanj vlomov in tatvin. Svoje ravnanje bo moral razložiti sodniku na sodišču.

Ob tem bi se radi zahvalili vsem krajanom naselij Lokovica, Skorno pri Šoštanju in Veliki Vrh, ki so s svojimi informacijami pripomogli k prijetju osumljenca.

Dne 11. 2. 2004 smo policisti morali posredovati v enem izmed stanovanjskih blokov v Šoštanju, kjer je prišlo do spora med izvenzakonskima partnerjema. Pri tem je moški pretepal svojo partnerko v prisotnosti otroka, zaradi česar se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške, oba partnerja pa bosta morala svoje ravnanje, ki mu je bil priča otrok, zagovarjati tudi na Centu za socialno delo v Velenju.

Dne 13. 2. 2004 se je na PP Velenje zgledil krajan Lokovice ter naznanil, da sta ga na domu oropala mlajša moška, ki sta ga zbila na tla ter mu ukradla denar in GSM telefon. S takojšnjim zbiranjem obvestil, v kar so se vključil tudi kriminalisti PU Celje, smo zbrali veliko obvestil ter skrčili krog osumljencev. Z zbiranjem obvestil in prijetjem storilcev še nismo zaključili. Vse, ki bi mogoče lahko s svojimi informacijami bolj natančno pripomogli k prijetju storilcev, pa prosimo, da le-te sporočijo na PP Velenje ali OKK PU Celje na telefonski številki 5869-206 ali 113.

Dne 25. 2. 2004 smo bili obveščeni, da je na parkirišču pred znanim šoštanjskim lokalom prišlo do pretepa. V razgovoru z udeležencema smo ugotovili, da nista uspela najti skupnega dialoga, tako je prvi drugemu s pestmi izbil zob. Svoje ravnanje bosta vsekakor morala zagovarjati pri sodniku za prekrške ter na sodišču.

Dne 29. 2. 2004 nas je poklical lastnik vikenda iz Šentvida pri Zavodnjah ter prijavil vlom v vikend. Z ogledom kraja smo ugotovili, da si je NN storilec v času lastnikove odsotnosti z vikenda prilastil nekaj avdio in video tehnike ter hrano. Z zbiranjem obvestil za storilcem še poizvedujemo.

V PRETEKLEM OBDOBJU STE LAHKO VSI UDELEŽENCI V CESTNEM PROMETU NA OBMOČJU ŠOŠTANJA V DOPOLDANSKEM ČASU ZAZNALI VEČJO PRISOTNOST NAŠIH OTROK V PROMETU, PREDVSEM NA RELACIJI OSNOVNE ŠOLE KARLA DESTOVNIKA KAJUHA V SMERI OSNOVNE ŠOLE BIBE ROECKA, KJER OMENJENI UČENCI V ČASU IZGRADNJE NOVE OSNOVNE ŠOLE OBISKUJEJO POUK ŠPORTNE VZGOJE.

OB TEM BI RADI VSE VOZNIKE VOZIL OPOZORILI NA PREVIDNOST TER VEČJO MERO SPOŠTOVANJA PROMETNE SIGNALIZACIJE V NASELJU ŠOŠTANJ TER POZORNOST NA GIBANJE OTROK, MED DRUGIM PA VAS OBVEŠČAMO, DA BOMO V BLIŽINI OSNOVNIH ŠOL IZVEDLI POOSTRENE POLICIJSKE KONTROLE.

ZA RAZUMEVANJE IN UPOŠTEVANJE PROMETNE SIGNALIZACIJE SE VAM ŽE VNAPREJ ZAHVALJUJEMO!

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVZEL

Nova lokacija šoštanjske trafike

Šoštanjska trafika na Trgu bratov Mravljakov je skozi dolga leta delovanja postala sestavni del trga in hkrati prostor, kamor so po časopise in revije zahajali mnogi šoštanjčani.



Foto: Bojan Rotovnik

Trend vedno kakovostnejše ponudbe v moderno opremljenih prostorih se tudi trafiki ni izognil. Stari prostori so bili za prenovo neustrezni, zato je lastnik trafike, podjetje 3 dva d.o.o. iz Ljubljane, iskal ustreznejše prostore, ki jih je našel v poslovni stavbi družine Pibernik, le lučaj stran od stare lokacije.

Pričelo se je opremljanje novih prostorov in selitev prodajnih artiklov. V ponedeljek, 15. marca 2004, so kupci lahko prvič kupili svoj izvod tiskanih medijev v novih prostorih na Trgu bratov Mravljak 3, kjer jih je in jih še bo prijazno postregla najemnica trafike Marija Kolenc, ki že dolga leta skrbi za stranke šoštanjske trafike.

Bojan Rotovnik

REPUBLIKA SLOVENIJA UPRAVNA ENOTA VELENJE
Oddelek za upravne notranje zadeve

UE Velenje je v obdobju od 15., do 22. marca 2004 zabeležila

SMRTI

Angela COLNARIČ, roj. 1921, Rog. Slatina, Sp. Nagonje 6
Ljudmila JEŽOVNIK, roj. 1911, Šoštanj, C. Heroja Rozmana 6
Terezija ŠKRUBA, roj. 1915, Velenje, Šercerjeva cesta 13
Janez ŠUNTA, roj. 1922, Radeče, Pot na Brod 1
Vincencij VIDMAR, roj. 1933, Ljubno ob Savinji, Plac 24
Cvetka URATNIK, roj. 1937, Griže, Migojnice 2 b
Olga GLOJEK, roj. 1953, Šmartno ob Paki, Paška vas 10
Alojz KRIVEC, roj. 1929, Solčava, Podolševa 19
Marjeta STOPAR, roj. 1912, Šoštanj, Metleče 22
Bogomil STRGAR, roj. 1920, Velenje, Kidričeva cesta 9
Ivan TEKAUC, roj. 1923, Šoštanj, Florjan 273
Jožef TURK, roj. 1934, Frankolovo, Črešnjice 3
Zoran ŠMAJDL, roj. 1976, Šoštanj, Cesta Matije Gubca 5
Štefanija KRANJC, roj. 1927, Radeče, Vrholovo 25
Teo PAVČNIK, roj. 1986, Velenje, Šmarška cesta 17

Vse bralke in bralce Lista obveščamo, da bomo po naročilu svojcev objavili priložnostna besedila »v spomin« pokojnim.

Dotatne informacije lahko dobite na telefonski številki 041-987-634.



SDS

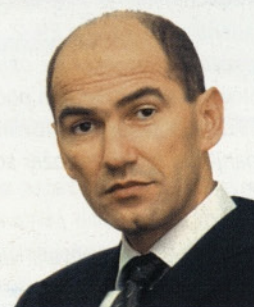
**slovenska
demokratska
stranka**

Slovenija, moja domovina. Tudi v Evropi.

Drage Slovenke in Slovenci,
cenjene državljanke in državljani!

Na plebiscitu leta 1990 smo se skupaj
odločili za samostojno Slovenijo in jo
v vojni leta 1991 obranili.
Slovenijo bomo skupaj uveljavili tudi v Evropi.

Vabim Vas, da se nam pridružite.



Janez Janša,
predsednik SDS

tajnistvo@sds.si
www.sds.si

Pristopna izjava

Izpolnjeno izjavo pošljite na naslov: Slovenska demokratska stranka, Komenskega 11, 1000 Ljubljana

Osebni podatki

Ime in priimek _____

Datum rojstva _____

Kraj rojstva _____

Stalno bivališče

Ulica _____

Poštna številka in kraj _____

Občina _____

Krajevna skupnost _____

Telefon doma _____

Mobilni telefon _____

E-pošta _____

Država _____

Začasno bivališče

Ulica _____

Poštna številka in kraj _____

Podatki o zaposlitvi

Izobrazba _____

Poklic _____

Zaposlen pri _____

Telefon v službi _____

Funkcija

(KS, občina, država) _____

V (na): _____

Dne: _____

Podpis: _____

Ustvarjamo Slovenijo vrednot.

KDAJ
KAJ
KJE
VABIVAS

1. teden

četrtek, 1.4. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 1.4. ob 19:00	razstava	Otvoritev razstave Tudi tema je svetloba (razstava fotografij Andreja Veternika bo odprta do 21.4.)	Galerija "Na štengah" v Kavarni	Kavarna Šoštanj
petek, 2.4. ob 10:00	planinstvo	Planinski živžav (otroški planinski festival)	okolica Športne dvorane Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 3.4. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Čulum Varšped (3. državna odbojcarska liga vzhod - ženske)	Telovadnica OŠ KDK Topolšica	Ženski odbojcarski klub Kajuh
sobota, 3.4. ob 19:00	koncert	Koncert Savinjskega trobilnega kvarteta	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

2. teden

torek, 6.4. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica z Natalijo Novak (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Medobč. ZPM Velenje in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 8.4. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 8.4. ob 19:00	razstava	Otvoritev razstave likovnih del slikarja Oskarja Sovinca (razstava bo odprta do 30.4.)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

3. teden


sreda, 14.4. ob 19:00	film	KINO predstava " Ne čakaj na maj "	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 15.4. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
petek, 16.4. ob 19:00	koncert	Koncert Dušanke Simonović s prijatelji	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 17.4.	planinstvo	Planinski izlet na Blegoš, 1562 m (lahka označena pot)	Blegoš	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 17.4. ob 09:00	kegljanje	Rekreativni turnir v kegljanju (za moške in ženske)	Kegljišče TEŠ	Športno društvo Šoštanj
sobota, 17.4. ob 16:30	nogomet	Šoštanj : Gorice Pesnica (3. slovenska nogometna liga - sever)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
nedelja, 18.4. ob 09:00	košarka	Rekreativni turnir v košarki	Dom TVD Partizan	Športno društvo Šoštanj in Veterani Elektre

4. teden

torek, 20.4. ob 18:30	predavanje	Predavanje "Potovanje po Balkanu" (predava Gregor Koler)	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
sreda, 21.4. ob 18:00	koncert	Večer glasbene šole (tolkala)	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena šola FKK Velenje - odd. Šoštanj in Zavod za kulturo
četrtek, 22.4. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 22.4. ob 19:00	bridge	Razmigajte svoje možgane: Bridge za stare in mlade	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
četrtek, 22.4. ob 19:00	proslava	Prireditev ob Dnevu zemlje	Kulturni dom Šoštanj	OŠ KDK, OŠ BR in Občina Šoštanj
petek 23. 4. od 9:00 dalje	sejem	Ulična knjigarna in boljši sejem	Pred Občino Šoštanj	Zavod za kulturo
petek 23. 4. od 20:00	literarni večer	Hotenja v Kavarni	Kavarna Šoštanj	Literarno društvo Hotenja
sobota 24. 4. od 9:00	prireditev	Paka je kultura II in koncert na Bazenu Šoštanj	Kajuhov Park in Bazen Šoštanj	ZKS in Občina Šoštanj
petek, 30.4.	kresovanje	Kresovanje v Gaberkah	Stari predel Gaberk	Mladinsko društvo Gaberke


 Napovednik prireditev pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)


KATEGORIJE PRIREDITEV:

 šport

 kultura

 šolstvo

 gospodarstvo

 splošno

Tema Meseca: **Ženska, ženski, ženske**

Ples z likalnikom



Naš sodelavec Dejan Tonkli se je kot ptica selivka pozimi odpravil na jug. V Dominikansko Republiko. Ugotovil je, da tudi tam živijo ženske... in moški. Objavljamo nekaj sončnih portretov.

Osmi marec

Danes se deklice zgodaj zavemo svoje pomembne vloge na svetu, zato sem se kljub svoji roсни mladosti oglasila, da sem tudi jaz ženska in torej lahko tudi jaz praznujem dan žena.

Moja mama mi je namenila enega tistih pogledov, ko mi nikoli ni prav jasno, kaj bo sledilo. Najprej me je samo vprašala, ali nisem vendarle še deklica, jaz pa sem se uprla. In se je zgodilo. »Prav, jutri si ženska! In tako boš imela dan žena.« Odlično. Zabavno. Odraslo. ŽENSKO!

In se je začelo. Sončno jutro, ko sem zaman čakala na zajtrk, ker sta tudi mami in ati čakala na zajtrk. Mama je na srečo mehkega srca in mi je pomagala iz zagate, pa vseeno ni bilo tako lepo, kot če jaz samo pomagam. In res ne vem, zakaj nihče ne pospravi za seboj. Dan v šoli je bil dolg in zabaven in ker tudi zabava utruji, sem komaj čakala, da si po pouku malo oddahnem. Ampak moja mama je pozna šale. Zdaj sta z atijem čakala na kosilo. In niti tega nista vedela, kaj bi jedla. Če sem jaz tako nerodna pri pomaganju, uboga moja mama. Hvaljen bodi, kdor je izumil pomivalni stroj, čeprav se mi je do danes zdelo, da ga nekako res ne potrebujemo. »Zdaj se končno lahko grem igrat.« »Lahko,« je rekla mama, »ampak za zvečer ni kruha in perilo je potrebno oprati.« »Kaj, kdaj se bom pa igrala?!« Oh, kako me razjezi ta mamin nasmeh, ko se že veseli zmage. Pa še ne priznam, da je zmagala. Saj je samo en dan in jaz bom imela dan žena. Iz trgovine torej prinesemo kruh, liziko za mamo (moja mama vedno vzame vse preveč zares) in prične me skrbeti, kaj naj naredim s perilom. Spet me reši moja »pol mama«, vendar delo ni kaj dosti hitreje opravljeno. Čas je za večerjo. Pa kaj pri nas res samo jemo? Saj v enem dnevu že tretjič pospravljam kuhinjo! Kdo bo izumil pospravljalec posode! Nato mama reče, da gre zgodaj spat. »Kaj? A tudi pravljice ne bo?« »Bo, če mi jo boš prebrala,« pravi mama. Mimgrede ati reče, da nima zlikane srajce. Obupano pogledam mamo, ki reče samo »lahko noč« in se sploh obnaša kot otrok. Otrok, oh, kako lepo je biti otrok. No, ne vem, če si ravno želim ta dan žena.

In ko se mama zjutraj zbudi kot mama, nič ne reče. In tudi jaz nič me rečem. Pomagam pripraviti zajtrk, pospravim po kosilu in zvečer svojo sobo. Mamica mi zvečer prebere najlepšo pravljico, me sladko poljubi in toplo pokrije. Rečem ji, da si res zasluži dan žena. In ko mama reče: »Saj imaš tudi ti svoj teden – teden otroka,« vem, da je moja mama najgenialnejša, najboljša, da ji bom za materinski dan podarila nekaj lepega in da jo imam sploh rada »do lune in nazaj«.

K. K.

Odlomki iz terenskega dnevnika ženske...

*Jutro. Zgodnje jutro. Dva odrasla, še ne zbuje-
na obraza in dvoje rožnatih ličk in zaspanih očk.
Zajtrk, oblačenje, poljubi v slovo. Vrtec, varstvo,
služba. Želim si, da bi lahko ostali doma...*

Teren. Mokra in hladna prst se mi presipa
med prsti, temna mastna glina se lepi na drob-
ce črepinj posod. Strgula vsake toliko zadene
ob kamen in spet gladko zdrsne čez plast, ki jo
čistim. Kolena boljijo, hrbta že davno ne čutim več.
Sonce je le še pobožna želja, skrita za obzorjem.
Oktober se poslavlja, temačen hladen november
trka na vrata.

Luščim črepinje iz zemlje. Rjave, okraسته, črne,
rdeče. Lonci, skledе, tu in tam kakšna oljenka,
odlomki pečnic in kosi, ki jim ne znam določiti na-
membnosti. Drobci, ki jih mukoma zlepiš v nikoli
dokončano celoto in ki šele pod spretnimi prsti
restavradorja dobijo obliko, vsaj približno tako,
kot so jo imeli pred petsto in več leti. Trebušasti
lonci z ravnimi dne, z ustji, ki čakajo na pokrov in
na ogenj, ki bo iz čudnih sestavin pričaral okusno
jed. Črne sajaste oljenke še vedno skušajo raz-
svetliti temo našega vedenja o srednjem veku.
Odlomki pečnic kot da hočejo ogreti od strgule in
mraza utrujene roke, ki jih trgajo iz prsti in pozabe.
Na stenah posod se še danes tu in tam vidijo od-
tisi prsta lončarja ali lončarke, ki je tako za vedno
ohranil(a) sled svojega bivanja.

*Kaj bom skuhal danes? Hitro, dobro, zdravo?
Kaj počne Andraž danes v vrtcu? Upam, da so
šli na sprehod loviti zadnje sončne žarke. Popol-
dne, ko pridem domov, zagotovo ne bom imela
nobene energije več za pohajanje po mestu. In
Matic? Je pridno spal? Izgleda, da se iz kašlja ni
razvil nič hujšega. Pa že ne, sicer bi me poklicali.
Srečno, mala moja. Lepo se imejta.*

Poskušam se upreti malodušju sivine, ki lega
nad teren, ko pod prsti še prej kot vidim začutim
košček črepinje, ki je drugačen kot ostali. Nasmе-
šek preleti obraz. Moj dan je danes. Majhen, v
pečate »odet«, zeleno loščene odlomek čaše je ne-
kaj posebnega. Z občudujočo preprostostjo so v
glino odtisnjeni različni pečati, čeznje pa je razlita
svetla, od zemlje razžrta zelena prevleka. Še nikoli

nisem videla loščene pečatne keramike. Sploh pa
ne loščene zunaj in znotraj. Navadno so čaše ne-
loščene in okrašene s plitvimi, enostavnimi pečati.
Ta tu pa ima štiri različne, tridimenzionalne pečate.
Pospravim jo v embalažo za posebne najdbe, si
zraven nakracam še nekaj opomb in iščem naprej.
Je še kje kakšen izgubljen in znova najden kos?
Strguli se pridruži čopič in skalpel, za vsak slučaj.
Strgam naprej, metlica odpihuje odvečne, zoprne
svaljke zemlje, za mano ostaja vzorno očiščena
plast. Ha! Koliko časa sem potrebovala, da sem
prav poravnala profile, da površina, ki jo čistim, ni
zapackana in zabrisana... Zdi se tako enostavno.
Pa ni. Silim oči, da bi v sivi, enolični gmoti zagle-

škal nalijem vodo, preverim trdnost črepinj in jih
stresem v vodo. Mehka ščetka odnaša umazanijo
in sprošča moje roke. Užitek. Prvih deset, dvajset
vrečk. Potem postane muka, ki jo krajšam s kle-
petom in z obešenjaškim humorjem. Hvala Bogu,
da je med pusto kuhinjsko lončenino tudi kakšen
kos, ki pritegne mojo pozornost. Odlomek bokala,
ki ga krasi kot nebo moder okras, dokazuje, da
keramično posodje ni bilo le vsakdanja potreba,
temveč tudi želja po lepem, nevsakdanjem. Iz
te želje se je rodila umetnost. Tudi umetnost v
keramiki. Ob takšnih kosih rada spletem zgodbo,
čemu je služila posoda, od kod je prišla, kdo jo je
naredil in kako. Še tako majhen odlomek mi pri-



dale kaj, kar bi bilo podobno zeleni čaši. Končno
pod zidom le najdem kos, ki se nejasno riše
na površini. Lotim se ga s skalpelom in s čopičem,
očistim okolico, fotografiram, označim na karti
natančen položaj in ga poskušam dvigniti. Fata-
morgana. Samo prah je še. Prašek, ki pred mojimi
očmi izginja v nič. Sem naredila napako? Bi ga
morala dvigniti z blokom zemlje? Bi ga morala
utrditi? Bi...? Konec je. Spet enkrat se zavem, da
uničujem stvari. Navkljub vsemu trudu, vsej doku-
mentaciji, stvari ne bodo nikoli več enake, kot so
bile. Le papirji, risbe, fotografije... in moj spomin
bodo dokazovali, da je nekoč tu nekaj bilo.

Dovolj za danes. Prsti so premrli in ni mi prav,
da se mi je črepinja sesula v prah. Pospravim
orodje in se prestavim v zabojnik, h ogromnim
kupom materiala, potrebnega pranja. Čisto raz-
košje je, da imam pri roki toplo vodo za pranje
črepinj. Gospodinjska opravila, pravijo kolegi,
so za ženske. In res na nobenem terenu zlepa
ne najdeš fantov, ki bi prali keramiko. Le zakaj?
Mogoče to vse prepogostokrat počnejo doma. V

čara bogato obloženo srednjeveško mizo in ljudi,
ki so se gostili ob njej.

*»Posode« sem se naumivala že na terenu do-
volj, zato me po »kočerji« - nekaj med kosilom in
večerjo, ki jo je, priznam, skuhal mož - razvaja še
s pomivanjem posode. Jaz pa uživam z otroko-
ma, divjam z njima po dnevni sobi, jima kradem
objeme in poljube in se imam lepo... Čeprav z
Andražem vsake toliko na ves glas »uskalajeva«
mnenja, ker gre z uveljavljanjem svoje volje daleč
čez vse meje, in čeprav Matic stika vsepovsod
tam, kjer ne bi smel. Ko gresta otroka spat, si
privoščiva miren večer. Glasba, končno pogovor
v dvoje, tudi o vsakdanjih stvareh-jutrišnjem ur-
niku, Andraževih govorilnih urah, Matičevih novih
čevljih... Še nekaj strani dobre knjige in spat. Jutri
je nov dan. Delovni dan.*

Jutro me pogosti z dobro voljo vseh nas in s
čudovitim sončnim vzhodom in kot po čudežu
na cesti ni gneče. Slabih 80 kilometrov vožnje

od doma do terena ob dobri glasbi mine kot blisk. Danes se selimo na nov sektor. Razgibana, mogočna razvalina gradu obeta nove najdbe in možnost, da končno razsvetlimo nejasnosti o začetkih gradu na strmi skalni kopi.

Lotim se dela. Sonce se mi upira v hrbet in razliva bleščečo svetlobo na teren. Vsepovsod igra senc in ne vem prav, kje se ena stratigrafska enota začne in kje konča. Prosim za pomoč kolege in skupaj določimo mejo, do kod očistiti plast. Več oči več vidi. Glina, pomešana z ogljem, se dobro čisti in medtem ko razmišljam, kaj je gorelo tu, da je toliko oglja, izbrskam iz zemlje prvo puščično ost. Drugo, tretjo, deseto... Končna bera je preko trideset osti. Polomljenih, skrivljenih, razmetanih ob zidu, čigar stene v širino presegajo štiri metre. Prezema me iskreno občudovanje gradbenega mojstrstva in zavedanje človekove minljivosti.

pogovorov na isto temo, z istimi ljudmi v blatu, mrazu in daleč od vsaj spodobne toaleta...

Čepim na vseh štirih, z glavo, »potopljeno« v luknjo tik ob zidu, tiho preklinjajoč jesen in vlago in poklic, ko občutljive konice prstov prevzame znan občutek. Pomencam grudo zemlje med prsti in zagledam droben, neugleden, kot noht velik novec. Ua! Pozabim na preklinjanje. Dobesedno zakopljem se v skalni usek, preobrnem in razdrobim vsako grudo zemlje in čisto na dnu otipam nekaj kovinskega, hladnega in presenetljivo velikega. Podkev. Podkev za srečo, položena v temelje skupaj z novcem iz 13. stoletja. Komaj se zadržim, da ne kričim od veselja, pa kljub temu naredim tolikšen trušč, da priklčem skupaj vso ekipo. Kakšna najdba! Odgovor na vprašanje, kdaj je bil zgrajen mogočni obrambni stolp, je na dlan! Kot bi zadela na loteriji!

...! kdo pleše in kdo poje...

*Nisem ptiček, nisem veter,
nisem sonček zlat,
tvoj otrok sem, ljuba mama, in imam te srčno rad.*

*Mamici za praznik podarjam tole pesem,
rad bi ji povedal, da jo rad imam.
Zvrhan koš želja in pa besedo hvala
to je tudi vse, kar lahko ji dam.*

To sta pesmici, ki mi ju je zdeklamirala hči za moj praznik, ki se bliža in je v simbolu ženske. Tako je evforična in v pričakovanju moje reakcije, da sem pesmico prvič slišala že pred dnevi. Mesec marec je mesec prebujanja narave, daljšanja dneva in ženske energije, tako smo ga označili, dodelili smo mu kar dva praznika, ki označujeta NJO in jo opevata: 8. marec – dan žena in 25. marec – dan mater.

Svoj vsakdan kreiram v zvenu svojih dveh otrok, njunega vriska, ki gre skozi ušesa, topotanja nog, smeha, ki osrečuje, in očk, ki me znajo tako milo gledati - vse to mi daje moč za borbo skozi življenje. Sama sem človek, še natančneje ženska, ki vozi slalom skozi svet, ki je menda v moških rokah. Pa če damo to na stran, kdo poje in kdo pleše, nam ostaneta samo pesem in ples. Jaz imam oboje rada. Ženske se na splošno rade vrtimo v ritmu; če ima melodija pravi zven, nam ni težko plesno zakorakati proti štedilniku ali likalniku, lahko tudi s sesalcem ali pa krpo v roki. Kakor koli obrnem, gre za ples, ki ga narekuje življenje in ga je vredno odplesati na svoj način, vendar čim bolj fleksibilno in elastično, ker plesni koraki okornemu človeku ne dajo bistva in lepote topotanja po parketu. Zdaj dajem verjetno že občutek, kot da svoj ples plešem kot balerina. Pa ni ravno tako, pa nič zato. Ženske pogosto preveč težimo k popolnosti, menda si mislimo, da bomo tako bolj opazne v moškem svetu. Ja, pa kaj še, moški so vse prepogosto posebljena »šlamparija«, tako da nas to ne naredi nič bolj vidne v njihovih očeh. V glavnem vsi vedo, da se umazano perilo odvrže s sebe in čisto vzame iz omare. Vmesna predelava iz umazanega v čisto in zlikano v omaro jim je pa pravzaprav premalo zanimiva, da bi se poglobili vanjo in pomislili na to, kako ta proces poteka. In tako je že stoletja in stoletja, ženska, ki se trudi to spremeniti pri moškem, ki ne kaže interesa v tej smeri, zgublja dragoceno energijo z brčanjem v temo. Pa tudi prav, nekaj praznih kriljenj



Kamen na kamen. V klastre debele, stoletjem kljubujoče zidove. Koliko stoletij? In čemu bitka tu, ob tem mogočnem obrambnem stolpu? Kdo bi vedel?

Dokumentiranje mikrolokacij osti mi vzame veliko časa in priznam, tudi volje. Čeprav sem zadovoljna. Kolikor poznam literaturo, v Sloveniji ni prav veliko najdb tolikšnega števila osti. Najdbe so pospravljene po vrečkah, terenski dnevnik je izpolnjen, do konca delovnega dne je še dobra ura. Z muko se spravim čistiti še zadnji del zidu tik nad skalno osnovo, polno zoprnih usekov.

Rada bi šla domov. K otrokoma. K možu. Preživet normalno popoldne. Peljat otroka na pravljice, k telovadbi, na obisk k staršem, po nakupih. V savno. Se pogret in razvajati. Brez večno enakih

Sledi kratko proslavljanje s toplim čajem, drug preko drugega si poročamo o dnevnih uspehih in neuspehih, moški del ekipe načrtuje večerno zabavo »v čast« pomembni najdbi, jaz pa sem z mislimi že doma.

Spotoma se ustavim na bencinski črpalki v upanju, da najdem kaj mehkega, toplega in igrivega za Andraža in Matica, ki čakata doma. Moja sončka in moja slaba vest. Ampak večer je naš. Kopanje, večerja, pravljice, objemi, klepeti... Družina. In samo naš vikend pred nami. Tokrat brez arheologije.

Danijela Brišnik

z nogami in rokami v temo si lahko privoščimo vsi, tudi ženske. Potem je pa potrebno začeti živeti v svetu civilizacije, kjer nismo same, ampak jih imamo na vsakem koraku za sabo, pred sabo, ob sebi – moške. No, če mene vprašate, rečem hvala bogu. Bi bil živi dolg čas, da jih ni! Prepričana sem, da se večina žensk strinja, če rečem, da so tudi moški krivci za mnogo lepih trenutkov v življenju ženske. Včasih znajo biti tako izvorni, da resnično presenetijo. Pred dnevi, bolj natančno za 8. marec, sem dirjala po službi v prvo cvetličarno, da kupim rože za mamo, tovarišico in vzgojiteljico. Med brskanjem po vedrih z cvetjem na hitro pozdravim prijatelja, ki je ravno iskal rože za ženo – mojo prijateljico, seveda rečeva par besed vsak v svojem izboru. Ker je bil on moški, to potegne za sabo hitrejši izbor in nakup, medtem ko jaz še vedno brskam. In v trenutku ko tudi jaz izberem, se obrnem in stojim pred mano ta moj prijatelj z rožo v roki, si predstavljate. Preprosto se je odločil, da eno podari tudi meni. Resnično je bilo prisrčno. Tako to oni znajo. Čeprav seveda mnogi tisti, ki imajo svoje ženske doma, pogosto pozabijo na taka drobna presenečenja, ki dajo izvornost, čar, veselje celotnemu sožitju. Pa saj pravzaprav bi lahko to rekli za oba, tudi ona začne čez čas samoumevno srkati njegovo energijo, verjetno je to del veze, del tega ljubega življenja. Ali pa ne, eni trdijo nasprotno. Kdo bi vedel?! Jaz že ne, zato o tem ne bom razpredala. Vem le to, da je nam, ženskam kot takšnim, potrebna moška energija in njihova bližina v vsakem dnevu, ki nas čaka. Pa to ne pomeni, da se svet vrti okoli njih, da me kakšen posebej ne bi narobe razumel. Svet se vrti okoli nas obojih in pika. In spet se vrtimo in plešemo. Kadar se dva ujameta v ritem, se uskladita v korakih, se prepustita melodiji, da ju odnese po parketu, potem se res začne svet vrteti samo okoli njiju.

Pa sem pravzaprav hotela podati le splošno gledanje neke ženske na ta svet in seveda ugotovila, da sem bila naivna, če sem pričakovala, da ne bom dala le izključno svojega mnenja na papir. Zdaj lahko samo rečem, da je to moja vizija o plesu žensk v svetu, ki mu menda vladajo moški.

Torej kakšna je emancipirana, srečna, zadovoljna ženska v moškem svetu? Po moje jih srečujemo vsak dan in povsod, po moje sem to tudi jaz, moja sestra, prijateljica, znanka... in vsaka naslednja, ki verjame vase, se spoštuje, gleda na svet pozitivno in sprejema vsak nov dan z odprtimi mislimi, dejanji in idejami ter predvsem jemlje življenje kot izziv.

Andreja P. M.

Emancipacija (SLO)

Ideja o današnji moderni, emancipirani ženi je zasnovana na uspešnosti, samostojnosti. To bi se moralo razumeti, da ženska ne potrebuje moškega, da ji kupuje damske vložke, ampak da on to lahko samo, če in kadar mu ona to dovoli.



Petdeset let je minilo od takrat, ko so v NY žene stopile na ulice iskat svojo pravico... blablahabla... Da! To besedilo sem začel pisati osmega marca. Na dan žena. Kot vedno multimedijski sem tudi danes vključil vse mogoče politične informatorje: radijska poročila, tv-koledarje, nezanimive zamisli novinarjev, vpletene v povsem povprečne zapise, raznorazne kontemplacije pravkar diplomiranih sociologov. In vsi govorijo o eni in isti stvari: o položaju žensk v današnji družbi. Slišati je bilo 'vsesorte' podatkov! Ali ste vedeli, da ima v Italiji le 10 % žensk visoko strokovno spermio - pardon pripravništvo, šolo (hrv. spremu), kar je mnogo manj od evropskega standarda, ki znaša 21 %, vendar je med doktorji znanosti več kot polovica - žensk. Hm... Zanimivo?! Finska je prva evropska država, ki je uvedla volilno pravico za ženske

(leta 1906), a Švedinje so od vseh Evropejk najbolj prisotne v političnem življenju. Danke so baje najbolj emancipirane Evropejke (celo 40 % žensk v obdobju med 20. in 24. letom starosti živi samostojno). A ko govorimo o Danski, je potrebno naglasiti, da je to tudi država z najvišjo stopnjo zaposlenosti žensk. Pri tem je treba pohvaliti Slovenijo, ker je od januarja 1999 uvedla Standard Job Classification, neke vrste zapisa, ki je z zakonom definiral "ženske" nazive za posamezne poklice. Pred tem so namreč tudi ženske zdravničice naslavljali doktor, od leta 1999 pa je obvezno doktorica. Slovenska vlada je v interesu žensk dodala tudi zakonsko odločbo "Law on Labour Relations", s katero se na profesionalni, poklicni sferi, še posebej v procesu selekcije za službo, zagotavlja enakopravnost spolov. Razlog za skrb je ta: čeprav 58,5 % Slovencek ima zaposlitev, so

ogrožene od moških, ko je govora o odpustitvi z dela. Veliko število Slovenk dela po pogodbi, a kot najpogostejši razlog prekinitve delovnega razmerja se navaja nosečnost. Vsi ti statistično-družbeni podatki so me navedli k temu, da sem vzel pod drobnogled en in edini pojem sedanosti, današnjega dne: emancipacija žensk!

Ideja o današnji moderni, emancipirani ženski je zasnovana na uspešnosti, samostojnosti. To bi se moralo razumeti, da ženska ne potrebuje moškega, da ji kupuje damske vložke, ampak da on to lahko samo, če in kadar mu ona to dovoli. Dragi in varni avtomobili, večerje v prestižnih restavracijah, po katerih ji ni treba sami oprati posode, zasebni maser in back-up bančni račun so, seveda, nekaj normalnega.

Zdi se, da to današnje ženske razumejo, vpa-



restavracijah srednjega razreda, dobro obleko, ogrlico iz cirkona in kakšen parfumček.

Ne morem se znebiti ugotovitve, da današnjim ženskam gre mnogo bolje od rok (glave) intuicija kot emancipacija.

Izgleda, da je pri nas danes najbolj emancipirana ženska tista, ki je mati samohranilka. Zdi se, da je to ženska, ki poseduje tisto pravo, resnično modrost o življenju, ki ga današnji kruti vsakdan nenehno prinaša. Na izgled počasi in neopazno, kot se valovi razbijajo ob obali, vendar šele, ko postane prepozno...

Mnogo se učiti in brati, oditi raje v gledališče in si ogledati kakšno kakovostno predstavo ali še boljše: poslušati koncert ljubljanskega simfoničnega orkestra, kot pa odločiti se za »lov v motnem, kalnem« v zadimljeni diskoteki. Nikoli ne nasprotovati samo zato, da bi okolica postala pozorna na vas zaradi glasnih tonov, dvigati se duhovno in paziti na pravilno prehrano ter ukvarjati se z neko koristno fizično aktivnostjo, da se telo samo od sebe razvije v lepo žensko.

Boris Vukić

šanje pa je, ali vedo, kako ta cilj doseči! Oprostite mi, ženske, za strup, ki se ga pravkar pripravljam vreči po vsesplošni ženski populaciji, kajti zdi se mi, da le kakšna posamezna resnično pametna in sposobna ženska razume pojem emancipacije in odgovornost, ki jo ta s sabo prinaša. Kako bi si namreč drugače lahko razložili vse te denašnje mladenke, ki svoja od boga podarjena telesa prodajajo širokemu spektru odurnežev, odvratnežev, ki, vidiš, naključno vozijo črne BMW-je, se oblačijo v oblačila Versace. Od kod jim ta blagodatnost 21. stoletja? Ata je direktor, mama je dobila dediščino, a boter ima veze v visokih političnih strukturah... in tako so kupili takšnemu svojemu ljubljencu diplomu, BMW in mu uredili službo v banki. Intelekt enak nuli. In to v najboljšem primeru. Takrat vsakodnevno postanemo priče dogodkov, kako iz zadušljivih prostorov nočnih klubov, zastrupljenih s stupidnimi vsebinami, ki jih grabežljivi lastniki gostinskih obrti imenujejo programi, prihajajo resnično lepe in, roko na srce, tudi brez denarja, mlade dame in vstopajo v drage avtomobile mentalno praznih bedakov, katerim je vedenje vseh refrenov aktualnih narodno-zabavnih dance izdelkov vrhunec intelektualnih dosežkov. Trpijo strašno plitko debato, pogovore v upanju, da jim bodo prinesli opaženost v visokopozicijskih

Ženske < > Moški

Temeljna ideja naslednjega članka ali prispevka ali česarkoli že, je bil »babji čvek« ob čaju. Hotela sem da bi izgledalo kot intervju ali pogovor, še bolje, kot pogovor, ki je bil hote ali nehote zabeležen.

Kot vsak vikend smo se tudi ta, dobile prijateljice, da zaključimo naporen teden. Mizo že imamo. Delajo najbolj privlačni natakariji in vzdušje je idealno za pogovor. Ta pa se najbrž že eno leto odvija na isti način. Enako kot prejšnji vikend in predprejšnji vikend itd itd... Dolgočasno? Mogoče.

Seveda pa je priprava na takšen zaključek tedna zelo pomemben. Pomembne so priprave, urejanje misli, urejanje glave, urejanje same sebe. Seveda. Urediti se!! Izbrati izgled. Vprašaš se: »Kako naj danes izgledam?« Hm. Romantično, zapeljivo, odsotno, otročje dekliško ali odraslo? In potem izbereš najljubšo. Nato igraš ves večer, svojo izbrano vlogo. Spogleduješ se, deliš na-

smehe najslajšim osebam nasprotnega spola. Se smehljajš natakarjem in jih prosiš še za en sladkor, ker je tvoje življenje grenko. Vse lepo in prav. No... ne vem če je prav je pa zelo lepo.

Vedno znova se zamislim ob takšnih trenutkih, da ženske in moški počasi a zanesljivo zamenjujemo vloge. Saj veste, ženske nabiralke, moški lovci. Dobro, če že ne zamenjujemo pa gotovo enačimo. Tudi v moji družbi je tako. Med nami je lepo število dobrih lovk. Opazke na mlade fante ali dobre tipe. Pogledaš vsakega od spredaj in od zadaj. Seveda saj moški počnejo isto, zakaj še nebi me. In ko počneš, počnejo, počno, se začne dogajati nekaj povsem drugega, mogoče nepričakovanega. Moški postane užaljen, njegov ponos je ranjen. Ni več lev, prej levček ali še bolje, pohlevna muca. Takšna muca, ki se spremeni v steklo in se zdribo ko ji pokažeš zobe.

Moški se bojijo žensk, (mogoče se motim, če se, me prosim opozorite ne cesti na to), tistih žensk, ki vejo kaj hočejo. Ker se s tem, ko ženska ve kaj hoče, moški počuti ogroženega, mogoče celo omejenega. Hja! Tukaj se pokaže problem. Kaj pravzaprav hočemo drug od drugega? Najbrž noben noče partnerja, ki bi se v vsem strinjal. Čar partnerske zveze je v vsakem pozitivnem sklenjenem kompromisu. Kompromisi pa nas spremljajo skozi vso življenje. Pomagajo nam da pridemo do cilja.

Kaj zdaj? Predvsem moramo vsi malo popustiti. Ženske v svoji emancipiranosti *, moški pa v svojem pretiranem mačizmu. Konec koncev najbrž vsakemu stavek: »Jaz vem kaj je prav za tebe!«, naredi krč v čeljusti.

Tudi tole velja. Vsak moški se zelo dobro počuti v ženski družbi, tako kot se tudi ženska zelo dobro počuti v moški družbi. (Družba = okolje). Vsak tujek (beri oseba istega spola), naredi zmešnjavo. Ta tujek je odvrnil 100% pozornost od njega/nje. Ostala je še samo 50%. Kaj hujšega?! Nekaj podobnega se je dogajalo meni v srednji šoli. Imela sem veliko srečo, da sem bila edino dekle v razredu. Nikoli ni bilo prepirov. Bili smo ena velika srečna družina, dokler... Dokler ni prišla še ena. Joj!!! Nastala sta dva tabora. Vse do naslednjega leta, ko je ona padla, jaz pa sem spet bila srečna med mojimi pobi.

Ko se takole spomnim svojih srednješolskih dni, bom zdaj izkoristila in se zahvalila, čeprav ne vem če bo kdo to od njih bral. Ampak meni bo lažje. Vsi moji pobi, tako jim pravim že od nekdaj, so tudi krivi, da sem takšna kot sem.

Katja Rezman

*emancipirati - am; osvoboditi se kake odvisnosti, izbojevati si svobodo ali enakopravnost; osamosvijti;

Osnovna šola Bibe Röcka Šoštanj

Za vse mame sveta

Katere mame so najboljše mame?

Najboljše so tiste, ki imajo veliko denarja, so vedno oblečene po zadnji modi, jih sploh ne zanimajo knjige, ampak samo televizija, nam kupijo vse, kar hočemo, tiste, ki nam dovolijo ležati v postelji, namesto da bi nas spodile v šolo... Je to sploh res? Kje pa, prave mame so skrbne in vestne, podpirajo nas, nam pomagajo, se ukvarjajo z nami in živijo za nas. Če mislite, da so takšne mame iz mode in dolgočasne, se motite, kajti le takšne mame so najboljše mame za nas.

Kaj pomeni biti mama?

Mama, hm... to je delo. Mame kuhajo, perejo, likajo, čistijo in... hodijo v službo. Kar je lahko zanimivo, radostno in zabavno, če niso za vse same. Ker imajo mame pridne otroke, ti pa očete, ki znajo poskrbeti za kakšno stvar, je biti mama sicer težko, pa vendar lepo.

Jasna Mazej, 5. b

Kdo je mama?

Mama je le ena, tista,
ki jo najtežje izgubiš,
je edina in nazaj je ne dobiš.

Nje ne more nadomestiti nihče,
to veš dobro tudi sam,
zato se ne mudi in ji polepšaj sleherni dan.

Jasna Mazej, 5. b

Mama je nekaj lepega in nežnega, ki te spremlja skozi vse življenje. Vedno te opozarja na napake in skrbi, da nam bo otrokom pot življenja postлана z rožicami.

Ima nas rada na prav poseben, materinski način.

Vse bi dala za nas, svoje otroke.

In čeprav so si mame med seboj tako zelo podobne, je mama vendarle ena sama.

Jana Obšteter, 7. d

Mama...

Je to mogoče roža, ptica, veter?
Ne, nič od tega ni.
Mama je oseba, ki zame skrbi,
najbližja je in mi vedno ob strani stoji.
Vodi me skozi življenje in lajša moje trpljenje,
vsega hudega bi me rada obvarovala,
vso ljubezen na tem svetu dala
in zato ti, mama, hvala.

Sanja Ristić, 8. b

Kdo prvi je ob tebi, ko se zjutraj zbudiš,
kdo vedno bdi ob tebi, kadar zboliš,
le kdo je kot angel, ki zate dal bi vse,
le kdo ljubezen svojo zate hrani le?

To je edina prava mati ljubezniva,
z nebes poslana, v dar nam dana.

Simon Pečovnik, 8. b

Že celo življenje jo poznam.
Ves čas me razvaja,
in na dobroto privaja.
In priznam – rad jo imam!

Kadar me žalost ne mine,
me stisne k sebi in reče:
"Čas gre naprej, moj sine,
in bolečina z njim izgine."

Ko sem radosten, vesel,
veselje deli z mano.
Najraje ves svet bi objel
in na sredo stisnil mamo.

In da nikoli ne bi bil v srcih mraz,
vam želim mamo, kot jo imam jaz!

Goran Ledinek, 8. b

Si kot svetel žarek sredi noči,
ki me pazi in nad mano bedi.
Si kot svetla zvezda,
ki ob slehernem dnevu z mano je
in mi vliva neskončno upanje.

Dala si mi mnogo reči
in me seznanila z življenjskimi pastmi.
Hvala ti, mama, za vse srečne dni,
naj še veliko let tvoje zlato srce bogati ta svet.

Tajda Kavčič, 8. a

Kaj si zasluži mama?

Kaj želim naj mami,
ki svoj praznik zdaj slavi?
Obilo sonca, zdravja, cvet
ter veliko srečnih let.

Mirko Ilič, 7. d

Roža za mamo, ki zame skrbi,
roža za mamo, ki ob meni bedi.
Rada jo imam,
nikomur je ne dam,
saj le eno na tem svetu imam.

Jana Šramel, 8. b

Mati. Koliko stvari je skritih v tej kratki besedi, v teh štirih črkah. Podarjeno življenje, neprespane noči, neutrudno delo, nesebično odrekanje, skrite solze, iskriv smeh, ljubezen, skrb, radost, enkratnost, nepovnljivost... Navadno o tem ne razmišljamo, na plan privre le takrat, ko se približuje materin praznik. Le kaj podariti mami? S čim ji poplačati njeno dobroto in skrb?

Rešitev ni v materialnih stvarih, te si lahko kupi sama. Sreča se skriva v drobnih pozornostih, lepih mislih, toplem objemu.

Pesniki in pisatelji so materam namenili mnogo lepih misli. Med branjem Cankarjevih črtic sem spoznal, koliko lahko človeku pomeni mati. Podari nam življenje, bedi ob naši postelji, medtem ko mi sladko spimo, v naša usta položi prvo besedo, na katero je potem tako ponosna, nikoli nas ne zapusti.

Kadar sem potrta in žalosten, mama vedno najde pravo tolažbo. Ob takem trenutku se spomnim misli, ki sem jo prebral na vratih neke ambulante – Če te otrok pogleda, pogledaj ga, če je otrok žalosten, potolaži ga... Ne vem, če je tudi moja mama videla to misel, pa ji vseeno zmeraj uspe.

Vsaj ob njihovem prazniku se zamislimo in si priznajmo, da svet obstaja ravno zaradi njih.

Jernej Hudournik, 8. a

za OŠ Bibe Röcka Šoštanj
Danica Sovič

Barvitost spreminjanja in doživljanja

V pomladni mesec marec je s svojo slikarsko razstavo nežno, a hkrati odločno posegla Marjana Verbuč, ki razstavlja v Mestni galeriji Šoštanj do 2. 4. 2004. Odprtje, ki je bilo 6. 3., sta pospremila dva kritika, umetnostna zgodovinarica Milena Koren Božiček in slikar ter mentor Denis Senegačnik.

V kulturnem programu, ki je popestril odprtje, sta sodelovala Jože Šalej in Aleš Hadalin, priznana ustvarjalca, razstavo pa je ogledu uradno predal direktor zavoda za kulturo Kajetan Čop.

Marjana Verbuč ustvarja razmeroma kratek čas, deset let je, kar je prijela za čopič. Njeni mentorji so bili Robert Klančnik, Alojz Zavolovšek in zdaj Denis Senegačnik. Je članica Društva šaleških likovnikov in ima za seboj že devet samostojnih in mnogo skupinskih



Iz realnega v abstrakcijo...

razstav. V njenem ateljeju, ki ga ima v Mozirju, se je zbralo že nekaj priznanj in nagrad, med njimi tudi s Triglavskega tabora na Pokljuki.

Razstava je v času ogleda zbudila veliko zanimanja in je vredna besed, ki jih je ob odprtju o slikarki in njenem delu izrekla Milena Koren Bižiček. Božičkova se je v odnosu do slikarkega dela opredelila zelo pozitivno in izrekla pohvale na račun napredka in usmeritev.

Denis Senegačnik pa je za to priložnost zapisal:

... Do danes smo o slikah Marjane Verbuč govorili o prepletenih hladnih barvnih ploskvah z omejeno risbo in s tehtno dodanimi detajli. Naprej pa govorimo o prestopu v naslednjo fazo otipavanja in morda tudi abstrahiranja. Od prej realistično zasnovane figuralike, ki je postajala vedno bolj le izhodišče, ona z obogateno izkušnjo vstopa v svet abstrakcije. Ploskovitost in izčiščevanje nepotrebnih detajlov po-

stajata dva glavna prijemata in hkrati najlažja pristopa za doseganje abstraktnega pogleda. Ideje Marjane Verbuč preko tega dobivajo bolj odprto pot za doseganje lastnega izraza in likovne govornice. Sama pridobi preko izkušenj iz starejših del večjo oporo za notranjo izpoved, posledica pa so malo manj urejeni barvni in ploskovni nanosi, kar ne pomeni kaotičnosti, pomeni le manj realističen pristop oziroma in spet abstrahiranje.

Milojka Kompnej

Nova galerija v Šoštanju

Kulturno-umetniška dejavnost še ne- uveljavljenih avtorjev je lahko v malih skupnostih, kot je Občina Šoštanj, težka stvar. Tega se zavedajo tudi v Kavarni Šoštanj, kjer so v sredo, 3. marca 2004, odprli novo galerijo, ki nosi naziv »Na štengah«.



Galerija »Na štengah«.

Na prvi razstavi, ki so jo poimenovali Razstava otrok Društva talcev in padalcev, so dobili priložnost mladi šoštanjski umetniki, ki v večini stanujejo na Cesti talcev 2 in 3. Zanimiva je starostna struktura avtorjev, saj je najmlajša stara eno leto in najstarejša dvanaest let. Pa si oglejmo, kdo so ti avtorji: Lea Balant - 1 leto, Domen Oštir - 5 let, Timi Plamberger - 6 let, Kaj Špegel - 7 let, Jure Koštomaj - 7 let, Tjaša Gorjanc - 8 let, Miha Balant - 9 let, Silvija Oštir - 10 let, Grega Plamberger - 10 let in Alja Koštomaj - 10 let.

V prvih dneh razstave je le ta doživela kar nekaj ogledov, saj je kavarna dobro obiskana vse dni v tednu. Poleg tega so lastniki s posebnimi obvestili poskrbeli tudi za dobro informiranost gostov o novi galeriji.

Galerija »Na štengah« ni muha enodnevnicca, saj bodo po razstavi otrok Društva talcev in pa-

dalcev dobili priložnost še drugi mladi umetniki in fotografi, da se predstavijo šoštanjski javnosti. Galerija nima prodajnega značaja, saj so vsa razstavljena dela na voljo le za ogled.

Bojan Rotovnik

Sproščeno po tekmovanju

Od 10. do 12. 2. 2004 je v Velenju in Celju potekalo 7. regijsko tekmovanje mladih glasbenikov. Tekmovanje organizira Zveza slovenskih glasbenih šol, dosežena zlata plaketa na regijskem tekmovanju pa je pogoj za sodelovanje na državnem tekmovanju. Nastopilo je 135 udeležencev, pomerili pa so se v naslednjih disciplinah: klavir, pihala, komorne skupine s trobili in petje. Iz glasbene šole Fran Korun Koželjski je sodelovalo 40 učencev, od tega jih je 29 osvojilo zlato plaketo. Iz oddelka glasbene šole v Šoštanju so na tekmovanju sodelovali:



Mladi umetniki v mestni galeriji Šoštanj.

Tina Tavčar, klavir, (74,75), bronasta plaketa, mentor: Tea Plazl;

Trobilni kvintet: Janez Rednak, Nino Harb, David Jan, Jure ČEKON in Davorin KRT, (85,33), srebrna plaketa, mentor: Janez Šuligoj;

Trobilni kvintet II: Silvo Potočnik, Gregor Andrej, Danijel Skornšek, Janko Jan, Blaž Zaveršnik, (82,33), srebrna plaketa, mentor: Janez Šuligoj.

Tekmovalci pa so se v sklopu večerov v Mestni galeriji Šoštanj predstavili 18. februarja in od prisotnih poželi velik aplavz. Poleg naštetih so se na Večeru tekmovalcev, kot se je koncert imenoval, predstavili še Urška Renner, oboa, Pia Šlogar, flavta, Nina Tafi, oboa in Janez Uršej, saksofon.

Mladi glasbeniki so s svojimi mentorji v tekmovanje in koncert vložili veliko truda, zato bi bilo prav, da jih vzpodbujamo in se veselimo skupaj z njimi.

Sonja in Milojka

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Tokrat nisem sama brskala po novostih v knjižnici. Imam kurirko, ki je samoiniciativno izbirala in izbrala naslednje knjige.

Kot ponavadi, so najprej na vrsti knjige za otroke. Prva knjigica nosi naslov »*Miška teče, kar se da!*«; Avtor pesmic je Vojan Tihomir Arhar, ilustracije pa je prispevala Paola Bertolini Grudina. Slikanica je izšla v Gorici pri založbi Goriška Mohorjeva leta 2003. V njej najdemo simpatične štirivrstične pesmice o vseh mogočih živalih - od konjička do deževnika. Slike živali niso pobarvane - to je prepuščeno najmlajšim; vendar naj knjižnični izvod ostane nedotaknjen. Kdor hoče barvati, naj si knjigo kupi. :)

Ste vedeli, da znajo slavne pevke tudi kaj napisati? Najbrž ste že slišali, da je razvpita Madonna izdala pet knjig za najmlajše. Prvo od teh najdemo tudi v naši knjižnici. Naslov knjige je *Angleške rožice*, namenjena pa je osnovnošolskim



Gospa zdaj pišejo knjige za otroke!

puncam, ki se že po pravilu združujejo v skupinice. Včasih jih vidite, ko čakajo na avtobus, ali ko gredo na sladolep po pouku... Nekatera dekleta pa so rahlo samotarska in že zato nenavadna ter se težko vključijo v takšne že formirane skupine. Točno o tem govori omenjena knjiga, pa tudi o tem, kako lahko spremenimo mnenje o drugih, rahlo drugačnih ljudeh ter jih vzljubimo in vključimo v svoj družabni krog. Knjiga je izšla lani pri založbi Vale Novak v prevodu Luke Novaka, ilustrator pa je Jeffrey Fulvimari. Omenim naj še, da je jezik zgodbe zelo blizu sodobni mladini. po-

javljajo se na primer besede: zmatrana, prduljice, težiti, zaposlena baba, troteljčki, lušno ipd.

Sledovi potujočih duš: vedomci, kresniki in sorodna bitja je četrta knjiga v zbirki Zakladnica slovenskih pripovedi. V njej boste našli slovenske bajeslovne predstave o potujočih dušah ali o ljudeh in bajnih bitjih, ki na različne načine povezujejo naš svet z »onim svetom«. Avtor knjige Zmago Šimek je zbral ljudske pripovedi o bajeslovnih likih, ki sodelujejo v borbi med dobrim in zlim, o demonih, ki človeku pomagajo ali pa ga ogrožajo, pa tudi o ljudskih predstavah o smrti in onostranstvu. »V starih zgodbah o potujočih dušah je vendarle prisotno tudi zrnce optimizma, saj je marsikatero dušo na različne načine mogoče rešiti. Duše umrlih ali živih ljudi so označevale meje med naravnim, človeškim (kulturnim) in nadnaravnim okoljem, vsaj nekatere pa so lahko tudi posredovale med temi svetovi. Zgodbe iz naše knjige pripadajo času, ki je zdavnaj za nami, (resda ne za vsakogar in povsod), a so za nas še vedno zanimive. Bile so izraz upanj in strahov mnogih generacij, omogočale pa so tudi razmišljanje o nedoumljivem,« je v spremni besedi zapisal dr. Zmago Šimek.

Zbirka *Zakladnica slovenskih pripovedi* izhaja v sodelovanju z inštitutom za slovensko narodopisje ZRC SAZU. Ta knjiga je že četrta v tej zbirki in za prvimi tremi: Visoko v gorah, globoko v vodah, Odkod je ta naš svet? In v somraku kraljestva palčkov in škratov nadaljuje s pristnim pripovedništvom slovenskega izročila. Namenjena je otrokom, obenem pa bo zaradi strokovnega izbora pripovedi, spremenega besedila in razlage manj znanih besed prišla prav tako dijakom kot berilo pri spoznavanju ljudskega slovstva kot tudi vsem tistim odraslim bralcem, ki jih zanima ljudsko izročilo....in naj vas ne bo strah, ko se boste naslednjič v mraku sprehajali skozi gozd...

Zanimiva knjižica z naslovom *Reka Mura v Sloveniji* je izšla v sklopu zbirke »Vse o...«. To je že druga dopolnjena izdaja tega dela in ponuja celovito informacijo o reki Muri in njenem zaledju. Ta informativna podoba je v knjigi kombinacija strokovnega prikaza in poljudnih praktičnih napotkov. Tako avtorji v prvem delu knjige predstavljajo krajinske, naravoslovne, gospodarsko - etnografske in umetnostne posebnosti Mure,

njihova »monografska« dognanja pa se prepletajo s splošnejšimi podatki iz Murskega kačipota v drugem delu knjige.

Reka Mura je reka meandrov, poplavnih logov, mrtvic, okljukov; reka živalskih in rastlinskih vrst, ki jih drugod ni več; reka plavajočih mlinov, būrašev, brodov; reka z dediščino - umetnostnozgodovinsko, etnografsko, folklorno; reka, ki še izšumeva pradavne besede in ob kateri bojda še pohajajo murski duhovi; reka umetniškega navdiha, likovnih in besednih upodobitev; reka ki ponuja in vabi; reka možnosti, ki se jih preprosto izkoristi... to in še več je »slovenska Mura« od Cerkaša, kjer vstopa na slovensko ozemlje, do meje s Hrvaško. In o njej pripoveduje ta knjiga - strokovno poglobljeno, hkrati pa poljudno; monografsko in praktično. Knjiga o čarni reki in njenih ljudeh za murskega raziskovalca in murskega popotnika.

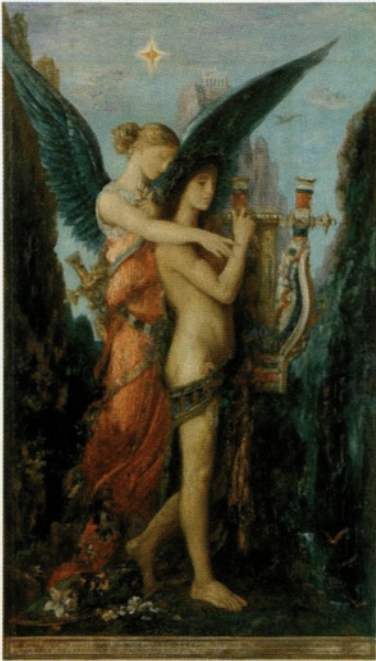
Gremo na golaž in gibanico!

Še ena za odrasle bralce. Ta knjiga nosi naslov *Kadiš za nerojenega otroka* madžarskega pisatelja Imre Kertésza.

Tu moram povedati da kadiš ne prihaja iz glagola kadiiti, ampak se v originalu napiše kaddis in je posebna aramejska molitev, s katero žalovalci pospremijo umrlega sorodnika. Velja tudi, da otrok lahko odreši umrle starše onostranskega trpljenja, če še enajst mesecev (po smrti) moli zanje kadiš.

Imre Kertész, dobitnik Nobelove nagrade za literaturo leta 2002, je bil rojen leta 1929 v Budimpešti, v židovski družini. Petnajstleten je bil odgnan v Auschwitz, od tam pa v Buchenwald. Tri leta po osvoboditvi se je zaposlil kot novinar, vendar so ga 1951 zaradi partijskih direktiv spodili in ga poslali v vojsko. Šele dve leti kasneje se je prvič postavil na svobodne noge ter zaživel kot prezrt, a plodovit pisatelj. Omenjeno delo prinaša podobe iz Auschwitz, holokavsta, spomine na družinsko in šolsko vzgojo, ki se je mnogokrat usodno sprevačala v dresuro (in kot takšna privedla družbo do vsega zla)...te podobe so se v pisatelju sprevrgle v neznosno pezo, v sindrom, v moro, ki silovito odmeva na straneh knjige. V njej se protagonist tega esejističnega romana, napisanega v svojstveni tehniki toka zavesti, najodločneje upira želji svoje žene, ki si želi otroka...

Veselo na pomladansko branje!



»Heziod in Muza«

Gustave Moreau (1826 – 1896)

Stara domačija

Daleč proč od mesta in vasi,
daleč stran od hrupa in ljudi,
tam za gozdom, čisto na samoti,
stara domačija še stoji.

V njej živi le mati ostarela,
dolga leta že očeta ni;
kot da nikdar ni bila živela,
so zarasle k njej se vse poti.

A nekoč bilo je tam drugače,
polna hiša je bila otrok,
njen vsakdan bilo je delo,
za katero je bilo premalo rok.

Drug za drugim so odhajali,
v dolini delo zase so našli,
na staro mater pa so pozabili,
saj se v mestu dobro jim godi.

Kdo bi mislil še na to samoto
daleč tam, kjer ni bodočnosti,
nihče od njih več kmetovati noče,
saj za denar se lahko vse dobi.

Morda že kmalu zvon ji bo zapel,
takrat spet vsi se vrnejo domov,
ko polože jo tja k očetu v grob,
ostal bo prazen njihov rodni krov.

Še dosti takih se kmetij zarašča,
kjer ni nikogar, da bi kmetoval,
njive, travnike zdaj gozd prerašča,
na stare čase le spomin je še ostal.

Ana Meža

Dogodilo se mi je...

Da, dogodilo se mi je res, da sem par etap svoje življenjske poti prehodil kot primorani vojak v nemški uniformi, pa nato še delček te poti kot vojniki na 6-mesečnem dosluženju vojaškega roka v takratni JNA.

Zdi se mi, da sem spomine ne te vojne dogodivščine že dodobra obelodanil in jih celo dal »ad acta«, vendar bi rad le še nekaj dodal. Tako sem moral, kot mnogo drugih mojih vrstnikov, na »raboto« k vojnemu gradbenemu podjetju, v centralno Bosno, lahko bi rekel »Bogu za hrbtom«. Tam smo v neki mali, od vsake civilizacije odmaknjeni dolinici začeli polagati temelje bodoči vojni industriji. Delalo se je vse dneve, le ob nedeljah smo si lahko privoščili nekoliko počitka, če le ni prispela kakšna pošiljka cementa, ko so iskali »prostovoljce« za razkladanje.

So pa tudi tisti nedeljski popoldnevi bili kar enolično dolgočasni in si jih je vsakdo skušal kakor koli popestriti. Sam sem nekaj časa pisal nekakšen dnevnik, kar pa sem zaradi enoličnosti dogajanja kmalu opustil. Pač pa sem nekajkrat svoji »simpatiji« poslal kakšno kratko pisemce s par verzii. Ko pa me je nekoč pri tem zalotil eden mojih sotrpinov, je bilo takoj treba tudi za njegovo izvoljenko skovati nekaj rimanih vrstic. Ko se je za moje rimarije izvedelo po naši baraki, sem kmalu imel »dela čez glavo«. Sicer se mi je pa kar splačalo, kajti odslej sem vedno participiral pri raznih priboljških, ki so jih moji naročniki dobivali od doma. No, navsezadnje sem smatral to svojo pisarijo kot nekakšen prijeten hobi, ki sem ga kar z veseljem sprejel. Čudil sem se pa vendarle, kdaj je kakšno zrnce semena poezije, ki sta jih sejali muzi poezije Erato in Kaliopa, verjetno pomotoma zašlo tudi v moje gene. Sicer je pa moja rimarska zagnanost trajala le tistih borih 6 mesecev, ko sem bil primoran zaposlovati svoje skromne literarne sposobnosti tudi še kje drugje in ne samo za pisanje raznih »gradževinskih izveštaja«.

Kljub vsemu pa se je tistega pol leta, pred več kot pol stoletja le nabral kar čeden kupček »romantično – epske poezije«, ki pa se, razen par redkih, ni ohranila do danes. Tako sem zadnjič s svojimi vojnimi in povojnimi spomini že zaključil, pa naj gre sedaj še moje pesnikovanje in spomini nanje AD ACTA ...

Pa še to...

Ker je moja »pesniška nadarjenost« (beri raje: udarjenost) trajala res le kratkega pol leta in se je končala nekako ravno ob izgubi

mojega prijatelja, sem si dovolil obelodaniti le še dva poizkusa posnemanja našega največjega poeta, ki mu je tragična usoda tudi iztrgala njegovega najboljšega prijatelja.

Če ste pri volji, pa si ju prečitajte!

Epitaf za prijatelja

Velika sva bila prijatelja,
A usoda kruta naju je ločila,
Le spomina trajnega ne bo zlomila,
Teh mnogih neuresničenih želja.

Eden drugemu bila kot brata sva,
Res, da dolgo trajala ta srečna leta niso
»Jedva« prišli, lepi dnevi kar odšli so.
Utrnila prerano zvezda se nesojena.

Vselej, ko spomin se nate v misli mi povrne,
Spomin na najina mladostna leta,
Le resnico kruto, da te ni več, odgrne.

Odšel prijatelj dragi si, odšel za vedno,
V dolgo noč temine, noč, ki nikoli ne mine,
Od koder ni vrnitve in zapustil mi le žalostne
spomine.

(Brez naslova)

Domišljen bil res pravi je sonet,
kot epitaf na grob prijatelja,
da priključ mi spomine spet
na davnih dni prijateljstva.

Spomnil sem takrat se velikega poeta,
mojstra romance, gazele in soneta,
ki mu usoda tragična vzela prijatelja,
da pesem njemu je ostala neizpeta.

Jaz pa močno precenil sposobnosti sem
svoje,
manjka volje mi, talenta ali kar oboje,
zatorej le arbiter sodi naj te rime moje.

Glejte, kaj iz zamisli moje je nastalo!
Podobno ni ničemur, še najmanj sonetu,
Kajti priznati moram, da poetu rodilo se je
grdo skrpucalo ...

Maks Lomšek

Črni oblaki

V daljavi čutim,
zbirajo se temne sence,
ki preko neba
želijo priti do nas!

Na vzhodu tam
za nas se vreme kuha.
Pripravlja sneg in mraz,
neurja čudna nam grozijo!

Z zemljo izravnajo vse,
kar čvrsto ni grajeno.
Ne vzdrži ne zid
ne les, vse je razmetano.

Ljudje nemočni,
nemo čakajo vse to.
Nihče ne ve rešitve
in kam bi se poskrili.

A čas hiti naprej.
Hitreje se nam zdi,
da se vrtil ta svet,
kot kadar koli prej!

Je res ali ne,
ne znamo ugotoviti.
A oblak, ki nam grozi,
še temnejši je in bližje.

Janez Urbanc

Stricu Daniju

Zgodba mesečine se ponavlja,
obraz smrti odseva v dno duše.
Ko je konec, se nič več ne popravlja.
Srca kričijo: ostani tu še!

A prazen veter Te odnese stran,
čeprav bi rad še ostal.
Počasi zaceli vsak nov dan,
boleč spomin na vse, kar si nam dal.

Želimo vsaj enkrat Te še objeti,
pridržati zase, zase Te imeti.
Samo en trenutek, ki v večnost se spremeni,
en Tvoj stisk roke, ki nas umiri.

Letiš nad oblake, nad zvezde, nad sonce.
Ustaviš se v večnosti.
Konec zmot, laži, spomina na konce
iz preteklosti.

Bila je zapisana ta usoda,
zato ni vredna solza.
Bil si srečen in mi s Teboj,
ob vsakem nasmehu - Ti z menoj.

Pesem za naju

Pesem zate bila bi nežna kot veter,
Ki plava visoko in krošnje dreves boža,
Bila bi svetla kot sonce in luna v nočeh,
Bila bi lepa kot v temnih laseh roža.

Pesem zame bila bi tiha rosa v jutru,
Boječ se skrivala v solznih očeh,
Prosila, da nihče je ne odkrije,
Ko bi ob roži živela v temnih laseh.

Irena Anželak

POEZIJA NAJMLAJŠIH

Mačka

Sonček sije, dežek pada,
jaz pa kar znenada
vidim eno malo mačko,
ki moli mi svojo tačko.
Kaj je, muca moja mala,
bi z menoj se rada igrala?
Jo pobožam, to ji rečem
in takoj za njo spet stečem.
Celi dan sva se igrali,
potem pa utrujeni zaspali.

Ana Ravnjak, 2. r, OŠ BR Šoštanj

Mlečni zob

Mlečni zob je res gospod,
včeraj šel je na sprehod,
več ga ni bilo nazaj.
Kaj storiti mi je zdaj?
Mlečni zob zdaj ti dobiš,
mala moja škrba miš.

Tadeja Rezončnik, 2. r, OŠ BR Šoštanj

Miška

Miška močno joka,
joka se in stoka.
Mamice ni,
le kdaj bo prišla,
ni je doma.
Ko miška je solze vse prelila,
se končno je mamica vrnila,
mamica njena zlata,
ki mehka je kot trata.

Helena Plešnik, 2. r, OŠ BR Šoštanj

Valentinovo

Valentinovo so sanje,
ko zaljubljeni s srčki
okrasijo svoje domovanje.
Z vonjem vseh cvetlic dehti,
če se nasmehneš mi,
še zate srček našli bi.

Nina Rezončnik, 3. r, OŠ BR Šoštanj

Veverica

Draga veverica,
srečala sem tvojega strica,
ti pa preveč si lena
in od mene ne dobiš lešnikovega plena.
Če boš hotela lešnike jesti,
jih boš morala sama z leske stresti,
lahko pa orehov ti nasujem,
ker jih toliko ne potrebujem.

Manja Kopušar, 1. r, OŠ BR Šoštanj

Nihče ni nikomur enak

Vsi živimo na istem planetu
in vsi smo ljudje,
a nihče ni nikomur enak
in vsak je zase junak.

Vsi imamo svoje starše
in vsi radi zdravje,
a nihče ni nikomur enak
in vsak je svoje poglavje.

Vsak ima na nebu svoj oblak
in vsem na nebu zvezda utripa,
a nihče ni nikomur enak
in vsak je zase graščak.

Vsi imamo srce
in v njem še kakšen kotiček
za tistega, ki čaka,
da bo naš zvesti ptiček.

Nataša Vodovnik, 7. d, OŠ KDK Šoštanj

Hotenja

L iteratura v Listu ni nič novega. Kot ni nič novega Šaleško literarno društvo Hotenja, ki se obudi vsako prvo sredo v mesecu. Kje? Pokličite na telefonsko številko 031-339-195 in oglasila se vam bo predsednica društva...

Za objavo v Listu pa najdete naslov,
kje drugje, kot v Listu...

ŽIVALSKI SVET SMREKOVŠKIH GOZDOV

Marija Sodja – Kladnik, Martina Pečnik



Foto: Milan Cerar

Gozdnega jereba omejuje spreminjanje njegovega habitata (gozdnih sestojev), temu se pridružuje še njegova občutljivost na hrup.

Divje živali so pomemben člen okolja, v katerem živimo, delamo in iz katerega črpamo naravne dobrine. Srečujemo jih nenehno, saj se naše poti stalno križajo. Bolj kot je neko območje zdravo in narava ohranjena, večja je njihova pestrost. Gozdovi pod Smrekovcem so še uspeli ohraniti bogastvo živalskega sveta.

Smrekovski gozdovi

Tako kot mi, si želijo imeti svoj dom tudi živali. Pravimo mu življenjski prostor (habitat). V njem najdejo hrano za preživetje, tam se gibljejo, ohranjajo svojo vrsto in skrbijo za ekološko ravnovesje. Kot nam že ime pove, v gozdovih Smrekovca najpogosteje srečamo smreko. Na najvišjih vrhovih je smreka naravno prisotna, drugje pa je marsikje s človekovo pomočjo zamenjala nekdanji bukov gozd. Na

splah so listavci precej redki in je vsako listnato drevo dragoceno, saj daje hrano (cvetovi, plodovi in semena) in prostore za bivališča živali (dupla). Divjadi je tu veliko – najpogostejše so srne, divji prašiči, redkejša je jelenjad. V bolj skalnatih predelih živijo gamsi. Lisičje sledi najdemo zdaj pozimi vsepovsod.

Zavarovane živalske vrste

Nekaterih vrst živali je malo in je njihov obstoj negotov, zato jih je vlada RS zavarovala. V smrekovških gozdovih je najti precej zavarovanih vrst, ki so drugod že izginile, kar daje območju še posebno vrednost. Nekateri živali so našle pod Smrekovcem svoje stalno mesto, drugim je območje samo postaja na njihovi selitveni poti, spet tretje se tu zadržujejo le občasno, saj domujejo v drugih predelih. Takšni sta npr. divja mačka in ris, na svoji poti proti severu se pojavi rjavi medved. Planinski zajec je tod stalni prebivalec. Pozimi je snežno bel, le konici uhljev sta črni, sicer živi nad gozdno mejo, toda ob hudih zimah si išče

zavetje in hrano v gozdovih. Od ujed bomo z nekaj sreče uzrli planinskega orla, katerega razpon kril lahko presega 2 m. Iz družine kur so stalno prisotni gozdni jereb, divji petelin in ruševce. Vse tri veljajo za neprilagodljive vrste, kar pomeni, da se ne morejo prilagoditi spremembam ali škodljivim vplivom iz okolice, temveč enostavno izginejo, če je sprememba preveč. Pogoja za obstoj sta jim namreč bogato gozdno podrastje (gozdni sadeži, pestrost grmovnega sloja) in mir. Ruševce živi v pasu ruševja, nizkih borovcev, odtod izhaja njegovo poimenovanje. Od ptičjih vrst so prisotne še kukavice ter mali skovik in koconogi čuk, oba iz družine sov. Tem se pridružujeta še tripusti detel in zelena žolna. Od plazilcev bomo zelo redko opazili kače – najpogosteje planinskega gada, ki jih zaradi nevednosti ljudje v strahu še vedno pobijajo. Kače so mesojede živali in imajo pomembno vlogo v okolju. Koristne so tudi okoli naših domov. Čeprav so nekatere naše vrste kač strupene, od njihovega strupa človek ne umre. Okolje dvoživk so mlake, kali, ki nastajajo ob koritih za živino ali na slabo prepustnih tleh. Ustrezne življenjske pogoje nudi tudi vlagoljubna vegetacija v senčnih in vlažnih predelih. Najpogostejše vrste dvoživk

so: hribski urh, navadna krastača, zelena žaba, sekulja, pupki, nekoliko višje živi planinski močerad.

Zakaj so živali ogrožene?

Do ogroženosti obstoja neke vrste pride večinoma s součinkovanjem več dejavnikov. Z globalnega vidika se prične npr. s podnebnimi spremembami. Z regionalnega vidika se nadaljuje s pretrganjem poti ali reprodukcijskih vezi med teritoriji posameznih populacij. Z lokalnega vidika so pomembni odnosi in razmerja med vrstami, prisotnost bolezni ter

porabe energije preprosto pogine.

Kljub vsemu pa se veliko živali prilagodi človeku. Navadijo se na poti, kjer se človek giblje ali živi. Teh območij se izogibajo oz. so na srečanja s človekom pripravljene. Občutljivejšje se umaknejo v mirnejše predele. Sožitje je vsekakor lahko uspešno partnerstvo, če ljudje znamo upoštevati potrebe živali. Največ pa bo k temu pripomogel vsakdo od nas kot posameznik, če bo upošteval osnovna pravila »gozdnega bontona«:

- ne dopustimo da naši domači psi postanejo klateški psi in preganjalci divjadi,
- pri sprehodu s psom v naravo imamo pse privezane na vrvice,
- pri sprehodih v gozd se držimo ustaljenih



Foto: Milian Cerar

Koconogi čuk je zaradi svoje redkosti postal mednarodno pomembna vrsta.

vplivi iz okolice. Povzročitelj slednjih je večinoma človek – s spreminjanjem življenjskega prostora in neposrednimi škodljivimi vplivi. Škodljivost človekovih posegov pa je odvisna od zahtev neke vrste in razmer v okolju (letni čas, razpoložljivost hrane). Divje živali velikokrat živijo vsaka na ozko omejenem območju, ta območja pa morajo biti med seboj povezana, da so omogočeni stiki med živalmi. Prav ti prehodi pa so dostikrat onemogočeni, ker jih je prerezal človek z gradnjo prometnic, z intenzivnim kmetijstvom. Gozdne kure ne prenašajo hrupa, povzročajo jim stres. Vznemirjanje divjadi vnaša nemir in povzročajo dodatno gibanje (beg), kar jih ob pomanjkanju hrane (pozimi) dodatno obremenjuje. Če je isti ruševca ali divji petelin na primer v mrzlem zimskem dnevu dvakrat ali trikrat pregnan, lahko od prevelike

poti – označenih planinskih ali učnih poti, gozdnih cest,

- v bližini območij, kjer živijo občutljive vrste, ne povzročamo hrupa v za njih občutljivem času (obdobje parjenja in poganjanje mladičev) za večino vrst pozimi in spomladi,

- v gozdu ne kolesarimo izven gozdnih cest ali za kolesarjenje označenih poti,

- z avtomobilih se ne vozimo izven gozdnih cest in spoštujemo Uredbo o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju,

- upoštevamo prometne znake o prepovedi vožnje z motornimi kolesi, motornimi sanmi in avtomobili,

- smo zmerni pri nabiranju gob in gozdnih sadežev,

- čim večkrat pridemo v gozdove Smrekovca peš in pustimo svoje vozilo v dolini.

Planinsko društvo Šoštanj

Snežkovanje na Pikovem skupaj z Mladinskim odsekom PD Sloga – Rogatec

21. – 23. 02. 2004

Prišla je komaj pričakovana sobota prvega dne letošnjih zimskih počitnic, ko smo se odpravili na snežkovanje pod Peco. Sobotno jutro, je bilo zame srečni začetek, ker sem vedel, da bom preživel lepe zimске dni na Koroškem.

Z avtomobilom smo se odpravili na snežkovanje. Prispeli smo do doma na Pikovem, ki leži na 992m nadmorske višine, kjer so nas pričakali Šoštanjski mladi planinci. Popoldan smo se vsi spoznali po imenih in že se je začelo veselo druženje. Sedem udeležencev in trije spremljevalci, smo bili tisti, ki smo sestavljali zimski tabor. Vsi smo se zabavali ves dan. Iz šoštanjkega mladinskega odseka so se udeležili Snežkovanja Marko, Luka, dva Mateja, Vid in Martina. Iz mladinskega odseka PD »Sloga« Rogatec pa smo bili Marko, Luka,



Foto: arhiv

Tin in Hari. Na domu smo lahko igrali pikado in razne družabne planinske igre. Časa pa tudi ni zmanjkalo za človek na jezi se, štiri v vrsto, šah. Veseli smo bili, ker smo se marsikaj naučili o reševanju v gorah, saj so nas obiskali štiri člani Gorske reševalne službe in nam pokazali tehnike gibanja v zimskih razmerah. Pogledali smo si tudi film o plazovih v Alpah in reševanje izpod plazov. Naslednje jutro smo se zbudili in smo šli na zajtrk. Potem smo hoteli iti do mladinskega doma pod Peco, a nismo mogli zaradi velikega snega in ledenih steza, zato smo se odpravili proti votlini kjer je živel gorski škrtar. Pot je vodila po zasneženi in spolzki cesti. Do jame smo hodili dve uri, med potjo smo se kepali in uživali v snegu. Ko smo se vrnili na dom smo se igrali. V ponedeljek zjutraj smo se po zajtrku igrali, spoznali skrivnosti orientacije in se naučili gibanja ob vrvi ograji. Naučili smo se tudi nekaj novih planinskih vozlov. Ko smo se dodobra spoznali, smo pookusnem kosilu, ki ga je pripravila oskrbnica doma na Pikovem, morali nazaj domov v dolino.

Preživel sem lepe, vesele in srečne trenutke začetka zimskih počitnic, ki mi bodo ostali dolgo v prijetnem spominu.

Marko Kuhar, 7r. OŠ Rogatec

Dežela nasprotij

4. del

Podobe in besede: Katarina Ročnik



Kitajska, kot smo jo doživele Bernarda, Petra, Tanja in Katarina.

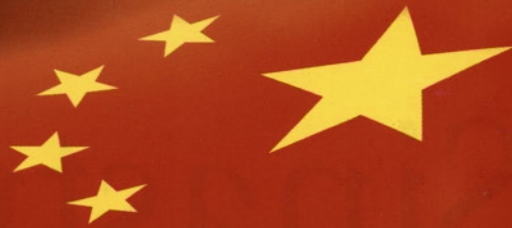
Tudi v podjetjih priredijo praznovanje Novega leta, tako so v Turenu (firma za krajinsko arhitekturo in oblikovanje, kjer smo delale) zaključili leto s programom, ki so ga pripravili uslužbenci. Njihove točke so bile igre, kjer so nasprotne ekipe tekmovali v pokanju balonov, hoji pod palico in seveda v karaokah, ki so prisotne skoraj v vsakem klubu. Drugače resni in hladni Kitajci so se tukaj spet prelevili v otroke. Še posebej je bilo smeha, ko so morali Kitajci plesati na slovensko polko, ki je bila naša točka programa. Ugotovile smo, da nimajo najbolj smisla za naše plese, pa tudi nerodno jim je bilo. Ampak zabava je bila iz obeh strani popolna.

Izbira nočne zabave na Kitajskem je res pestra; od rave diskotek z eksotičnimi šovi, do latino

klubov, kjer se ti zdi, da si na Kubi, ne pa sredi Kitajske in do western style klubov, kjer debeli in denarja polni zahodnjaki zalezujejo vitke Kitajke. Pa tudi mladi Kitajci niso sramežljivi. Čeprav ne znajo angleško, se najde kdo, ki se obrne k tebi in ti reče: "I like her," (všeč mi je) in te gleda ter upa na nasmeh. Smej je seveda bil, pa ne zaradi laskanja, ampak zaradi polomljene angleščine. Tam se znajdejo tudi razni odvetniki in managerji, ki ti nudijo prevoz domov v ameriških avtomobilih z usnjenimi sedeži in zatemnjenimi šipami, ki so na Kitajskem zakon. Ali pa tipi, ki bi ti cel večer držali v roki jakno in torbico, samo da bi te osvojili.

Kitajci neradi javno kažejo čustva do partnerjev. Drugače je med prijatelji, saj te med pogovorom potrepljajo po rami, pri sprehodu te primejo





pod roko, a to velja večinoma za predstavnike istega spola.

Kako smo si različni, smo ugotovile tudi pri načinu nazdravljanja in seganja v roke. Vsi Kitajci namreč strogo gledajo stran, medtem ko ti sežejo v roko ali pa nazdravijo s kozarcem riževega žganja ali piva. Po slovenski navadi smo me vsakega pogledale v oči in nazdravile. Potem smo se pa čudile, ko so začele padati poročne ponudbe. Šele kasneje smo izvedele, da smo jih osvajale! Pogled v oči med nazdravljanjem pomeni za Kitajce isto, kot bi z njimi flirtal.

Posebnost Kitajcev pri pitju alkoholnih pijač je, da le-teh enostavno ne prenesejo, saj imajo encime, ki ne razgrajujejo alkohola. Ni važno, ali gre za moškega ali žensko. Dovolj sta že dva požirka piva in na obrazu se bodo začele pojavljati bele lise in jezik se bo zapletal. Vendar se Kitajci radi postavljajo koliko so zmožni spiti. Vseeno se niso mogli načuditi, da nam kozarec ali dva nista naredila nobenih lis in da smo še bile zmožne tudi kaj povedati.

Ena od nočnih zabav je lahko obisk masažnih salonov, ki so odprti noč in dan. Tam lahko za 3000 slovenskih tolarjev dobiš prenočišče za osem ur z enim obrokom, savno in masažo. Tako se najbolj splača iti v savno okoli polnoči, tako da okoli osmih zapustiš salon. Seveda smo imele pomisleke, glede na izkušnje, kaj vse nas lahko čaka v kitajski savni, ampak smo bile že prvi trenutek prijetno presenečene nad nevsakdanjo čistočo in redom. Še posebej smo bile navdušene nad masažo, ki je v bistvu akupresura in so jo izvajali skoraj še otroci, ki pa so svoje delo obvladali. Po 45 minutnem razvajanju je prišla na vrsto pozna večerja in končno spanje, pri čemer celo noč skrbijo zate. Prinesejo ti dodatne odeje, ti pokrijejo noge in pazijo, da ne padeš s postelje.

Veliko Kitajcev si zabave ne more privoščiti, saj

delajo do poznih nočnih ur, sobot in nedelj pa sploh ne poznajo. Velika ovira so ogromne razdalje v mestih, tako da se cenovno in časovno bolj splača kupiti dvd film za 300 slovenskih tolarjev in se zabavati doma. To veliko Kitajcev tudi počne. Dvd filmi so seveda nelegalne kopije, a so skoraj prej na polici, kot pa filmi v kinu. Tisti, ki imajo kaj prostega časa, sedijo na ulici, igrajo kitajski šah in karte. Starejši posvečajo čas različnim oblikam rekreacije kot so Tai Qi s pahljačami in sabljami, na način Kung Fu ali samo tapkanje po kolenih.

Pri delu s Kitajci smo spet spoznale njihovo novo stran obraza.

Dejstvo je, da ti Kitajec pomaga le zato, ker je to vljudno, ne pa zato, ker bi ti rad pomagal. Seveda se najdejo tudi svetle izjeme. Neradi priznajo, če nečesa ne vedo in timsko delo jim je tuje. Med sodelavci velja velika hierarhija. Težave imajo pri izražanju bistva na kratek in jedrnat način.

Vseeno je bilo delo zanimivo in poučno, saj smo delale na ogromnih projektih, o katerih lahko v Sloveniji le sanjamo. Dobile smo ponudbe o zaposlitvi, k čemer spada tudi stanovanje in avto. Številne ugodnosti so nam pripadale tudi zato, ker smo bile z zahoda. Je pa škoda, da Kitajci na veliko kopirajo od Američanov in Evropejcev. Na sploh smo ugotovile, da so Kitajci mojstri kopiranja in ponarejevanja. V tem trenutku Kitajcem ni važno, kako gradijo in oblikujejo novo Kitajsko, važno jim je da jo gradijo. Sedaj ni čas za takšna vprašanja. Kitajci radi vprašajo, če vemo katera je najpogostejša ptica na Kitajskem. In pravilni



Kitajski zid – človeška stvaritev vidna tudi iz vesolja

odgovor je: žerjav. Res je, saj so nekatera kitajska mesta cela gradbišča. Projekti se izvajajo z nepredstavljivo hitrostjo, saj hočejo dobesedno in v prenesenem pomenu ujeti Zahod. A potem Kitajska ne bo več Kitajska, kot smo jo doživele Bernarda, Petra, Tanja in Katarina.

KONEC

Fotografije, kot si sledijo od leve proti desni:

Zaposlitev pred trgovino – igra šaha
Hitro se razvijajojoče mesto Shanghai
Temple of heaven v Pekingu
Pokriti hodniki z bogato ornamentiko
Elementi kitajskega vrta – skale, voda, lunina vrata, zid, bambus, bor
Summer palace v Pekingu



Sinastrija

Astrologinja Špela



V nadaljevanju bom skušala predstaviti energetske nivoje še ostalih planetov, ki imajo prav tako pomembno vlogo pri interpretaciji dveh horoskopov.

Na kratko ponovimo energetske nivoje Sonca in Lune, ki sta bila že podrobneje obdelana v prvem članku. Torej Sonce je v sinastriji nevtralen planet, saj predstavlja posamezno individualnost. Ne stremi k povezovanju z drugimi ljudmi, temveč k izražanju lastne osebnosti in kreativnosti. Luna pa igra v sinastriji izjemno pomembno vlogo, saj predstavlja naše najgloblje duševne vzgibe ter naš instinktivni način izražanja čustev. Zato nas vodi k izbiri ljudi, s katerimi se počutimo dobro, sproščeno in domače. Opisuje način, kako si z drugimi ljudmi izmenjujemo informacije o čutnih, čustvenih in duševnih kanalih.

Pa pogledimo energetske ravni planetov Merkurja, Venere in Marsa.

MERKUR:

Izraža se kot način prenašanja miselnih informacij, kot njihovo izražanje in sprejemanje. Ker deluje na mentalni ravni, je ta planet v sinastriji poglobljenega pomena v odnosih, ki so bolj poslovni in prijateljski kot pa čustveni. Med ljubezenskimi partnerji je pomemben le toliko, kolikor propomore k sproščeni besedni komunikaciji.

VENERA:

Igra glavno vlogo v ljubezenskih razmerjih, saj predstavlja tisto energijsko raven, ki je erotična, čuteča, čutna in čustvena hkrati. Venerin žarek je žarek ljubezni. Ljubimo lahko svoje domače - starše, otroke, brate in prijatelje, predvsem pa seveda tiste, h katerim nas »potegne« potreba po izmenjavi nežnosti, ki dve osebi nasprotnega spola združi v skupnost. Čeprav opisuje Venera v kartah žensk predvsem njihovo erotično in deloma seksualno naravo, pri moških pa bolj njihovo podobo idealne ljubice, kaže Venera pri obeh

spolnih način, kako oseba čustvo ljubezni izraža, ter tudi, kako ga sprejema od drugih. Na primer: Venera v stresnem aspektu pove, da oseba ljubezen težko izraža in jo tudi težko sprejema. Oboje je izraz istega energetskega toka. Po znamenju, v katerem se venera nahaja, sklepamo na to, kako oseba občuti erotiko ter kaj je tisto, kar ji daje občutek zadovoljstva, bližine, ljubljenosti in zaželenosti. Venera v vodnem znamenju »zaživi« šele v domačem in poznanem okolju, kjer se počuti varno. Venera v zemeljskem znamenju je prav tako precej zadržana in sramežljiva. Čustev ne nosi na dlani, skrbno pazi na videz in manire. Venera v zarčnem znamenju je družabna, lahkotna in gibljiva. Rada pleše, sklepa poznanstva in izmenjuje vtise. Venera v ognjenem znamenju je sijoča, temperamentna in avanturistična. Ljubi pozornosti, rada osvaja in posega po tistem, kar ji je všeč.

MARS:

Je moški planet, ki v sinastriji opisuje način, kako osvajamo tisto, kar naš okus ceni za vredno, da osvajamo. Kaže, kako se borimo za tisto, kar hočemo dobiti, seveda opisuje tudi način izražanja seksualnosti, še posebno pri moških. Moški se kot seksualna bitja identificirajo s svojim Marsom, kako osvajajo in kako ljubijo. Mars v ognjenih znamenjih je izrazito dinamičen, ponosen in dramatičen, v zračnih znamenjih je prefinjen, uglajen in diplomatski, v zemeljskih je premissljen, preudaren, metodičen in počasen, v vodnih znamenjih pa je tih, magnetičen, čustven, čuteč in zaščitniški. V sinastriji so marsovi aspekti s planeti drugega partnerja pomembni predvsem z vidika seksualnosti, saj je njegova energija izrazito telesna in strastna, usmerjena k sproščanju napetosti.

V naslednjem prispevku pa bom še predstavila planetarne energetske nivoje Jupitra in Saturna.

Kot astrologinja bom v nadaljevanju odgovarjala na vaša vprašanja v zvezi s primerjavo »dveh horoskopov«, ki jih boste napisali na priložen kupon. Kupon bo objavljen v vsaki številki Lista. Odgovor pod vašo šifro bo objavljen v eni izmed naslednjih števil. V kuponu izopnite vse navedene rubrike (rojstne podatke, uro rojstva in kraj rojstva, za osebi, za kateri želite, da vam izdelam dva primerjalna horoskopa. Kupon z dvema rojstnima podatoma pošljite na uredništvo Lista.

Kot sem že omenila v prvem članku o SINA-STRIMI, je to posebna smer astrologije, ki se ukvarja s primerjanjem horoskopov »dveh oseb in analizo« tako o njihovih ljubezenskih, poslovnih, družinskih ali drugih odnosih.

Beseda sinastrija izhaja iz grškega izraza "syn", ki pomeni bisti skupaj ali postati eno, ter "astron", ki pomeni zvezda. Gre torej za to, da s sinastrijo preučujemo zvezdne povezave med ljudmi oziroma naravo njihovih medsebojnih odnosov, kot jih nakazujejo položaji planetov in drugih dejavnikov v njihovih astroloških kartah.

Pri sinastriji, torej pri primerjavi dveh horoskopov, astrologi izdelamo DVA HOROSKOPA, za vsako osebo posebej, ali pa enega skupnega, ki ga imenujemo kompozitni horoskop.

ASTROLOŠKI KUPONČEK

za izdelavo dveh primerjalnih horoskopov ali »kompozit karta«

Šifra:

Oseba A:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Oseba B:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Vprašanje:

na katerega želite odgovor (ljubezen, prijateljstvo...)



pod roko, a to velja večinoma za predstavnike istega spola.

Kako smo si različni, smo ugotovile tudi pri načinu nazdravljanja in seganja v roke. Vsi Kitajci namreč strogo gledajo stran, medtem ko ti sežejo v roko ali pa nazdravijo s kozarcem riževega žganja ali piva. Po slovenski navadi smo me vsakega pogledale v oči in nazdravile. Potem smo se pa čudile, ko so začele padati poročne ponudbe. Šele kasneje smo izvedele, da smo jih osvajale! Pogled v oči med nazdravljanjem pomeni za Kitajce isto, kot bi z njimi flirtal.

Posebnost Kitajcev pri pitju alkoholnih pijač je, da le-teh enostavno ne prenesejo, saj imajo encime, ki ne razgrajujejo alkohola. Ni važno, ali gre za moškega ali žensko. Dovolj sta že dva požirka piva in na obrazu se bodo začele pojavljati bele lise in jezik se bo zapletal. Vendar se Kitajci radi postavljajo koliko so zmožni spiti. Vseeno se niso mogli načuditi, da nam kozarec ali dva nista naredila nobenih lis in da smo še bile zmožne tudi kaj povedati.

Ena od nočnih zabav je lahko obisk masažnih salonov, ki so odprti noč in dan. Tam lahko za 3000 slovenskih tolarjev dobiš prenočišče za osem ur z enim obrokom, savno in masažo. Tako se najbolj splača iti v savno okoli polnoči, tako da okoli osmih zapustiš salon. Seveda smo imele pomisleke, glede na izkušnje, kaj vse nas lahko čaka v kitajski savni, ampak smo bile že prvi trenutek prijetno presenečene nad nevsakdanjo čistočo in redom. Še posebej smo bile navdušene nad masažo, ki je v bistvu akupresura in so jo izvajali skoraj še otroci, ki pa so svoje delo obvladali. Po 45 minutnem razvajanju je prišla na vrsto pozna večerja in končno spanje, pri čemer celo noč skrbijo zate. Prinesejo ti dodatne odeje, ti pokrijejo noge in pazijo, da ne padeš s postelje.

Veliko Kitajcev si zabave ne more privoščiti, saj

delajo do poznih nočnih ur, sobot in nedelj pa sploh ne poznajo. Velika ovira so ogromne razdalje v mestih, tako da se cenovno in časovno bolj splača kupiti dvd film za 300 slovenskih tolarjev in se zabavati doma. To veliko Kitajcev tudi počne. Dvd filmi so seveda nelegalne kopije, a so skoraj prej na polici, kot pa filmi v kinu. Tisti, ki imajo kaj prostega časa, sedijo na ulici, igrajo kitajski šah in karte. Starejši posvečajo čas različnim oblikam rekreacije kot so Tai Qi s pahljicama in sabljami, na način Kung Fu ali samo tapkanje po kolenih.

Pri delu s Kitajci smo spet spoznale njihovo novo stran obraza.

Dejstvo je, da ti Kitajec pomaga le zato, ker je to vpljudno, ne pa zato, ker bi ti rad pomagal. Seveda se najdejo tudi svetle izjeme. Neradi priznajo, če nečesa ne vedo in timsko delo jim je tuje. Med sodelavci velja velika hierarhija. Težave imajo pri izražanju bistva na kratek in jedrnat način.

Vseeno je bilo delo zanimivo in poučno, saj smo delale na ogromnih projektih, o katerih lahko v Sloveniji le sanjamo. Dobile smo ponudbe o zaposlitvi, k čemer spada tudi stanovanje in avto. Številne ugodnosti so nam pripadale tudi zato, ker smo bile z zahoda. Je pa škoda, da Kitajci na veliko kopirajo od Američanov in Evropejcev. Na sploh smo ugotovile, da so Kitajci mojstri kopiranja in ponarejevanja. V tem trenutku Kitajcem ni važno, kako gradijo in oblikujejo novo Kitajsko, važno jim je da jo gradijo. Sedaj ni čas za takšna vprašanja. Kitajci radi vprašajo, če vemo katera je najpogostejša ptica na Kitajskem. In pravilni



Kitajski zid – človeška stvaritev vidna tudi iz vesolja

odgovor je: žerjav. Res je, saj so nekatera kitajska mesta cela gradbišča. Projekti se izvajajo z nepredstavljivo hitrostjo, saj hočejo dobesedno in v prenesenem pomenu ujeti Zahod. A potem Kitajska ne bo več Kitajska, kot smo jo doživele Bernarda, Petra, Tanja in Katarina.

KONEC

Fotografije, kot si sledijo od leve proti desni:

- Zaposlitev pred trgovino – igra šaha
- Hitro se razvijajoče mesto Shanghai
- Temple of heaven v Pekingju
- Pokriti hodniki z bogato ornamentiko
- Elementi kitajskega vrta – skale, voda, lunina vrata, zid, bambus, bor
- Summer palace v Pekingju



Sinastrija

Astrologinja Špela



V nadaljevanju bom skušala predstaviti energetske nivoje še ostalih planetov, ki imajo prav tako pomembno vlogo pri interpretaciji dveh horoskopov.

Na kratko ponovimo energetske nivoje Sonca in Lune, ki sta bila že podrobneje obdelana v prvem članku. Torej Sonce je v sinastriji nevtralen planet, saj predstavlja posamezno individualnost. Ne stremi k povezovanju z drugimi ljudmi, temveč k izražanju lastne osebnosti in kreativnosti. Luna pa igra v sinastriji izjemno pomembno vlogo, saj predstavlja naše najgloblje duševne vzgibe ter naš instinktivni način izražanja čustev. Zato nas vodi k izbiri ljudi, s katerimi se počutimo dobro, sproščeno in domače. Opisuje način, kako si z drugimi ljudmi izmenjujemo informacije o čutnih, čustvenih in duševnih kanalih.

Pa pogledjmo energetske ravni planetov Merkurja, Venere in Marsa.

MERKUR:

Izraža se kot način prenašanja miselnih informacij, kot njihovo izražanje in sprejemanje. Ker deluje na mentalni ravni, je ta planet v sinastriji poglobljenega pomena v odnosih, ki so bolj poslovni in prijateljski kot pa čustveni. Med ljubezenskimi partnerji je pomemben le toliko, kolikor propomore k sproščeni besedni komunikaciji.

VENERA:

Igra glavno vlogo v ljubezenskih razmerjih, saj predstavlja tisto energijsko raven, ki je erotična, čuteča, čutna in čustvena hkrati. Venerin žarek je žarek ljubezni. Ljubimo lahko svoje domače - starše, otroke, brate in prijatelje, predvsem pa seveda tiste, h katerim nas »potegne« potreba po izmenjavi nežnosti, ki dve osebi nasprotnega spola združi v skupnost. Čeprav opisuje Venera v kartah žensk predvsem njihovo erotično in deloma seksualno naravo, pri moških pa bolj njihovo podobo idealne ljubice, kaže Venera pri obeh

spolnih način, kako oseba čustvo ljubezni izraža, ter tudi, kako ga sprejema od drugih. Na primer: Venera v stresnem aspektu pove, da oseba ljubezen težko izraža in jo tudi težko sprejema. Oboje je izraz istega energetskega toka. Po znamenju, v katerem se venera nahaja, sklepamo na to, kako oseba občuti erotiko ter kaj je tisto, kar ji daje občutek zadovoljstva, bližine, ljubljenosti in zaželenosti. Venera v vodnem znamenju »zaživi« šele v domačem in poznanem okolju, kjer se počuti varno. Venera v zemeljskem znamenju je prav tako precej zadržana in sramežljiva. Čustev ne nosi na dlani, skrbno pazi na videz in manire. Venera v zračnem znamenju je družabna, lahkotna in gibljiva. Rada pleše, sklepa poznanstva in izmenjuje vtise. Venera v ognjenem znamenju je sijoča, temperamentna in avanturistična. Ljubi pozornosti, rada osvaja in posega po tistem, kar ji je všeč.

MARS:

Je moški planet, ki v sinastriji opisuje način, kako osvajamo tisto, kar naš okus ceni za vredno, da osvajamo. Kaže, kako se borimo za tisto, kar hočemo dobiti, seveda opisuje tudi način izražanja seksualnosti, še posebno pri moških. Moški se kot seksualna bitja identificirajo s svojim Marsom, kako osvajajo in kako ljubijo. Mars v ognjenih znamenjih je izrazito dinamičen, ponosen in dramatičen, v zračnih znamenjih je prefinjen, uglajen in diplomatski, v zemeljskih je premišljen, preudaren, metodičen in počasen, v vodnih znamenjih pa je tih, magnetičen, čustven, čuteč in zaščitniški. V sinastriji so marsovi aspekti s planeti drugega partnerja pomembni predvsem z vidika seksualnosti, saj je njegova energija izrazito telesna in strastna, usmerjena k sproščanju napetosti.

V naslednjem prispevku pa bom še predstavila planetarne energetske nivoje Jupitra in Saturna.

Kot astrologinja bom v nadaljevanju odgovarjala na vaša vprašanja v zvezi s primerjavo »dveh horoskopov«, ki jih boste napisali na priložen kupon. Kupon bo objavljen v vsaki številki Lista. Odgovor pod vašo šifro bo objavljen v eni izmed naslednjih števil. V kuponu izpnite vse navedene rubrike (rojstne podatke, uro rojstva in kraj rojstva, za osebi, za kateri želite, da vam izdelam dva primerjalna horoskopa. Kupon z dvema rojstnima podatkom pošljite na uredništvo Lista.

Kot sem že omenila v prvem članku o SINA-STRIMI, je to posebna smer astrologije, ki se ukvarja s primerjanjem horoskopov »dveh oseb in analizo« tako o njihovih ljubezenskih, poslovnih, družinskih ali drugih odnosih.

Beseda sinastrija izhaja iz grškega izraza "syn", ki pomeni bisti skupaj ali postati eno, ter "astron", ki pomeni zvezda. Gre torej za to, da s sinastrijo preučujemo zvezdne povezave med ljudmi oziroma naravo njihovih medsebojnih odnosov, kot jih nakazujejo položaji planetov in drugih dejavnikov v njihovih astroloških kartah.

Pri sinastriji, torej pri primerjavi dveh horoskopov, astrologi izdelamo DVA HOROSKOPA, za vsako osebo posebej, ali pa enega skupnega, ki ga imenujemo kompozitni horoskop.

ASTROLOŠKI KUPONČEK

za izdelavo dveh primerjalnih horoskopov ali »kompozit karta«

Šifra:

Oseba A:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Oseba B:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Vprašanje:

na katerega želite odgovor (ljubezen, prijateljstvo...)

Svetloba

Meditacija

V svetu dvojnosti, kjer obstajata subjekt in objekt, ter delimo vse na jaz in drugi, se pojavljata dve temeljni naravi oziroma principa. Prvi je ženski, ki je čuteč, ljubeč, intuitiven in drugi moški princip, ki je razumski, racionalen in znanstven. Ne zanima nas razčlenjevanje, ampak samo vloga obeh v današnjem času in prostoru.

Človek ni zgolj fizični subjekt, ki ima samo moški ali ženski spol. Je mnogo več, kajti človek v duhovnem polju se izraža kot individualna duša v svojem razvoju. V tej duši sta prisotna oba principa hkrati, tako ženski kot moški. Večja izraznost enega ali drugega principa navzven pri posamezniku je odvisna od človekove ozaveščenosti, oziroma razvitosti notranjega pogleda.

V mesecu marcu sta na koledarju dva dneva posvečena ženski. To je mesec, ko je potrebno posebej nakloniti pozornost njej, ženi, materi in ženski na splošno. Nekdo je verjetno imel razlog, da je naredil praznik njim v čast in slavo. V dolgi zgodovini, ko je ženska bila zatirana in popolnoma zapostavljena je posijalo vsaj upanje, da dobi veljavo in enakopravnost z vladajočim, dominantnim in prevzetnim moškim.

Če se vrnemo v preteklost in se poskušamo spomniti, kdaj smo se prvič srečali z žensko, verjetno ne bom zgrešili, če napišemo, da je bilo to takrat, ko smo bili kot novorojenci prvič odvisni od ženske. Pripeti na materine prsi, iz katerih je tekla energija v obliki mleka, njene mehke roke, ki so nas božale in seveda njeni nežni poljubi, so bili dajalci, ki so nas spravljali na noge. Bili smo povsem odvisni od ženske, kar se nam je vtisnilo globoko v spomin. Vtis je tako močan, da se ga nenehno zavedamo in padam pod njegov vpliv. Žal pa se večina teh trenutkov ne spominja, pozabi na-

nje in postane popolnoma predana moškemu principu.

Kolo zgodovine se že dolgo vrti v isto smer, smer ko je ženska neenakopravna, zato je še vedno potreben njen praznik. Zakaj praznik? Praznik zato, da se razglasi, kako je potrebno žensko dan, dva povzdigniti, potem pa naprej po starem. To po starem pomeni, da vlada moški s svojo pametjo, močjo, znanostjo in seveda precej močnim egom. Kakorkoli obračamo, vedno imamo na prestolu moškega in njegov racionalizem, trdoto in samopašnost. Za ženski princip ljubeče matere in ljubezni, vedno zmanjkujeta časa in priložnosti, kajti vse je podrejeno materiji in njenim vzvodom.


Ženske danes poskušajo vzpostaviti enakopravnost z moškim, hočejo veljavo in biti na položajih. To jim v neki meri uspeva, saj se pojavljajo v parlamentu in podobnih položajih. Vidimo lahko, da so zgrešile, saj so uporabile iste metode kot moški, ki filozofirajo iz parlamentarne prižnice. Ne zavedajo se svoje pravične in harmonične enakosti, hočejo postati podobne moškim, postati hočejo moški princip, ne poskušajo pa uveljaviti svoje narave. Njihova prava narava je ljubezen, nežnost, dotik, poljub in intuicija. Vse to kar velikokrat manjka moškemu principu. Zatorej enakopravnosti ne bo tako dolgo, dokler ženske ne bodo uveljavile svojega principa. Pa ne samo ženske, tudi moški morajo vzpostaviti enakopravnost. Kaj pomeni ta enakopravnost? To pomeni, da v svoj lastni svet vpeljemo dimenzijo ženskega principa, ki manjka tudi mnogim ženskam, posebej tistim, ki poskušajo biti enakovredne moškemu, seveda na moški način.

Da bi malo ozavestili zadevo, predlagam ženskam, da se ne trudijo preveč postati moški. Ostanete naj kar lepo ženske v svoji biti in naj se nemudoma zavejo svoje prvotne

vloge. Moškim naj povedo, da so odvisni od ženske že v samem začetku in naj ne bodo vzvišeni v svojem početju, ki je usmerjeno v razvrednotenje ženskega principa. Če bodo moški to upoštevali, je v redu, če ne bodo, jih bodo morale pač odklopiti od prsi, dojenja in božanja, ter spravljanja na noge. Ženske pravzaprav ne potrebujejo praznika v marcu, potrebujejo praznik vsak dan. Dan za dnem se je potrebno spominjati in biti hvaležen ženski, ki te rodi in postavi na noge. A moški to pozablajo, misleč, da so edini odgovorni za stvaritev sveta. Resnica pa tiči povsem drugje. Zato ženske ne drвите v napad in boj za položaje ter enakopravnost. Potrebno se je samo zavedati svoje enakopravnosti in moški bo podlegel. Seveda ne vsak, kajti tisti moški, ki se zaveda tega, ne bo nikoli niti vladal, niti nikoli podlegel. Zavedajoč se popolne enakosti moškega in ženskega principa v življenju, bosta tako moški kot ženska ustvarila harmonijo v sebi in svetu, ki ju obkroža.

Če vse skupaj strnemo lahko ugotovimo:

Ženska hoče enakopravnost, a v pomanjkanju zavedanja, hoče uveljaviti enakopravnost na moški način. Moški način ne upošteva ženskega principa, zato je napačen. Pravilen je način, ko sta moški in ženski princip v ravnotežju. Zavedanje tega daje enakopravnost tako ženski kot moškemu in zato potem ni nobene potrebe po doseganju enakopravnosti in emancipacije. Takrat smo lahko popolnoma mirni in meditativni, saj je zavedanje zadosti. V zavedanju ne moreš ustvarjati ne ene ali druge vladavine, ostajaš zavesten in prežet s toplino ženske narave in občutkom varnosti v njenem naročju. Harmonija ti daje moč, ki si jo izgubil, ko si se odtegnil od prevladujočih ženskih in moških principov hkrati. Ravnotežje je blaženost, ki jo občuti tisti, ki se zaveda harmonije v sebi in v svetu dvojnosti, kjer nastopata moški in ženski princip.

								List	NOMADSKO LJUDSTVO, AVARI	PRODAJNO BLAGO KRAMARJEV	NAZIV ALANDSKIH OTOKOV	KEM. SIMBOL ZA RODJ	VELELNIKI	PERJE PRI REPI, KORENJU	VELIKAN V GRŠKI MITOLOGIJI
								GLINASTA PIŠČAL JAJČASTE OBLIKE							
SVEČENIK BRAHME															
ZDRANA ZEMLJA						NEKD. KRATICA POSTE									
ZVITOREPCI						JANŠEVA STRANKA									
Avtor: LoM JANUAR POLOTOK V SEV. AMERIKI NOROST, NEUMNOST MATI IZIDE IN OZIRISA V GR. MITOLOGIJI SLOV. ELEKTRO-GOSPODARSTVO PAVLE VLUŠIČ KEM. SIMBOL ZA TITAN						MOŠKO IME RIMSKA 501									
PRITLIKAVI PLANET							NEMŠKA, ŠVEDSKA, AVSTRILJA NEKD. RUSKA TAJNA POLICIJA		OCENITEV POKRAJINA V JAR						
KDOR SE UKVARJA Z RABULISTIKO							ORANJE ZVOK Z DOLOČENO VISINO GLASB. INTERVAL								
UGANDSKI DRŽAVNIK (MILTON)						ITALJANSKI SPOLNIK ITALJANSKA REKA	NEMŠKA GOTSKA PISAVA								
RIBJA KOŠČICA				PREPIR, SVAJA KEM. SIMBOL ZA ALUMINIJ			POOBLASTILNA LISTINA INŠPEKTOR								
TUJA JANA					OVČJI SAMEC OPAT, PREDST. SAMOSTANA		DESNI PRITOK SAVE RIMSKA 5								
MESTO V ZAMBII						DRUŽ. SL. SKL. IN ZDRAVNIKOV 4. IN 2. SAMOGLASNIK		MEDN. OZNAKA ALBANJE VEČJE PLOVILLO							
GRŠKA BOGINJA JUTRANJE ZARJE				DIRKALNIK			KRALJEVIČ IZ MAHABHARATE MAKED. MOŠKO IME		NOČNI POCITEK KEM. SIMBOL ZA TANTAL						
KUJBA ROMUNJA, KITAJSKA				MINISTRICA PETRINOVA			ZDRAVSTVENI DOM POŠTNI PREDAL	FRANC. SLIKAR (ANDRE) NEM. FILOZOF (GEORG) ANTON AŠKERC							
									ZMIKAVT						
								STARI SLOVAN VISOKA IGRALNA KARTA							
KRATICA MEDN. LETAL. ORG.								POGOV. PRTDILNICA							
SLAVNOSTNI OGENJ								LAT. VEZNIK							

UGANKARSKI SLOVARČEK: DMITAR – makedonsko moško ime; LABRADOR – polotok v Severni Ameriki; NATAL – pokrajina v JAR; NDOLA – mesto v Zambiji; LHOTE – francoski slikar (Andre); NUT – mati Izide in Ozirisa v grški mitologiji; OBOTE – ugandski državnik (Milton).

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli Turistično karto Občine Šoštanj.

Izžrebani nagrajenci pravih rešitev prejšnje križanke so: Polona Ferk, Tekavčeva 13, Šoštanj; Suzana Koželjnik, Gaberke 32 in Sebastian Rednak, Cesta talcev 4, Šoštanj.

Nagradna križanka

Marec 2004

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 20. 4. 2004.



**STE PRIPRAVLJENI DODAJATI
ŽIVLJENJE
DNEVOM UMIRAJOČEGA BOLNI-
KA IN STATI OB STRANI NJEGO-
VIM SVOJCEM**

**POSTANITE PROSTOVOLJEC V
HOSPICU**

**ŠOLANJE PROSTOVOLJCEV V VELE-
NJU SE BO ZAČELO
(Prijavite se lahko tudi ostali, ki
vas teme zanimajo)**

20. aprila 2004

**potekalo bo v sklopu osmih
delavnic ob torkih
med 17. in 20. uro**

**Informacije in prijave:
PONEDELJEK med 17. in 19. uro na tel.
03 587 63 00
SREDA med 8. in 10. uro na tel. 03 587
63 00
OSTALE DNI na tel. 051 418 445**

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka
Občinski odbor Šoštanj

Prihodnost je lahko svetla!

SDS

**VABILO K UDELEŽBI
NA REFERENDUMU 4. APRILA
IN GLASOVANJU »PROTI«**

OO SDS Šoštanj poziva državljanke in državljane, da gredo 4. aprila na referendum in z glasovanjem PROTI tehničnemu zakonu o izbrisanih izrazijo svojo podporo slovenski osamosvojitvi in njenim vrednotam, ki so trajno zapisane v Temeljni ustavni listini o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije ter ustavnemu zakonu za njeno izvedbo. Hkrati bo to ponovna potrditev naše odločitve za vključitev v Evropsko unijo

in zvezo NATO; za vključitev v mednarodne povezave, v katerih je domoljubje temeljna vrednota.

Z udeležbo na referendumu boste pokazali, da vam ni vseeno, kakšna bo prihodnost Slovenije. Referendumsko vprašanje se bo glasilo:

»Ali ste za to, da se uveljavi zakon o izvršitvi 8. točke Odločbe US RS št.U-I-246/02-28(EPA 956/III), sprejet v DZ RS dne 25.11.2003?

ZA PROTI

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
ŠOŠTANJ

ZA OBČINO ŠOŠTANJ, KER NAM JE BLIZU

**Ko prihodnost
postane vsakdanja,
štejejo načelna dejanja.**

KAVARNA ŠOŠTANJ

Celje - skladišče

D-Per
177/2004



COBISS

KONPROMIS d.o.o., Trg bratov Mravljakov 3, 3325 Šoštanj, Tel: 03/ 588-13-28, 041/329-370

Delovni čas: ODPRTO VSAK DAN

ponedeljek, torek, sreda, četrtek, nedelja 07h-22h, petek, sobota, 07h-23h

TAPRAVI NASLOV ZA TAPRAVO KAVO - KAVARNA ŠOŠTANJ

Kavarna šoštanj je prostor, kjer se najdejo gosti vseh starosti.

Gostje KAVARNE ŠOŠTANJ so najmlajši Šoštanjčani in Velenjčani, ki niso dopolnili niti enega leta. Seveda pridejo v spremstvu staršev, največkrat kar z vozičkom. Ko jim na vrtu pokažejo, tobogan in igrače imajo starši dovolj časa, da v miru popijejo kavico in med seboj poklepetajo, no na koncu pa se morajo kar lepo potruditi, da jim uspe ločiti otroke od tobogana in igrač.

Veliko pa je tudi šarmantno sivih gospodov in njihovih ljubic oz. žena, ki ob slikah iz preteklosti obujajo spomine na svojo mladost, se spominjajo starih dobrih gostiln v Šoštanju, kjer so preživljali svoj prosti čas, napolnili svoje želodčke, ali pa samo potešili žejo, sem sodi tudi gostilna Pibernik-Cerovšek, kjer je sedaj KAVARNA ŠOŠTANJ.

V poletnem času za vas priredijo glasbene večere (v preteklem letu so nastopili: Joži ŠALEJ in Aleš HADALIN, ZRAČNI KVARTET KANTA, Joži ŠALEJ in Sašo ŠONC, Zmago ŠTIH, TRIBUTE, RUDNIŠKI OKTET in OKTET TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ...), večere cocktailov, sangrije.

Ponudba v KAVARNI ŠOŠTANJ ni samo pester izbor kav z dodatki, ki so lahko brezalkoholni ali pa alkoholni, ampak si lahko naročite prave čaje, ki so postreženi »malo drugače«, sedaj imajo že 15 različnih okusov. Za tiste, ki so bolj sladki po srcu pa pripravljajo odlično belo in črno vročo čokolado z različnimi okusi. Ne manjkajo tudi slaščice, namreč TORTICE iz SLAŠČIČARNE ŠTORMAN.

Tisti, ki pa želijo sami v miru posedeti, jim lahko delajo družbo časopisi, saj so naročeni na sledeče:

FINANCE, DELO, SLOVENSKE NOVICE, JANA, NAŠ ČAS, ŠOŠTANJSKI LIST, POPULIST, PLANINSKI POPOTNIK, skupaj s PLANINSKIM DRUŠTVOM ŠOŠTANJ pa so sklenili, da je PLANIŠKI VESTNIK, sedaj na voljo v KAVARNI ŠOŠTANJ vsem planincem in ostalim gostom. Občasno pa je tudi možno pobrskati, po MENSHEALTH-u, EVI..

V KAVARNI ŠOŠTANJ so nam namignili, da za letošnje poletje pripravljajo še veliko novosti in presenečenj, obiščite jih, ne bo vam žal. In mislim, da se boste z veseljem vračali k njim.

Vsi bralci Lista, ki želijo postati naročniki revije LIST za najmanj dve leti, bodo v KAVARNI ŠOŠTANJ prejeli DEŽNIK z logotipom KAVARNE ŠOŠTANJ.



Darilo bodo novi naročniki lahko dvignili osebno s potrjenim nagradnim kuponom.

Potrjen nagradni kupon boste prejeli po pošti, če bosti poslali na naš naslov izpolnjeno NAROČILNICO, ki je natisnjena na tej strani Lista! Podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu, na številki 041-987-634!

KDOR HOČE TA PRAVO KAVO PIT, MORA V KAVARNO ŠOŠTANJ PRIT

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam List za dobo dveh let.
Letna naročnina znaša 3.000,00 SIT

Ime in priimek:

Naslov:

Datum:

Podpis:

NAGRADNI KUPON

Za nagrado naročniku.

Samo za naročila v mesecu aprilu 2004

Datum:

Potrdil:

M.P.